

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1728, 24 Ιούνη 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΙΟΥΝΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΙΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

ΤΡΟΦΙΜΑ-ΠΟΤΑ

Συλλογικές συμβάσεις
Αυξήσεις στους μισθούς
**ΟΧΙ ΔΑΠΑΝΕΣ
ΓΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Απεργιακό κύμα

σελ. 6, 7, 8, 9

Τέμπη-Πύλος-
Παλαιστίνη
Δεν υπάρχει ειρήνη
χωρίς δικαιοσύνη

σελ. 10, 11, 12, 13

ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ ενάντια στην κυβέρνηση της ακρίβειας και του ρατσισμού

19/6, Αθήνα. Φωτό: Σοφία Γαρμπί

Απεργίες, όχι προεκλογικές περιοδείες

Ο Μητσοτάκης επιμένει ότι οι εκλογές θα γίνουν μετά από ένα χρόνο, αλλά την ίδια στιγμή βάζει μπροστά την προεκλογική εκστρατεία της Νέας Δημοκρατίας ξεκινώντας με το προσωπικό του παράδειγμα.

Τα κανάλια δεν σταμάτησαν να προβάλουν ότι ο πρωθυπουργός πήγε στη Βάρη και μίλησε για το μεγάλο ποσοστό που παίρνει το κόμμα του εκεί. Ίσως το επόμενο «άλμα» θα είναι μια περιοδεία στην... Εκάλη για να πείσει ότι η ΝΔ θα ξεπεράσει τις «εκτιμήσεις ψήφου» που της δίνουν οι δικό της δημοσκοπικοί.

Συνέχεια στη σελ. 3

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ
ΤΟΥ ΑΠΕΡΓΟΥ ΠΕΙΝΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΧΑΝΤΖΗ
ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑΤΡΩΝ
ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ
ΦΟΡΕΙΣ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΟΥΝ
ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ**

Από τους γιατρούς που παρακολουθούν την κατάσταση υγείας του απεργού πείνας Αριστοτέλη Χαντζή και τον εξέτασαν σήμερα 21/6/26, από κοινού με γιατρούς – μέλη του Ιατρικού Συλλόγου Τουρκίας, λαμβάνουμε την κατωτέρω περιγραφή για την κατάσταση της υγείας του:

«Ο απεργός πείνας βρίσκεται στην 137η μέρα απεργίας πείνας και παρουσιάζει απίσχναση, ζυγίζοντας 36,2 Kg και έχοντας συνολικά απωλέσει το 44% του αρχικού του σωματικού βάρους με BMI 13.3. Ο απεργός πείνας είναι πλέον εξουθενωμένος με οιδήματα κάτω άκρων άμφω και αδυναμία ορθοστάτησης που περιορίζουν σημαντικά την κινητικότητα του. Παράλληλα εμφανίζει δυσκολία φώνησης. Η κατάσταση της υγείας του έχει επιδεινωθεί ραγδαία τις τελευταίες μέρες.

Από τον αιματολογικό έλεγχο εμφανίζει χαμηλή τιμή ουρίας ορού, υπερουριχαιμία, συμπτωματική υπογλυκαιμία και τρανσαμινασαιμία με ραβδομυόλυση. Από τη νευρολογική εξέταση σημειώνονται καταρτημένα τετονία αντανάκλαστικά κάτω άκρων, στα πλαίσια υποσιτισμού, και καθημερινές αιμωδίες κάτω άκρων που οδηγούν σε διαταραχές βάδισης με αδυναμία μετακίνησης.

Τα επεισόδια ορθοστατικής υπότασης και ταχυκαρδίας κατά την έγερση, καθώς και η έντονη κακουχία με κόπωση έχουν επιδεινωθεί επηρεάζοντας πλέον σε μεγάλο βαθμό τη λειτουργικότητά του ενώ συνυπάρχουν σοβαρές διαταραχές ύπνου. Επιπλέον, καθημερινά διαπιστώνονται εμμένουσες ηλεκτροκαρδιογραφικές αλλοιώσεις που προδιαθέτουν σε θανατηφόρες αρρυθμίες.

Αυξανόμενος κίνδυνος

Ο Αριστοτέλης Χαντζής διατρέχει, κάθε 24ωρο που περνά, ολοένα και αυξανόμενο καρδιαγγειακό και μεταβολικό κίνδυνο με επικίνδυνες επιπλοκές για τη ζωή του.

Τα αιτήματά του εκφράζουν τα συλλογικά αιτήματα της Κοινότητας.

Ο απεργός πείνας δηλώνει ότι δε σκοπεύει να σταματήσει την αποχή από τη σίτιση παρά τους κινδύνους για την υγεία του έως ότου τα αιτήματά της κοινότητάς του ικανοποιηθούν».

Ως γιατροί ταγμένες και ταγμένοι στην υπεράσπιση της ανθρώπινης ζωής κάνουμε επείγουσα έκκληση σε όλους τους αρμόδιους φορείς (Περιφέρεια Αττικής, Κυβέρνηση) για την ικανοποίηση των αιτημάτων του απεργού πείνας και της κοινότητάς του. Τα αιτήματά των κατοίκων των Προσφυγικών Λ. Αλεξάνδρας κυρίως συνοψίζονται στην ακύρωση-αναστολή της παρέμβασης της Περιφέρειας στον χώρο όπου κατοικούν για πάνω από μια δεκαετία.

Η σωματική ακεραιότητα και η ίδια η ζωή του απεργού πείνας βρίσκεται σε κίνδυνο.

Δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια κωλυσιεργίας και αναμονής.

Ακολουθούν υπογραφές 92 γιατρών.

• Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, βρισκόταν σε εξέλιξη πορεία συμπαράστασης στον απεργό πείνας στο Σύνταγμα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

**Να φράξουμε το δρόμο στη
μαυρίλα Μητσοτάκη-Βορίδη**

Στις 10 Ιούνη συγκροτήθηκε η Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος της Βουλής. Η ΝΔ έβαλε πρόεδρο της Επιτροπής τον Βορίδη, μια πρόκληση για όλο τον κόσμο που δεν ξεχνά τον ακροδεξιό υπουργό των ΟΠΕΚΕΠΕδων. Τρεις μέρες μετά στην πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής ο Βορίδης ανέτρεψε το χρονοδιάγραμμα που είχε αποφασίσει η Ολομέλεια της Βουλής: αντί για δυο μήνες, η Επιτροπή θα πρέπει να ολοκληρώσει τις εργασίες της μέχρι τις 15 Ιούλη. Οπότε η πρώτη ψηφοφορία για τα άρθρα προς αναθεώρηση θα γίνει μέσα στον Αύγουστο.

Η ΝΔ βιάζεται να βάλει μπρος τη συνταγματική αναθεώρηση. Θέλει να κάνει τις αντιδραστικές αλλαγές που προωθεί μια από τις αιχμές της προεκλογικής της εκστρατείας. Και ταυτόχρονα θέλει να στριμώξει την αντιπολίτευση, και πρώτα απ' όλα την αξιωματική, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ για «συναινετικές» προτάσεις. Αν η αναθεώρηση ενός άρθρου ψηφιστεί από 180 βουλευτές τώρα, τότε στη βουλή που θα προκύψει μετά τις εκλογές χρειάζονται 151 ψήφοι για να οριστικοποιηθεί και το περιεχόμενο.

Στην πρώτη ουσιαστική συνεδρίασή της η Επιτροπή συζήτησε για το άρθρο 16. Στη ΝΔ δεν αρκεί ο νόμος του 2024 που παρακάμπτει αυτό το άρθρο και επιτρέπει τη λειτουργία «μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων». Θέλει πλήρη παράδοση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην «αγορά», με τον κάθε Μασούτη να ανακηρύσσεται επίτιμος διδάκτορας και με τα παιδιά των φτωχών απέξω. Ο Στυλιανίδης, ο εισηγητής της ΝΔ, μίλησε για «δικτατορία μετριοτήτων» που λυμαινούνται τα πανεπιστήμια, δήλωσε ότι «Για δεκαετίες κυριάρχησε η αντίληψη ότι εθνικό, κοινωνικό, αξιοκρατικό, λαϊκό είναι μόνο ό,τι είναι κρατικό» και είναι κρίμα η Ελλάδα να μένει πίσω τη στιγμή «που γιγαντώνεται και απελευθερώνεται η διεθνής εκπαιδευτική αγορά που αυξάνεται κατά 7% ετησίως». Παρεμπιπτόντως, η πρόταση της ΝΔ για το άρθρο 16 περιλαμβάνει και διατάξεις για την «προαγωγή της ελληνικής γλώσσας» και την «προστασία της ελληνικής σημαίας» γιατί η «ισοπεδωτική παγκοσμιοποίηση» προσχωρεί σε «έναν ιδιότυπο δι-

καιωματισμό και έναν διαλυτικό διεθνισμό». Πώς να μην στηρίξει ο Βελόπουλος την αναθεώρηση του άρθρου 16 μετά από αυτά;

Απέναντι σε αυτόν τον οχετό η Ν. Γιαννακούλου, απ' το ΠΑΣΟΚ, παραπονέθηκε ότι από τη τελική εκδοχή της πρότασης της ΝΔ λείπει η αναφορά στα «μη-κερδοσκοπικά» ιδρύματα αλλά ότι τέλος πάντων πρέπει να μπει τέλος στον «αναχρονισμό». Κάτι παρόμοια είπε κι ο Δ. Μάντζος. Για να εισπράξουν την απάντηση από τον γαλαντόμο Στυλιανίδη: «Καλωσορίζουμε, με πολλή μεγάλη χαρά το ΠΑΣΟΚ στη θέση μας. Εγώ συνοπογράφω ό,τι είπαν οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Θέλουν μη κερδοσκοπικό ίδρυμα; Μη κερδοσκοπικό. Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα και με το ιδιωτικό. Αρκεί το ιδιωτικό κέρδος να διέρχεται μέσα από δημόσιο, το κοινωνικό και το εθνικό συμφέρον. Εάν κρίνουν ότι δεν διέρχεται, τότε μη κερδοσκοπικό. Αρκεί να αλλάξουμε τη συγκεκριμένη διάταξη. Είναι σημαντική πρόσδος λοιπόν, αυτό συντελέστηκε σήμερα στην Επιτροπή».

Στο στόχαστρο η μονιμότητα

Μια ακόμα «κομβική» αναθεώρηση που θέλει να επιβάλει η ΝΔ αφορά το άρθρο 103. Με την πρόταση θέλει να κατοχυρώσει συνταγματικά την περιβόητη «αξιολόγηση» των δημοσίων υπαλλήλων και να τη συνδέσει με την άρση της μονιμότητας. Συγκεκριμένα: «Υποχρέωση αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, με βάση τις αρχές της αμεροληψίας, της ουδετερότητας, της επαγγελματικής ικανότητας και της αποδοτικότητας. Νόμος ορίζει τη διαδικασία της αξιολόγησης, τα κριτήρια, τις επιβραβεύσεις πέραν του βασικού μισθού που συνδέονται με τα προσόντα και την απόδοση και τις συνέπειες που αυτή μπορεί να επιφέρει, συμπεριλαμβανομένης της οριστικής παύσης, ύστερα από απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου».

Πέρα από τα -δικαιολογημένα- αστεία για την απόδοση των «αρίστων» της ΝΔ, πρόκειται για μια επίθεση που συνδυάζει τον αυταρχισμό με την ιδιωτικοποίηση. Γι' αυτό οι εκπαιδευτικοί δίνουν χρόνια αγώνα ενάντια στην «αξιολόγηση», με χιλιάδες διώξεις. Και δεν είναι ζήτημα μόνο των εκπαιδευτικών. Οι εργαζόμενοι στους Δήμους έχουν κατέβει σε μεγάλες

απεργίες, όπως τον Απρίλη, διεκδικώντας ουσιαστικά τη μονιμοποίηση χιλιάδων «συμβασιούχων» που δουλεύουν για ψίχουλα σε όλες τις υπηρεσίες. Είναι ένας αγώνας που αφορά τη ζωή όλης της εργατικής τάξης.

Στη συνταγματική αναθεώρηση του 2001, ΠΑΣΟΚ (τότε Σημίτης) και ΝΔ (Καραμανλής ο ανεψιός) είχαν περάσει σφιχταγκαλιασμένα την παρ. 8 στο σχετικό άρθρο με την οποία απαγορεύεται η μετατροπή συμβάσεων σε αορίστου χρόνου, δηλαδή η μονιμοποίηση. Από τότε, οι αγώνες έχουν σπάσει αυτή την «απαγόρευση». Τώρα η ΝΔ επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος.

Και προσπαθεί να μην αφήσει τίποτα στη «τύχη». Όπως με την πρόταση «ο προϋπολογισμός οφείλει να διασφαλίζει τη βιώσιμη δημοσιονομική λειτουργία» (άρθρο 79). Δηλαδή σε απλά ελληνικά όλες οι διεκδικήσεις για κοινωνικές δαπάνες, αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις θα έρχονται αντιμέτωπες με αυτόν τον δημοσιονομικό «κόφτη». Ή με την πρόταση (άρθρο 17) για «δυναμική πολεοδομία» και τη δυνατότητα μεταφοράς του συντελεστή δόμησης. Η διάταξη φωτογραφίζει τα συμφέροντα των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών και των real estate funds, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να αγοράζουν φθηνά τίτλους από ιδιοκτήτες οικοπέδων και εκτάσεων που δεν μπορούν να χτιστούν και να αυξάνουν το ύψος και την πυκνότητα των κτιρίων σε περιοχές-φιλέτα. Πάρτι για τους κερδοσκόπους στη γη και τα ακίνητα και τους «άριστους» που διευκολύνουν με το αζημίωτο όπως δείχνει και το πρόσφατο σκάνδαλο.

Όλες οι προτάσεις της ΝΔ για τη συνταγματική αναθεώρηση είναι στην ίδια αντιδραστική κατεύθυνση. Κανονικά κανένα κόμμα της «δημοκρατικής», «προοδευτικής» αντιπολίτευσης δεν θα έπρεπε να νομιμοποιήσει με την παρουσία και τη συμμετοχή του αυτή η διαδικασία. Αν το έκαναν, τώρα η «αναθεώρηση» θα ήταν και τυπικά νεκρή.

Όμως, η πραγματική μάχη δεν πρόκειται να δοθεί στα έδρανα του κοινοβουλίου. Το κίνημα της εργατικής τάξης και της νεολαίας έχει τα δικά του αιτήματα που έρχονται σε κατά μέτωπο σύγκρουση με όλες τις επιθέσεις που θέλει να «θωρακίσει» συνταγματικά η κυβέρνηση. Η ΑΔΕΔΥ έχει καταγγείλει για παράδειγμα από τον Φλεβάρη τις προτάσεις για αναθεώρηση του άρθρου 103. Αλλά έχει μείνει εκεί. Είναι η ώρα τα λόγια και οι καταγγελίες να γίνουν πράξη, απεργίες και καταλήψεις. Για να γκρεμίσουμε μια ώρα αρχύτερα την κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και της φτώχειας, του ρατσισμού, του σεξισμού και του πολέμου. Ετσι θα δυναμώσουμε το εργατικό κίνημα ώστε να είναι σε θέση να επιβάλλει τα δίκια του με την οργανωμένη δύναμή του απέναντι σε κάθε διαχειριστή του συστήματος εξασφαλίζοντας και διευρύνοντας τα δικαιώματα όλων.

Λεάνδρος Μπόλαρης

24/4, Απεργία των εργαζόμενων στους Δήμους. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

10/12/25, Αθήνα. Απεργία οικοδόμων. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Απεργίες, όχι προεκλογικές περιοδείες

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Πέρα από τα καλαμπούρια, όμως, το πραγματικό ζήτημα που ανοίγει είναι το πώς πρέπει να απαντήσει το εργατικό κίνημα και η Αριστερά σε αυτές τις λαθροχειρίες του Μητσοτάκη. Θα περιοριστεί να παίξει μπάλα σε αυτό το γήπεδο με περιοδείες του Τσίπρα, του Ανδρουλάκη και άλλων πολιτικών αρχηγών, όπως ήδη έχει αρχίσει να γίνεται;

Αυτή είναι η τάση που επικρατεί και συμπληρώνεται με εκκλήσεις για ενότητα σε αυτήν την κατεύθυνση: Αν οι ηγεσίες της Αριστεράς ευθυγραμμιστούν πίσω από τον Τσίπρα, τα δημοσκοπικά ποσοστά της ΕΛΑΣ θα εκτιναχθούν. Αν ο Ανδρουλάκης κερδίσει μεταγραφές στο ψηφοδέλτιο επικρατείας του ΠΑΣΟΚ, μπορεί να αντιγράψει τον Ανδρέα Παπανδρέου της «αμφίπλευρης διεύρυνσης».

Αυτές είναι τακτικές και προτροπές που δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες του κόσμου που δίνει τις μάχες του ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης.

Δύναμη

Η ακρίβεια τρέχει και ροκανίζει τα μεροκάματα με αυξανόμενους ρυθμούς. Το «Μνημόνιο Κατανόησης» ΗΠΑ-Ιράν μπορεί να σταματάει την αύξηση της τιμής του πετρελαίου στις διεθνείς αγορές, αλλά ακόμα και οι αστοί αναλυτές παραδέχονται ότι αυτό δεν μεταφράζεται σε μείωση της τιμής της βενζίνης στα βενζινάδικα ούτε σε συγκράτηση της ακρίβειας στα σουπερμάρκετ. Μια σειρά δυνατοί κλάδοι βγαίνουν σε απεργία αυτήν την Τετάρτη απαιτώντας Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με αυξήσεις. Όσες ηγεσίες τους συμβουλεύουν να περιμένουν τις κάλπες για να «ψηφίσουν σωστά» κάνουν λάθος. Οι απεργιοί δεν αποκτούν δύναμη όταν μετατρέπονται σε ακροατήρια προεκλογικών συγκεντρώσεων, αλλά όταν κλιμακώνουν την απεργιακή δράση.

Αυτό δεν σημαίνει ότι το απεργιακό κίνημα πρέπει να περιορίζεται σε συνδικαλιστικά αιτήματα αποφεύγοντας τις πολιτικές μάχες. Το αντίθετο ισχύει. Η κυβέρνηση που τροφοδοτεί την ακρίβεια

είναι η ίδια που ευθύνεται για τα μεγαλύτερα εγκλήματα. Οι ιδιωτικοποιήσεις οδήγησαν στο έγκλημα των Τεμπών με τους 57 νεκρούς. Ο κρατικός ρατσισμός οδήγησε στο πιο πολύνεκρο έγκλημα με τους 650 πνιγμένους πρόσφυγες στην Πύλο. Ο πολεμοκάπηλος «άξονας» με το Ισραήλ έχει κάνει την κυβέρνηση συνένοχη στη Γενοκτονία σε βάρος των Παλαιστίνων.

Καθήκον της Αριστεράς είναι να συνδέει το απεργιακό κίνημα με τις μάχες ενάντια στα κυβερνητικά εγκλήματα. Το σύνθημα «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» συμπυκνώνει μέσα σε λίγες λέξεις το καλύτερο ανατρεπτικό πρόγραμμα και είναι απόλυτα ρεαλιστικό. Το έδειξαν αυτό οι χιλιάδες που βγήκαν στους δρόμους στην επέτειο των Τεμπών. Το είδαμε ξανά αυτές τις μέρες στα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια στην επέτειο της Πύλου. Το είδαμε και στο Pride, με την οργή ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις να συμβαδίζει με την αλληλεγγύη για την Παλαιστίνη. Το βλέπουμε ξανά και ξανά σε κάθε κινητοποίηση με τις Παλαιστινιακές σημαίες να ανεμίζουν δίπλα σε κάθε εργατικό ή φοιτητικό πανό.

Είναι ρεαλιστικό ότι μπορούμε να κάνουμε την ανατροπή του Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας αφετηρία για να τσακίσουμε την ακρίβεια και τη φτώχεια, τον ρατσισμό και τον σεξισμό, την πολεμοκαπηλεία. Για να το πετύχουμε, όμως, χρειαζόμαστε μια Αριστερά με ξεκάθαρη στρατηγική ότι αυτό μπορούμε να το κερδίσουμε οργανώνοντας τη δύναμη της εργατικής τάξης στους χώρους δουλειάς και στους δρόμους και όχι υποβιβάζοντας τους ανθρώπους του μόχθου σε περιφερόμενους ψηφοφόρους. Αυτή είναι η Αριστερά που αγωνίζεται να χτίσει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. Πάμε να τη χτίσουμε μαζί.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΙΟΡΜΗΣΗ

Στις 28.050 ευρώ έφτασε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 4.530 που μας στείλατε και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, που μας έστειλαν: 200 ευρώ: Αντώνης Κ. από 150 ευρώ: Μανώλης Φ., Ελίνα Κ., Γιάννης Ο., Αποστόλης Α., Τάκης Σ., από 100: Γιάννης Κ., Γιάννης Μ. Μιχάλης Τ., Αθηνά Σ., Μαρίνα Ο., από 50: Μάνος Τρ., Μάριος Κ., Μαρία Α., Νίκος Π., Γιάννης Σ., Εμυ Τ., Κώστας Κ., Οδυσσεάς Κ., Κατερίνα Μ., Γιώργος Μ., Μιχάλης Μ., Βασιλική Γ., από 30: Βασίλης Μ., Κατερίνα Κ., από 20 Μάνος Κ., Κλεοπάτρα Κ., Τζέρι Μ., Αθανασία Κ., Χρήστος Μ., Πελαγία Κ., Έφη Τ., Ελένη Ντ., Ειρήνη Ζ., Βασίλης Μ., Λη Κ., από 10: Λίτσα Α., Τιάνα Α., Μαρία Κ., Θεοδώρα Κ., Σοφία Σ., Νίκος Α., Μαρία Λ., Κατερίνα Μ., Κωνσταντίνος Μ.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που γράφτηκαν συνδρομητές ή ανανέωσαν την συνδρομή τους, στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω και στην εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη: Ιωάννα Κ., Μυρτώ Μ., Νίκος Μ., Μαρίνα Ο., Χρύσα Κ., Γιάννης Θ., Φύλλια Π., Κώστας Κ., Στέλιος Γ., Βασίλης Λ., Δέσποινα Κ., Αθηνά Σ., Κατερίνα Α., Γιώργος Κ., Νίκος Κ., Κώστας Κ.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ

Πώς να τσακίσουμε τον σεξισμό

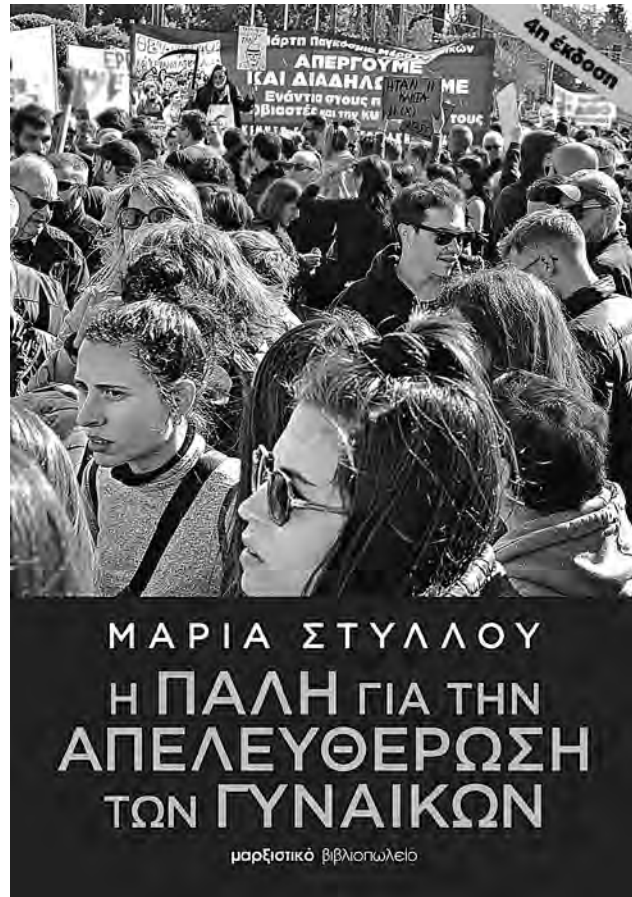
Οκτώ γυναικοκτονίες, ήδη, μέσα στο 2026. Οι τελευταίες τρεις, μέσα σε τρεις εβδομάδες. Η Βασιλική μετά από ξυλοδαρμό, πάλι και 45 μαχαιριές, με τα παιδιά της στο δίπλα δωμάτιο. Η Σταουρούλα δεμένη, φυμωμένη, με χτυπήματα στο κεφάλι, θαμμένη. Η Αντιγόνη με δέκα μαχαιριές, κάποιες πισώπλατες, με το παιδί της να τη βρίσκει σε λίμη αίματος.

Η επόμενη μέρα από την κηδεία της Βασιλικής στην Καλαμάτα, μετατράπηκε σε ένα μαζικό ποτάμι οργής, με εκατοντάδες διαδηλώτριες/ες να ζητούν να μπει τέλος στις γυναικοκτονίες. Στις διαδηλώσεις Υπερηφάνιας-Pride σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, οι γυναικοκτονίες ήταν στα συνθήματα, στα πλακάτ, στις συζητήσεις.

Η συζήτηση τις τελευταίες ημέρες από τα κοινοβουλευτικά κόμματα περιστρέφεται γύρω από το αν θα υπάρξει νομική αναγνώριση των γυναικοκτονιών. Μάλιστα, το ΠΑΣΟΚ, προτείνει να μπει και στο αναθεωρημένο Σύνταγμα. Η Καρυστιανού (και η Γρατσιά), αφού λίγο καιρό πριν, αμφισβήτησε το δικαίωμα των γυναικών στην άμβλωση, δήλωσε πώς ο όρος γυναικοκτονία υποτιμά τις γυναίκες, λες και η ανισότητα των γυναικών βρίσκεται μέσα στα μυαλά μας και όχι στην πραγματικότητα. Ο Μητσοτάκης αρνείται την ανάγκη θεσμοθέτησης του όρου διότι “δεν μπορεί να δεχθεί ότι μία γυναικοκτονία, δηλαδή μία δολοφονία μιας γυναίκας, που έχει ως αιτία το ίδιο της το φύλο, είναι πιο απεχθής από τη δολοφονία ενός παιδιού, ή από τη δολοφονία ενός ηλικιωμένου”. Δεν ξεχνάμε και τις “θεωρίες” του πρώην υφυπουργού Υγείας Βαρτζόπουλου, ότι οι γυναικοκτονίες έχουν “βιολογική” βάση.

Το ζήτημα της σεξιστικής βίας όμως, δεν μπορεί να εξαντληθεί στην αναγνώριση ή μη, του όρου “γυναικοκτονιών” ούτε στις “έρευνες” της αστυνομίας. Η αστυνομία που έκρινε ότι ο δολοφόνος-μπάτσος της γυναίκας στη Δράμα μπορεί να οπλοφορεί γιατί πέρασε τα ψυχομετρικά τους τεστ, είναι η ίδια που θα “τιμωρήσει” ακόμα και δικούς της για την γυναικοκτονία. Όπως ακριβώς έκανε στους μπάτσους του ΑΤ Ομόνοιας που βίασαν μία γυναίκα, μέσα στο τμήμα το 2022, επιχειρώντας μία ακόμη συγκάλυψη. Οι διακυρήξεις για αποτελεσματικότερη απονομή δικαιοσύνης ή αυστηρότερη αντιμετώπιση των εγκλημάτων, δεν λένε και πολλά όταν οι γυναίκες βρίσκονται στο χώμα και οι θύτες στη φυλακή.

Η κυβέρνηση δεν χάνει ευκαιρία να προβάλλει τα “προχωρήματά” της στο θέμα αντιμετώπισης της σεξιστικής βίας. Πάνικ μπάτον, συμβουλευτικά κέντρα, γραμμές με 24ωρη κάλυψη, ειδικά τμήματα μέσα στα μπατσομέγαλα. Η πρόσφατη έκθεση της Γενικής Γραμματείας Ισότητας και Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων, δείχνει μια εικόνα με τα περισσότερα περιστατικά σωματικής βίας, ψυχολογικής, σεξουαλικής βίας, βιασμών, γυναικοκτονιών να πραγματοποιούνται τα δύο τελευταία (επίσημως καταγεγραμμένα) χρόνια (2023-2024) σε σχέση με την τελευταία δεκαετία. Μόνο το 2025 καταγράφηκαν 6773 κλήσεις στις γραμμές στήριξης θυμάτων σεξιστικής βίας. Και ενώ το 2025 τελούν υπό κράτηση 948 άντρες για τέλεση αξιόποινης πράξης σε βάρος μέλους της οικογένειας, τα θύματα της σεξιστικής βίας στο 2025 πολλαπλασιάζονται. Και ενώ η Ελλάδα έχει κυρώσει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών) από το 2018, παραμένει στις χειρότερες θέσεις σε ό,τι αφορά δομές υποστήριξης θυμάτων έμφυλης βίας.

Δομές

Τη στιγμή που θα έπρεπε να λειτουργούν περισσότερες από χίλιες κλίνες για θύματα σεξιστικής βίας, λειτουργούν λίγο περισσότερες από 400. Σ' αυτές φιλοξενούνται και παιδιά των γυναικών που καταφεύγουν εκεί. Οι δομές όχι μόνο δεν λειτουργούν με “άμεσο” τρόπο όπως θα έπρεπε, αλλά είναι υπερπλήρεις και με λίστες αναμονής. Αυτό έχει άμεση δραματική συνέπεια την παραμονή των γυναικών σε κακοποιητικά περιβάλλοντα. Πολλές από τις δομές ανήκουν στους δήμους κάθε πόλης, άλλες είναι δημόσιες και κάποιες ανήκουν σε ΜΚΟ. Παράλληλα ο νόμος της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας που ισχύει εδώ και πέντε χρόνια, παίζει επίσης επιβαρυντικό παράγοντα στην έκθεση γυναικών και παι-

διών σε κακοποιητικές συμπεριφορές.

Η εικόνα στα δημόσια νοσοκομεία είναι εξίσου εγκληματική. Μπορεί μια γυναίκα θύμα έμφυλης βίας να βρεθεί στα επείγοντα ενός νοσοκομείου και να λάβει τις πρώτες βοήθειες. Αλλά οι υγειονομικοί δεν θα μπορούν να απευθυνθούν στην κοινωνική υπηρεσία του νοσοκομείου τους, διότι πολύ απλά δεν είναι αρκετά στελεχωμένη ώστε να δουλεύει όλο το 24ωρο. Αλλά και στην μικρή περίπτωση να υπάρχει κοινωνική υπηρεσία, η διαδικασία ανεύρεσης κλίνης σε ειδικές δομές είναι απλά μάταιη. Η μόνη απάντηση είναι “είμαστε πλήρεις”. Η μη ύπαρξη ειδικά διαμορφωμένων χώρων εξέτασης, η τραγική έλλειψη ιατροδικαστών, οι αυθαιρεσίες της αστυνομίας στις διαδικασίες, συμπληρώνουν την εικόνα του εδάφους, πάνω στο οποίο η σεξιστική βία δρα χωρίς σοβαρά εμπόδια. Το πρόβλημα δεν είναι “ότι δεν μιλάνε τα θύματα” ή “η αδιαφορία της γειτονιάς”, αλλά ότι δεν υπάρχει κανένα επαρκές, στελεχωμένο και προσβάσιμο δίκτυο προστασίας από την πλευρά του κράτους.

Για όλους αυτούς τους λόγους, επιμένουμε από πλευράς μας, ότι η σεξιστική βία μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσα από τους αγώνες του εργατικού κινήματος. Οι πρόσφατες απεργιακές κινητοποιήσεις σε όλους τους δήμους της χώρας για μονιμοποιήσεις και προσλήψεις είναι ένα τέτοιο παράδειγμα. Προσλήψεις στους Δήμους και για να πολλαπλασιαστούν οι δομές φιλοξενίας γυναικών, για να υπάρχουν δημόσιοι βρεφονηπιακοί σταθμοί. Μαζί και οι απεργίες των υγειονομικών για μαζικές προσλήψεις. Η επιθεώρηση εργασίας, της οποίας οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν και απεργούν απέναντι στην εγκληματική υποστελέχωσή τους, είναι κομβική για τα ζητήματα των σεξουαλικών παρενοχλήσεων στους χώρους δουλειάς. Οι μάχες για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας που δίνονται σήμερα, σε επισιτισμό, τουρισμό, είναι κρίσιμες για να κοπούν οι εργοδοτικές αυθαιρεσίες-σεξιστικές συμπεριφορές σε αυτούς τους χώρους δουλειάς, που οι γυναίκες είναι τεράστιο κομμάτι.

Η δύναμη της απεργιακής σύγκρουσης με αυτή την κυβέρνηση και το ίδιο το σύστημα, μπορεί να δημιουργήσει επαρκώς στελεχωμένες υπηρεσίες, για κάθε πτυχή που η διάλυσή τους αναπαράγει το σεξισμό και τη σεξιστική βία. Όπως είπε η αδερφή της Αντιγόνης στην κηδεία της “η κακοποίηση δεν είναι ιδιωτική υπόθεση”. Είναι βαθιά ταξική και γι' αυτό η οργή που νιώθουμε όλες/οι/α για τις γυναικοκτονίες και τη σεξιστική βία πρέπει να γίνει δύναμη ανατροπής αυτού του βάρβαρου συστήματος.

Αργυρή Ερωτοκρίτου,
γιατρός, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ,
Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

“Νέο” άνοιγμα, παλιές συνταγές

Ανέπτυξε παραπάνω την πρόταση που έκανε απρος προσωπικότητες της Αριστεράς να κατέβουν με το ΜέΡΑ25 στις επερχόμενες εκλογές, «με ή χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των κομματικών σχημάτων και οργανώσεών τους» χωρίς να υπάρχει «καμία απαίτηση ούτε ένταξης στην παράταξη μας ούτε αποχώρησης από τις δικές τους», ο Γιάννης Βαρουφάκης. Μιλώντας στην εκπομπή «Καθαρές Κουβέντες», είτε ανάμεσα σε άλλα:

«Υπάρχουν δύο σχολές σκέψης, υπάρχει αυτή που λέει ας βρεθούμε όλοι μαζί για να μπούμε στη Βουλή. Εγώ την απορρίπτω μετά βδελυγμίας. Καταρχάς δεν δουλεύει, γιατί ο κόσμος είναι υποψιασμένος. Αν ενωθούμε κάποια γκρουπούσκουλα, και προσθέσουμε τα ποσοστά μας δεν θα βγει το άθροισμα. Θα βγει λιγότερο γιατί θα χάσουμε τους ανθρώπους που πιστεύουν σε εμάς ότι δεν κάνουμε τέτοια πράγματα...»

Δεν θεωρώ ότι το να ανοίξουμε τα ψηφοδέλτια μας θα μας βάλει στη Βουλή. Επειδή πιστεύω ότι θα μπούμε στη Βουλή, θέλω να δώσουμε ζωτικό χώρο σε άλλες οργανώσεις, σε ανθρώπους που δεν θέλουν να έρθουν στο ΜέΡΑ25, να τους πούμε, ελάτε, μπειτε στα ψηφοδέλτια ως ανεξάρτητοι. Αν θέλετε, και εκλεγείτε, ανεξαρτητοποιηθείτε την επόμενη μέρα...»

Θα συμφωνήσουμε ότι ο κόσμος είναι, πράγματι, υποψιασμένος, πάνω σε τέτοιες προτάσεις. Ο κόσμος της ριζοσπαστικής και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στον οποίο απευθύνεται ο Βαρουφάκης, ακόμη περισσότερο.

Πρόταγμα

Στις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας, καταμεσής του μεγαλύτερου κινήματος της μεταπολίτευσης, ο ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας κι αυτός αντλήσει άτομα και οργανώσεις από την ίδια «δεξαμενή», διακήρυξε το δικό του ρεαλιστικό πρόταγμα: «Στόχος μας είναι ο σοσιαλισμός του 21ου αιώνα... Αλλά η στρατηγική στόχευση επιμερίζεται σε άμεσους στόχους... Ο κεντρικός είναι η ανατροπή της κυριαρχίας των δυνάμεων του νεοφιλελευθρισμού και των μνημονίων και η ανάδειξη μιας κυβέρνησης της συμπαράταξης Αριστεράς...».

Οι προσκλήσεις που απευθύνει σήμερα ο Γιάννης Βαρουφάκης, κινούνται πάνω σε παλιές ράγες αν και με λιγότερες προδιαγραφές. Αλλά και πόσο «στενές», αλήθεια, όσον αφορά την εμπιστοσύνη στη δυναμική του κόσμου που παλεύει από τα κάτω. Και πόσο «ευρύχωρες» όσον αφορά στην προσήλωση στην κοινοβουλευτική προοπτική για την αλλαγή των πραγμάτων. Τι άλλο να σημαίνει η αποστροφή «τους ζητάμε να μας χρησιμοποιήσουν ως όχημα για να επιβιώσουν» και μετά «ας ανεξαρτητοποιηθούν»;

Δυστυχώς ή ευτυχώς για τον Γ. Βαρουφάκη, η «επιβίωση» της αντικαπιταλιστικής αριστεράς ποτέ δεν στηρίχθηκε στο να βγάλει ένα βουλευτή με ένα κόμμα και μετά να «ανεξαρτητοποιηθεί».

Στηρίζεται στο ότι ο «ζωτικός» της χώρος είναι οι χώροι δουλειάς και εκπαίδευσης, τα συνδικάτα, οι γειτονιές, οι καταλήψεις, οι απεργίες. Όχι λόγω του «κινηματισμού» της. Αλλά γιατί εκεί επωάζεται η μόνη δύναμη που μπορεί να κάνει πράξη και να παγώσει την οποιαδήποτε επανάκτηση ανοίγοντας το δρόμο για τον Σοσιαλισμό -ο εργατικός έλεγχος και η εργατική εξουσία.

Από τον Σεπτέμβριο του 2014, όταν ο Τσίπρας ανακοίνωσε το κυβερνητικό «Πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» ενόψει των εκλογών του 2015 μέχρι σήμερα, ο διακηρυκτικός του λόγος ακολούθησε μια επίμονη, επιταχυνόμενη δεξιόστροφη πορεία. Το θυμόμαστε όλοι και όλες πολύ καλά.

Σήμερα ο Τσίπρας «επιστρέφει» δηλώνοντας από την Κύπρο (στο πλαίσιο της 3ης διεθνούς διάσκεψης που οργάνωσε εκεί την περασμένη εβδομάδα το Ινστιτούτο Αλέξη Τσίπρα) ότι η νεοσύστατη «Ελληνική Αριστερή Συμπράταξη (ΕΛ.Α.Σ) «πάει στις εκλογές για τη νίκη, όχι για καταμέτρηση». Τώρα, ο διακηρυκτικός του λόγος και οι πρωτοβουλίες του επιδιώκουν να σηματοδοτήσουν μια (επι)στροφή προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η λέξη «Αριστερή» -κάτι αρχικά καθόλου αναμενόμενο- τελικά συμπεριλήφθηκε στο όνομα του νέου κόμματος, αν και από «ριζοσπαστική» έγινε «ελληνική».

Ακόμη πιο προφανής έγινε αυτή η πρόθεση στη διεθνή διάσκεψη της Λευκωσίας «για την Ειρήνη και την Κοινωνική Δικαιοσύνη σε μία εποχή πολλαπλών κρίσεων» που οργάνωσε το Ινστιτούτο Τσίπρα, ως μια «σπάνια ευκαιρία συνάντησης του ευρύτερου φάσματος των προοδευτικών δυνάμεων από την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία μέχρι την λατινοαμερικανική αριστερά και από τα προοδευτικά και φιλειρηνικά κινήματα της Μέσης Ανατολής, μέχρι τους δημοκράτες σοσιαλιστές των ΗΠΑ».

Στις θεματικές περιλαμβάνονταν η «προοδευτική απάντηση στην άνοδο της ακροδεξιάς» και οι «διεθνείς εξελίξεις» όπου ανάμεσα στους προσκεκλημένους ήταν η εγγονή του Σαλβαδόρ Αλιέντε, πρώην πρόεδρος της Βουλής της Χιλής, ο πρώην πρόεδρος του Partido dos Trabalhadores, Χουμπερτό Κόστα από την Βραζιλία, εκπρόσωπος της Κ.Ε. του Κομμουνιστικού Κόμματος Κούβας.

«Από τη θεματική της Διάσκεψης δεν θα μπορούσαν να λείπουν ασφαλώς η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η γενοκτονία που συντελείται στη Γάζα» ανακοίνωσαν οι οργανωτές. Προσκεκλημένοι ήταν Παλαιστίνιοι εκπρόσωποι οργανώσεων αλλά και ισραηλινοί που αντιτίθενται στην γενοκτονία, ο Γκιντεόν Λεβί αλλά και η εκπρόσωπος της οργάνωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα Β'Τσελεμ. Η τελευταία μαζί με τον Χρίστο Γεωργάλα, τον ακτιβιστή γιατρό που πήγε για να στηρίξει τα νοσοκομεία της Γάζας μέσα στη γενοκτονία, ήταν ανάμεσα στους αποδέκτες των «Βραβείων Ειρήνης των Πρεσβών» του Ινστιτούτου.

Υπό το πρίσμα της «ειρήνης» και του «διαλόγου» πραγματοποιήθηκε και η θεματική για «την επανεκκίνηση μιας βιώσιμης λύσης στο κυπριακό» στην οποία συμμετείχαν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι. «Πριν περί-

Ο ΤΣΙΠΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

«Φλασάκια» αριστερά δεσμεύσεις δεξιά

που 100 χρόνια στην ΕΕ (Ευρώπη) κυριαρχούσε μια συντηρητική αντίληψη: «αν θες την ειρήνη, προετοιμάσου για πόλεμο». Είδαμε που κατέληξε αυτό» είπε ο Αλ. Τσίπρας. «Αν θες να διασφαλίσεις την ειρήνη, πρέπει να παλεύεις για την ειρήνη». Σε έναν ακόμη «συμβολισμό», η τελευταία ενότητα του Συνεδρίου έκλεισε με τις παρεμβάσεις του Τσίπρα και του Στέφανου Στεφάνου, γ.γ του ΑΚΕΛ.

«Οικονομικός πατριωτισμός»

Στην ομιλία του ο Τσίπρας έθεσε ως στόχους μια «κυβερνώσα Αριστερά» που θα «εκπροσωπεί τις δυνάμεις της εργασίας, τους μη βολεμένους, προς όφελος της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας», μέσω της «φορολόγησης του μεγάλου πλούτου προς όφελος των πολλών». Προσκεκλημένος του Τσίπρα ήταν ο οικονομολόγος Τομά Πικετί, «αρχιτέκτονας της έννοιας του οικονομικού πατριωτισμού, που αποτελεί βασικό πρόταγμα της Συμπράταξης». «Πατριωτισμός δεν είναι να λες πως είσαι πατριώτης και να κρατάς τη σημαία, είναι να μην αφήνεις τα προβλήματα για τις νέες γενιές» τόνισε ο Τσίπρας.

Το πρώτο συμπέρασμα που μπορεί να βγάλει κανείς από την επιστροφή της «Αριστεράς» και των «προταγμάτων» της στο λεξιλόγιο του Αλέξη Τσίπρα και της Ε.Λ.Α.Σ είναι ότι αντανακλά την ανάγκη προσαρμογής του νέου εγχειρήματος σε ένα περιβάλλον που -σε αντίθεση με τις εκτιμήσεις λογής-λογής «αναλυτών»- πλατιά κομμάτια κόσμου συγκρούονται με τον Μητσοτάκη και το σύνολο των

πολιτικών του και κινούνται προς τ' αριστερά.

Από την Παλαιστίνη μέχρι τις ιδιωτικοποιήσεις και από τα ζητήματα δημοκρατίας και διαφθοράς μέχρι την ακρίβεια και τους μισθούς και από το περιβάλλον μέχρι την επίθεση στα δικαιώματα των γυναικών και των ΛΟ-ΑΤΚΙ+, υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος που εξοργίζεται και αντιστέκεται -και αυτό καταγράφεται και στις δημοσκοπήσεις. Όμως, τα ποσοστά της Ε.Λ.Α.Σ. σε αυτές, μπορεί να πέρσαν το ΠΑΣΟΚ, αλλά εξακολουθούν να υπολείπονται του πολύ χαμηλού 17% του ΣΥΡΙΖΑ το 2023.

Αν θέλει στα σοβαρά να διεκδικήσει κάτι παραπάνω στις εκλογές, ο Τσίπρας είναι αναγκασμένος να απευθυνθεί σε αυτό το ακροατήριο. Εκεί λογοδοτούν οι δεσμεύσεις για δωρεάν εισιτήρια στις συγκοινωνίες, αυξήσεις στους υγειονομικούς και τους εκπαιδευτικούς, για «κοινωνικό κράτος δικαιωμάτων», εκεί και η προσπάθεια να «φανεί» αυτή η «επιστροφή» και σε διεθνές επίπεδο στην Λευκωσία.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι η «επιστροφή» αυτή -το λιγότερο «αναιμική» συγκριτικά με τις παλαιότερες διακηρύξεις- στερείται ειλικρίνειας. Όχι μόνο λόγω των όσων προηγήθηκαν. Αλλά και όσων διαφαίνονται ήδη από τη γραμμή που χαράσσει ο Τσίπρας σε όλα τα μέτωπα, χτυπώντας «μια στο καρφί και μια στο πέταλο». Άλλωστε στη διάσκεψη φρόντισε να συμπεριληφθεί και ο χαιρετισμός του οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου και του προέδρου της Κύπρου Χριστοδουλίδη.

Αλλά πηγαίνοντας πέρα από τους «συμβολισμούς», η πρόταση της Ε.Λ.Α.Σ για δωρεάν μετακίνηση στα ΜΜΜ ήρθε πακέτο με τη διαβεβαίωση ότι το «δημοσιονομικό κόστος» της δεν θα ξεπερνάει τα 300-350 εκατομμύρια. Τα «δημοσιονομικά κριτήρια», οι «ισσοσκελισμένοι προϋπολογισμοί» και τα πλεονάσματα θα εξακολουθήσουν να υπονομεύουν ως υποσημείωση την οποιαδήποτε «θετική αλλαγή» του Τσίπρα -ακριβώς επειδή βρισκόμαστε μπροστά σε μια περίοδο που η πολυκρίση οξύνεται ξανά ακόμη πιο απειλητική από εκείνη του 2009.

«Καλή διαγωγή»

Ο Τσίπρας το γνωρίζει αυτό και ήδη ξεκίνησε συναντήσεις με τους πρεσβευτές της Ολλανδίας, της Γερμανίας, της Ιταλίας κι άλλων χωρών της ΕΕ. Αλλά ούτε τα καλοπιόσματα ούτε η «καλή του διαγωγή» το 2015-19 πρόκειται να του εξασφαλίσουν ευνοϊκότερη μεταχείριση, σε οτιδήποτε επιδιώξει ξανά να διαπραγματευτεί -όχι για το χρέος αλλά στοιχειωδώς γι' αυτά που ζητάει κι έχει ανάγκη ο κόσμος που αγωνίζεται.

Καλά τα περί «κράτους δικαίου» αλλά θα τολμήσει να επανακρατικοποιήσει τον σιδηρόδρομο που ο ίδιος ιδιωτικοποίησε το 2017, εξασφαλίζοντας ασφαλή, φθηνή και δημόσια συγκοινωνία σταθερής τροχιάς, για να μην έχουμε νέα Τέμπη; Θα επανακρατικοποιήσει το καρτέλ της ενέργειας που εκτινάσσει το κόστος ζωής στα ύψη χαρίζοντάς του δις κέρδη; Θα

επανακρατικοποιήσει τις τράπεζες προκειμένου να μπορεί να απαντήσει στους επόμενους αναμενόμενους εκβιασμούς των «θεσμών»;

Καλή και η καταγγελία της γενοκτονίας στην Γάζα. Αλλά θα προχωρήσει στη διάλυση της στρατηγικής συνεργασίας με το Ισραήλ σε όλα τα επίπεδα; Καλά τα περί «ειρήνης» αλλά θα δεσμευθεί να κλείσει τις αμερικάνικες βάσεις που αποτελούν τα ορμητήρια του πολέμου του ΝΑΤΟ από την Ουκρανία μέχρι το Ιράν; Θα βάλει τέλος στον πυρετώδη ανταγωνισμό με την Τουρκία για τον έλεγχο των ΑΟΖ και στα εξορκτικά σχέδια που απειλούν την Ανατολική Μεσόγειο με νέα θερμά επεισόδια και περιβαλλοντικές καταστροφές;

Πραγματική η απειλή της ακροδεξιάς, αλλά θα συγκρουστεί η Ε.Λ.Α.Σ με τον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία του Τραμπ και των ηγετών της ΕΕ, που αποτελεί και το κύριο καύσιμο για την άνοδο της ακροδεξιάς; Θα πει όχι στη ρατσιστική πολιτική των κλειστών συνόρων της ΕΕ-Φρούριο ή θα συνεχίσει τα περί «μεταναστευτικής πολιτικής που εγγυάται την ασφάλεια των συνόρων»; Το ζήτημα ήταν εκκωφαντικά απόν στη Λευκωσία ακριβώς τις μέρες που το ευρωπαϊκό και το ελληνικό κοινοβούλιο ψηφίζανε για το νέο ρατσιστικό «σύμφωνο» της ΕΕ. Ούτε μια ανακοίνωση, ούτε μια κουβέντα δεν υπήρξε για τα τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου.

Προς το παρόν στην Ε.Λ.Α.Σ ασχολούνται με τη συνεδρίαση του «Εθνικού Συμβουλίου» το ερχόμενο Σάββατο, στο οποίο εν είδη «ιδρυτικού συνεδρίου» θα συγκροτηθούν τα όργανα του κόμματος με στόχο μέχρι το τέλος του Αυγούστου να έχουν κλείσει στο 90% τα ψηφοδέλτια του -όπου και στα δύο «προτεραιότητα» θα έχουν οι υπογράφοντες την διακήρυξη. Το αποστειρωμένο και απολύτως ελεγχόμενο περιβάλλον στο οποίο γεννάται το «νέο εγχείρημα» είναι ακόμη μια ένδειξη ότι το αριστερό φλας θα ακολουθήσει ξανά δεξιά στροφή.

Γιώργος Πίπτας

Διαβάστε επίσης

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΟΕ 23-26 ΙΟΥΝΗ

Πρωτιές των «Παρεμβάσεων» από την Καλαμάτα ως τη Βάρη

Την προηγούμενη εβδομάδα έκλεισε ο κύκλος των εκλογών στους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για αντιπροσώπους στο 95ο Συνέδριο της ΔΟΕ. Το Συνέδριο ξεκίνησε την Τρίτη 23 Ιούνη και θα ολοκληρωθεί την Παρασκευή 26 Ιούνη στο ξενοδοχείο Novotel.

Την Τρίτη 16 Ιούνη έγιναν οι εκλογές στον ΣΕΠΕ Μεσσηνίας. Το σχήμα Αιχμή στην Εκπαίδευση κέρδισε την πρωτιά στις εκλογές για αντιπροσώπους στη ΔΟΕ, εκλέγοντας τρεις. Στις εκλογές για το ΔΣ του Συλλόγου βγήκε δεύτερη δύναμη μετά το σχήμα που πρόκειται στη ΔΗΣΥ με τρεις έδρες. «Χαιρετίζουμε και ευχαριστούμε όλες και όλους τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους για τη σταθερή στήριξη της ΑΙΧΜΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ του ανεξάρτητου ανατρεπτικού ρεύματος των Παρεμβάσεων», γράφει μεταξύ άλλων η Χριστίνα Λαδά, σύνεδρος στο Συνέδριο της ΔΟΕ σε ανάρτηση της στο Facebook. «Χαιρετίζουμε όλους και όλες τους συναδέλφους-ισσες που στήριξαν και έγινε πράξη η πλούσια δράση του Σωματίου μας τα τελευταία χρόνια κόντρα στην αξιολόγηση, στα πειθαρχικά, στην αδιοριστία, στην υποχρηματοδότηση, στις συγχωνεύσεις, στην κατηγοριοποίηση μαθητών και εκπαιδευτικών, στον πόλεμο και το ρατσισμό συμμετέχοντας στις απεργίες, στις πορείες, στις καταλήψεις, στις εκδηλώσεις μας, στις παραστάσεις διαμαρτυρίας στη Διεύθυνση και στα δημοτικά συμβούλια, δηλώνοντας πως η μαχόμενη ζωντανή εκπαίδευση είναι εδώ και υπερασπίζεται, αγωνίζεται και διεκδικεί ΜΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ με ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ!»

Στις εκλογές στον ΣΕΠΕ Γλυφάδας-3B, την

Τετάρτη 17 Ιούνη το σχήμα Εκπαιδευτικοί σε Δράση, κέρδισε για ακόμη μία χρονιά την πρωτιά στον Σύλλογο, παίρνοντας 187 ψήφους (από 163 στις εκλογές του 2024) εκλέγοντας δύο αντιπροσώπους για το Συνέδριο της ΔΟΕ. Ο Στέλιος Γιαννούλης, μέλος του σχήματος Εκπαιδευτικοί σε δράση και του Δικτύου Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας» μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για το Συνέδριο: «Μέσα από το συνέδριο διεκδικούμε αποφάσεις που θα εξασφαλίσουν ότι ο κλάδος θα μπορεί να χρησιμοποιήσει τα πιο δυνατά του όπλα για να τσακίσει τη νεοφιλεύθερη επίθεση στο δημόσιο σχολείο που έχει κλιμακώσει η Νέα Δημοκρατία τα τελευταία έξι χρόνια. Για το δίκτυο εκπαιδευτικών «Η τάξη μας», αυτό σημαίνει τρία βασικά πράγματα.

Κλιμάκωση

Το πρώτο είναι να εξασφαλιστεί ότι πάμε από Σεπτέμβρη, στο δεύτερο δεκαήμερο με 48ωρη απεργία και συνελεύσεις για κλιμάκωση. Είναι μία τακτική που θα εξασφαλίσει σίγουρα ένα προβάδισμα για τον κλάδο απέναντι στην κυβέρνηση. Επίσης εξασφαλίζει ότι σε μία κατάσταση απεργιακής μάχης το πώς μπορεί να βγει φωτιά είναι πολύ εύκολο. Ειδικά μέσα στις συνθήκες που είμαστε τώρα. Έχουμε μια κυβέρνηση μισητή που η κρίση της μεγαλώνει σε όλα τα επίπεδα. Από την εμπλοκή της στον πόλεμο με το Ιράν, από το κομμάτι της οικονομικής διαχείρισης εδώ και της οικονομικής κρίσης διεθνώς που έχει κάνει τα πράγματα αφόρητα για τη ζωή της εργατικής τάξης. Κάθε της κίνηση ξεσηκώνει οργή σε όλα τα σημεία. Στην εκπαίδευση πρόσφατα με το πολλαπλό βιβλίο, παρά την αρτηριοσκλήρυνση της ΔΟΕ, επικράτησε τεράστια οργή και αγανάκτηση. Το ίδιο ισχύει και για τις εξαγγελίες για την άρση

της μονιμότητας μέσα από τη συνταγματική αναθεώρηση η οποία αποτελεί δηλωμένο διακαή πόθο της Νέας Δημοκρατίας και της άρχουσας τάξης. Είναι μια διαδικασία ξεκινήσιμη και σίγουρα το να αντιμετωπίσουμε απεργιακά αυτή την επίθεση είναι ο καλύτερος τρόπος.

Το δεύτερο είναι να εξασφαλίσει το Συνέδριο την απόφαση για συνέχιση της απεργίας-αποχής από την αξιολόγηση. Παρότι ισχύει η απεργία αποχή που είχε βγει από την ολομέλεια των Προέδρων στις 2 Απρίλη του 2024, στο περσινό συνέδριο η συνέχισή της δεν ήταν καθόλου δεδομένη. Αυτό ισχύει και φέτος έχοντας την εμπειρία της τάσης των 3Δ (ΔΑΚΕ- ΔΗΣΥ- Δίκτυο) Είναι μία μάχη την οποία πρέπει να την δώσουμε με όλη την αριστερά του Συνεδρίου.

Το τρίτο που διεκδικούμε είναι να περάσει ψήφισμα και να υπάρχει απόφαση από το συνέδριο ότι είναι με τους επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου, ότι είναι με την προσπάθεια να καταδικαστούν οι δολοφόνοι για το έγκλημα αυτό. Η μάχη ενάντια στον ρατσισμό είναι μια τεράστια πολιτική μάχη για την οποία θέλουμε η ομοσπονδία να έχει θέση. Δε μπορεί το συνέδριο της μεγαλύτερης ομοσπονδίας στην Ελλάδα να αδιαφορεί απέναντι στο ρατσισμό της κυβέρνησης και το πώς αυτός δίνει αέρα στην ακροδεξιά και στους φασιστές. Άρα είναι και πρακτικό. Θέλουμε να μπουένη στη φυλακή οι δολοφόνοι. Δεν νοείται ότι 600 άνθρωποι πνίγονται με ευθύνη του λιμενικού και να μην ανοίγει ρουθούνι. Ένας κλάδος που έχει δείξει πάμπολλες φορές τα αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά αντανάκλαστικά του χρειάζεται να το κάνει άλλη μία φορά μέσα από το συνέδριό του».

Σ.Γ.

Το κρεσέντο των επιθέσεων στην εκπαίδευση συνεχίζεται με το «πολλαπλό βιβλίο» που ανοίγει ακόμα περισσότερο το δρόμο στο σχολείο της ελεύθερης αγοράς και της ταξικής εκπαίδευσης. Οι εκπαιδευτικοί κληθήκαμε στο τέλος της χρονιάς, όπου είμαστε ιδιαίτερα επιβαρυνμένοι, μέσα σε δέκα μέρες να επιλέξουμε ανάμεσα σε μια πληθώρα βιβλίων από φροντιστηριακούς ομίλους και εκδοτικούς οίκους τα βιβλία που θα διδάξουμε την επόμενη χρονιά.

Οι επιθέσεις συνεχίζονται και με τις συνδικαλιστικές διώξεις που αυξάνονται στην προσπάθειά τους να εκφοβίσουν και να τρομοκρατήσουν το εκπαιδευτικό κίνημα που αντιστέκεται. Το ίδιο προσπαθούν να πετύχουν όταν δίνουν οδηγίες σε διευθυντές/ριες να παραβιάζουν τις αποφάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων για την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων. Οι εκπαιδευτικοί δίνουμε καθημερινά ένα σκληρό αγώνα για να κρατήσουμε όρθιο το δημόσιο σχολείο κόντρα σε μία ΔΟΕ που δεν συμβαδίζει με τη διάθεση του κλάδου όπως φάνηκε και στις γενικές συνελεύσεις του Μαρτίου το 2024. Στο 95ο συνέδριο της ΔΟΕ τα σχήματα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς έχουμε να δώσουμε τη μάχη για συνέχιση της απεργίας αποχής από την αξιολόγηση αλλά και για απεργιακή απάντηση στην κυβέρνηση των σκανδάλων, του σεξισμού, του ρατσισμού και των πολέμων με 48ωρη απεργία το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου.

Αναστασία Πουλουτίδου,
μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ

«ο Θουκυδίδης», σύνεδρος στο
95ο Συνέδριο της ΔΟΕ

21/5/24, Καλαμάτα. Διαδήλωση για το έγκλημα της Πύλου. Φωτό: Λένα Βερβέ

23/6/2026, Εκπαιδευτικοί της «Τάξης μας» στο 95ο Συνέδριο της ΔΟΕ.

Από την απεργία διάρκειας των δασκάλων το 2006. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

13/5/2026, Αθήνα. Απεργία ΑΔΕΔΥ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η 95η Γενική συνέλευση της ΔΟΕ γίνεται στην 20η επέτειο της ιστορικής, σχεδόν 2μηνιας απεργίας του κλάδου, το 2006. Εκείνη η απεργία θρυμμάτισε την εικόνα της ευμάρειας και της παντοδυναμίας του συστήματος. Εκδηλώθηκε σε μια περίοδο που ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός φαίνονταν ότι ξεπερνούσε οριστικά το «σύνδρομο του Βιετνάμ», θάβοντας στην άμμο της ερήμου τον στρατό του Σαντάμ και εγκαθιστώντας στην Βαγδάτη μια κατοχική κυβέρνηση ανδρείκελο. Στην Ελλάδα, ζούσαμε στη σκιά του οράματος του «εκσυγχρονισμού» του Σημίτη, της «ισχυρής Ελλάδας», της ένταξης στο ευρώ, της κατάκτησης του ευρωπαϊκού κυπέλλου ποδοσφαίρου και της μεγάλης κερδοσκοπίας των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας.

Σήμερα όλα αυτά έχουν γίνει σκόνη. Η συμφωνία ΗΠΑ - Ιράν επισφραγίζει μία ακόμη ήττα του ιμπεριαλισμού στην περιοχή, μετατρέποντας τη στρατηγική για έναν αμερικάνικο 21ο αιώνα σε απατηλό όνειρο. Η παγκόσμια ηγεμονία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού αμφισβητείται πλέον ανοιχτά. Στην Ελλάδα οι πανηγυρισμοί και η ευφορία μετατράπηκαν σε χρεοκοπία και λυσοαλές επιθέσεις της άρχουσας τάξης στο βιοτικό επίπεδο και τα δικαιώματα των εργατών και της νεολαίας. Σήμερα η κυβέρνηση Μητσοτάκη, που υποτίθεται ότι θα απάλλαζε την οικονομία, τη νομοθεσία, το Σύνταγμα και την πολιτική από τους περιορισμούς που επέβαλε το εργατικό κίνημα, οι κοινωνικοί αγώνες και η αριστερά βυθίζεται σε μια ακόμη βαθύτερη κρίση. Για μια ακόμη φορά εναγκαλιζεται με την ακροδεξιά, προκειμένου να σωθεί. Την ίδια στιγμή η φτώχεια σαρώνει, το ΕΣΥ διαλύεται, οι γυναικοκτονίες εκτοξεύονται, εγκλήματα όπως

Όπως το 2006 - Απεργία για να σώσουμε τα Σχολεία

των Τεμπών, της Βιολάντα και της Πύλου επιχειρείται να συγκαλυφθούν και από τη μία άκρη της χώρας στην άλλη αναδύεται η δυσωδία των σκανδάλων. Ακολουθούνται οι πιο δολοφονικές πολιτικές ενάντια στους πρόσφυγες στα θαλάσσια και χερσαία σύνορα την ίδια ώρα που η χώρα έχει γίνει «ξέφραγο αμπέλι» για το ισραηλινό real estate, που αρπάζουν τα σπίτια του κόσμου, τις ειδικές δυνάμεις του IDF που απαγάγουν ακτιβιστές και τα ουκρανικά drones που κρύβονται σε σπηλιές στη Λευκάδα. Η κυβέρνηση ξοδεύει εκατομμύρια για να στηρίξει τον πόλεμο στο Ιράν και την εθνοκάθαρση που επιχειρεί το Ισραήλ απέναντι στην παλαιστινιακή αντίσταση την ίδια ώρα που τα τάβνια των σχολείων πέφτουν στα κεφάλια μας.

Οι εκπαιδευτικοί όπως το 2006, έτσι και σήμερα υπερασπιζόμαστε τη δημόσια εκπαίδευση και τη ζωή μας. Επί σχεδόν μία γενιά, από το μακρινό 1998 και τον αγώνα ενάντια στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, τον αγώνα ενάντια στην κατάργηση του άρθρου 16, τον αγώνα ενάντια στο προσοντολόγιο του Γαβρόγλου, μέχρι τον αγώνα που δίνουμε σήμερα ενάντια στην αξιολόγηση, τα πειθαρχικά και την ιδιωτικοποίηση έχουμε σταθεί φραγμός στις απόπειρες κατάργησης ενός από τα βασικότερα κοινωνικά δικαιώματα, αυτό της δημόσιας, καθολικής και δωρεάν πρόσβασης στην εκπαίδευση. Για πάνω από τρεις δεκαετίες αντιμετωπίσαμε κάθε επίθεση ενάντια στους εκπαιδευτικούς ως επίθεση ενάντια σε

όλη την εργατική τάξη και στο δικαίωμα των παιδιών της στην εκπαίδευση και το αντίστροφο.

Κρίσιμο σταυροδρόμι

Σήμερα βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Ο αγώνας μας ενάντια στην αξιολόγηση την έχει στην ουσία καταστήσει έναν άταφο νεκρό. Παρά το νέο πειθαρχικό πλαίσιο χιλιάδες συναδέλφισσες/οι συνεχίζουν να συμμετέχουν στην απεργία - αποχή. Πέντε χρόνια μετά την ψήφισή της μόλις ένα μικρό τμήμα του κλάδου έχει αξιολογηθεί. Οι αγώνες μας ενάντια στις διώξεις και τα πειθαρχικά δείχνουν τα πρώτα αποτελέσματα, όπως στην περίπτωση της αθώωσης των συναδελφισσών από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας. Παρά το όργιο μηνύσεων, διώξεων, πειθαρχικών για το ΥΠΑΙΘ οι δυνατότητες να χρησιμοποιεί αποτελεσματικά το όπλο της καταστολής στενεύουν, όσο συναντά απέναντί του την επίμονη αντίσταση των εκπαιδευτικών. Ωστόσο, χρειάζεται να συσπειρώσουμε ξανά τις δυνάμεις μας. Πολύ περισσότερο όταν μπροστά μας βρίσκεται η απόπειρα της κυβέρνησης να καταργήσει τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, να κατοχυρώσει συνταγματικά τη λιτότητα και τις περικοπές των κοινωνικών δαπανών και, για ακόμη μια φορά, να καταργήσει το άρθρο 16.

Το πάρτι μεταφοράς κρατικών και κοινοτικών κονδυλίων σε ιδιώτες συνεχίζεται. Το λεγόμενο πολλαπλό βιβλίο δίνει εκατομμύρια σε αλυσίδες φροντιστηρίων και εκδότες, επιχει-

ρεί να μετατρέψει, για πρώτη φορά, τους επιχειρηματίες σε αποφασιστικό παράγοντα διαμόρφωσης του ίδιου του περιεχομένου της εκπαίδευσης. Αυτοί που πλέον θα καθορίζουν το τι και το πώς θα διδάσκεται, μέσα στην τάξη και με βάση αυτό θα επιμωρφώνουν τους εκπαιδευτικούς, θα είναι οι εκπρόσωποι μιας κερδοσκοπικής επιχείρησης. Ανοιχτό βέβαια παραμένει το ερώτημα αν τα νέα βιβλία, τα οποία κληθήκαμε να επιλέξουμε μέσα σε ελάχιστες μέρες, θα φτάσουν ποτέ να τυπωθούν και να διδαχθούν ή αν θα καταλήξουν μια ακόμη αρπαχτή της «υγιούς επιχειρηματικότητας» στη σχέση της με το ελληνικό κράτος. Σε κάθε περίπτωση ο συνδυασμός με το σπάσιμο του ενιαίου χαρακτήρα του σχολείου, τη διαμόρφωση σχολείων πολλών ταχυτήτων και του ενιαίου απολυτήριου στην β/βάθμια εκπαίδευση θα δημιουργήσει σχεδόν ανυπέρβλητα εμπόδια για τα παιδιά των φτωχότερων λαϊκών στρωμάτων στην πρόσβασή τους στην εκπαίδευση.

Ταυτόχρονα, στη νέα σχολική χρονιά οι περικοπές σε χρηματοδότηση και προσωπικό αναμένεται να είναι χειρότερες από ποτέ και θα οδηγήσουν τα σχολεία σε οριακές καταστάσεις λειτουργίας. Έτσι κι αλλιώς το ήδη υπάρχον ασφυκτικό πλαίσιο λειτουργίας του σχολείου, η εργασιακή πίεση και ανασφάλεια, όπως επίσης και η φτώχεια έχει οδηγήσει χιλιάδες συναδέλφισσες/ους είτε να εγκαταλείπουν το επάγγελμα είτε να σκέφτονται το ενδεχόμενο να το κάνουν. Φέτος κατατέθηκαν 20.000 λι-

γότερες αιτήσεις για τους πίνακες του ΑΣΕΠ σε σχέση με το 2023.

Τώρα είναι η ώρα του αγώνα! Τώρα η ΔΟΕ χρειάζεται να αποφασίσει ότι ο Σεπτέμβρης και η νέα σχολική χρονιά θα ξεκινήσουν με τα σχολεία κλειστά, όπως και το 2006, με έναν μεγάλο απεργιακό αγώνα. Η επίκληση στην αλλαγή των συσχετισμών δεν πρέπει να μένει μόνο σε επίπεδο ψήφων στις συνδικαλιστικές εκλογές. Πρέπει να περάσουμε σε δράση με απόφαση του συνεδρίου, ώστε να προσανατολίσουμε και να προετοιμάσουμε τον κλάδο σε όλη τη χώρα. Με τη στάση της «οικονομίας δυνάμεων» που έχει ακολουθήσει η Ομοσπονδία τα τελευταία χρόνια, με την αναμονή, την αναβλητικότητα και την τακτική των 3ωρων + 3ωρων στάσεων εργασίας το μόνο που έχει γίνει κατορθωτό είναι η αποθάρρυνση των συναδελφισσών/ων. Είκοσι χρόνια πριν χιλιάδες εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας απεργήσαμε όχι γιατί είχαμε την πιο αριστερή ηγεσία. Αντίθετα οι συσχετισμοί σε επίπεδο συνδικαλιστικών δυνάμεων ήταν πολύ πιο δυσμενείς για την αριστερά. Σήμερα δεν υπάρχει καμία δικαιολογία. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από την ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής της για να σώσουμε τη δημόσια εκπαίδευση.

Η 95η ΓΣ της ΔΟΕ παράλληλα με την επαναβεβαίωση της απεργίας-αποχής από τη διαδικασία της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού και την άρνηση συμμετοχής στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας πρέπει να αποφασίσει 48ωρη απεργία με το άνοιγμα της νέας σχολικής χρονιάς με προοπτική συνέχισής της με νέες γενικές συνελεύσεις στη συνέχεια και ολομέλεια προέδρων με προοπτική κλιμάκωσης του απεργιακού αγώνα.

Δίκτυο Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας»

24 Ιούνη – Σταθμός για ΣΣΕ με αυξήσεις

24 Ιούνη Απεργία σε Τουρισμό-Επισιτισμό, Οικοδομή, Τρόφιμα-Ποτά
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ
Υπουργείο Εργασίας, 12 μεσ
Προσυγκεντρώσεις:
Συνδικάτο Τουρισμού Επισιτισμού,
10πμ Σταδίου 24,
Ομοσπονδία Τουρισμού Επισιτισμού
11πμ υπ. Εργασίας,
Οικοδόμοι, 11πμ πλ.ατεία Κάνιγγος,
Τρόφιμα-Ποτά, 11πμμ γραφεία ΣΕΒ
(Ξενοφώντος 5)

Στις 24 Ιούνη, τρεις μεγάλοι κλάδοι του ιδιωτικού τομέα προχωράνε σε 24ωρη πανελλαδική απεργία. Οι εργαζόμενοι στον Τουρισμό Επισιτισμό, οι οικοδόμοι και οι εργαζόμενοι σε Τρόφιμα, Γάλα και Ποτά, με αποφάσεις των ομοσπονδιών τους, ξεσηκώνονται απεργιακά, διεκδικώντας συλλογικές συμβάσεις και αυξήσεις στους μισθούς, για όλες και όλους για να τσακίσουμε την ακρίβεια που ροκανίζει καθημερινά τα μεροκάματα ενώ ο μισθός δεν φτάνει ούτε για τα απαραίτητα.

Στις 24 Ιούνη, θα απεργήσουμε για να τσακίσουμε τα ψέματα κυβέρνησης και εργοδοτών ότι τάχα χρήματα δεν υπάρχουν και να διεκδικήσουμε συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις στους μισθούς μας. Η πραγματικότητα είναι ότι χρήματα υπάρχουν για να αυξάνουν λιγγωδώς τα κέρδη των αφεντικών και για να δίνει η κυβέρνηση δις, για εξοπλισμούς, Ραφάλ και φρεγγάτες. Χρήματα υπάρχουν για τους ΟΠΕΚΕΠΕδες και τους κολλητούς της κυβέρνησης, για φοροαπαλλαγές στους καπιταλιστές, αλλά όχι για τις δικές μας ανάγκες. Όχι για τους μισθούς μας, και τα επιδόματα ανεργίας, όχι για Υγεία και Παιδεία που ιδιωτικοποιούνται καθημερινά.

Στις 24 Ιούνη θα απεργήσουμε για να μην αφήσουμε αφεντικά και κυβέρνηση να θυσιάζουν τις ζωές μας καθημερινά στο κυνήγι των κερδών τους. Θα απεργήσουμε για μέτρα ασφαλείας στους χώρους δουλειάς και ανθρωπίνες συνθήκες εργασίας χωρίς 13ωρα. Για μην θρηνήσουμε άλλες «ΒΙΟΛΑΝΤΕΣ» με τις πέντε νεκρές εργάτριες, για να μην θρηνήσουμε άλλους νεκρούς συναδέλφους οικοδόμους στα γιαπιά και στα «μεγάλα έργα», για να μην θρηνούμε καθημερινά νεκρούς συναδέλφους ντελιβεράδες. Για να μην τους αφήσουμε να μετατρέψουν όλους τους χώρους δουλειάς σε απέραντα Τέμπη.

Στις 24 Ιούνη θα απεργήσουμε γιατί οι δαπάνες για εξοπλισμούς και πολέμους, η εμπλοκή της κυβέρνησης στον βρώμικο πόλεμο του Τράμπ και του Νετανιάχου στην μέση Ανατολή και στη γενοκτονία των Παλαιστινίων τσακίζουν τις δικές μας ζωές προς όφελος των ιμπεριαλιστών. Και την ίδια

ώρα, με αυτή τη δολοφονική πολιτική, σκοτώνουν καθημερινά εκατοντάδες πρόσφυγες στην Μεσόγειο, με εγκλήματα όπως αυτό στην Πύλο και σπέρνουν το ρατσιστικό δηλητήριο και ευνοούν την άνοδο της ακροδεξιάς.

Φουλ σεζόν

Η επιτυχία της απεργίας στις 24 Ιούνη, θα είναι τεράστιο χτύπημα σε εργοδότες και κυβέρνηση, γιατί γίνεται μέσα στη σαιζόν και για τους τρεις κλάδους. Προφανώς είναι φουλ σεζόν για «την βαριά βιομηχανία» της χώρας, όπως λένε για τον τουρισμό επισιτισμό, που κάθε χρόνο σπάει ρεκόρ κερδών φιλοξενώντας στις γειτονιές και τα νησιά μας χιλιάδες στρατιώτες του Ισραήλ, που έρχονται για ανάπαυλα από τις σφαγές μικρών παιδιών στην Παλαιστίνη. Αντίστοιχα είναι φουλ σεζόν για τον κλάδο των Τροφίμων και των ποτών που αυτήν την περίοδο δουλεύει με εξαντλητικά ωράρια και συνθήκες, για να καλύψει τις ανάγκες των εκατομμυρίων τουριστών, αλλά και για την οικοδομή που στην καλοκαιρινή περίοδο δουλεύει με τους πιο εντατικούς ρυθμούς για να πιάσει τα «χρονοδιαγράμματα».

Οργανώνουμε με όλες μας τις δυνάμεις την απεργία στις 24 Ιούνη. Σε κάθε χώρο δουλειάς συγκροτούμε ομάδες απεργών που ενημερώνουν όλους τους/τις συναδέλφους, και εξασφαλίζουμε ότι στις 24 Ιούνη θα νεκρώσουν όλοι οι εργασιακοί χώροι, και θα πλημμυρίσουν οι συγκεντρώσεις των συνδικάτων με απεργούς με τα πανό τους.

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, σε καλεί να οργανώσουμε μαζί αυτήν την μάχη. Για να εξασφαλίσουμε ότι θα δώσουμε ένα αποφασιστικό χτύπημα στην συμμορία που παριστάνει την κυβέρνηση. Ο Μητσotάκης, καταρρέει καθημερινά και ο μόνος που μπορεί να τον ανατρέψει και να ανοίξει δρόμο για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες μας είναι η εργατική τάξη με τους αγώνες της και το δικό της έλεγχο σε όλη την κοινωνία και όχι κάποιος επίδοξος σωτήρας.

**Συντονισμός
Εργατικής Αντίστασης**

Ανοιχτή Σύσκεψη για την οργάνωση της συνέχειας του αγώνα
ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΙΟΥΝΗ, 3μμ στο
Εργατικό Κέντρο Αθήνας
(Πειραιώς και Γερανίου 28)

Να βάλουμε χέρι στα κέρδη τους

Η απεργία στις 24 Ιούνη είναι ένα πλήγμα στις επιχειρήσεις και τα funds σε επισιτισμό- τουρισμό, τρόφιμα- ποτά και κατασκευές, που σημειώνουν, με τις πλάτες της κυβέρνησης Μητσotάκη, τεράστια κέρδη στις πλάτες των εργατών.

Ο κλάδος των Τροφίμων- Ποτών αποτελεί τον μεγαλύτερο εργοδότη της εγχώριας μεταποίησης με 160.000 άμεσες θέσεις εργασίας, «Σε έναν από τους ισχυρότερους πυλώνες της ελληνικής οικονομίας εξελίσσεται η βιομηχανία τροφίμων και ποτών, με κύκλο εργασιών που αγγίζει τα 26,2 δισ. ευρώ», διαβάζουμε σε επιχειρηματικό site. «Η δυναμική του κλάδου αποτυπώνεται και στο έντονο επενδυτικό ενδιαφέρον που καταγράφεται από τις αρχές του έτους. Ιστορικά brands αλλάζουν χέρια, διεθνείς όμιλοι τοποθετούνται στην ελληνική αγορά και ελληνικά funds ενισχύουν εταιρείες με εξαγωγικό προσανατολισμό». Η Νιτσιάκος πρόσφατα εξαγοράστηκε στο μεγαλύτερο κομμάτι της από την ΜΗΡ SE, τη μεγαλύτερη εταιρεία- παραγωγό πουλερικών στην Ευρώπη. Ανάλογες συμφωνίες έγιναν και στους τομείς της ιχθυοκαλλιέργειας και των αναψυκτικών.

Θάνατοι στο εργοτάξιο

Την ίδια εικόνα παρουσιάζει ο κλάδος των κατασκευών. Κατά το πρώτο τρίμηνο του 2026 ο Δείκτης Παραγωγής στις Κατασκευές αυξήθηκε κατά 16,5% σε ετήσια βάση. Στο έργο του Ελληνικού, ο όμιλος Lamda Development διπλασίασε για το 2025 τα καθαρά του κέρδη. Το 2025 δύο εργάτες έχασαν τη ζωή τους στο έργο. «Είναι συγκλονιστική η καταγγελία εργατών για το πως έχασε τη ζωή του ο **Αχμέντ Γκολάμπ**», έγραφε άρθρο της Εργατικής Αλληλεγγύης. «Συγκεκριμένα σε συνάντηση με την ΚΕΕΡΦΑ, παρουσία διερμηνέα, ανέφεραν ότι “το αφεντικό ζήτησε, όχι για πρώτη φορά, να ανέβει στο δεύτερο όροφο και να αφαιρέσει σίδερα από την κουπαστή για να τα βάλει σε σενάκι σε τοίχο που έχτιζαν για να αποφύγει την επιπλέον προμήθεια σιδήρου! Ενώ η κουπαστή αποτελεί μέτρο ασφαλείας, για την εργοδοσία αποτέλεσε μέσο για την εξοικονόμηση κόστους σε σίδερο. Αυτές είναι οι προδιαγραφές μέτρων ασφαλείας στο εργοτάξιο του έργου “Little Athens” που αποτελεί μέρος των μεγαλεπήβολων σχεδίων ανάπτυξης του Ελληνικού». Η Lamda μπορεί να καταγράψει αστρονομικά κέρδη, όμως τσιγκουνεύσαν το σίδερο στις κουπαστές...

Όσον αφορά τον κλάδο του επισιτισμού- τουρισμού, τη “βαριά βιομηχανία” και το “θαύμα” της χώρας. Ο τουρισμός είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος εργοδότης στην Ελλάδα, απασχολώντας 329.000 εργαζόμενους και αποτελώντας το 16,8% της συνολικής απασχόλησης της χώρας. Σύμφωνα με στοιχεία από έρευνα στον Ριζοσπάστη εδώ και 40 χρόνια ο κλάδος σημειώνει εκθετική άνοδο, συνεισφέροντας το 13% στο ΑΕΠ της χώρας. Η πανδημία έφερε πτώση στις εισπράξεις, με την ανάκαμψη που ακολούθησε να είναι εντυπωσιακή. Το 2025 ήταν η χρονιά ρεκόρ για τον ελληνικό τουρισμό με τα έσοδα συνολικά να φτάνουν τα 23,6 δισεκατομμύρια. Αύξηση σημείωσε και ο τζίρος των ξενοδοχείων. Στο που πάνε τα κέρδη, ενδιαφέρον παρουσιάζει ότι τα κέρδη στον τουρισμό είναι εξαιρετικά συγκεντρωμένα, με τις μεγάλες επιχειρήσεις (που απασχολούν πάνω από 250 εργάτες) να παράγουν το 50,7% του συνολικού τζίρου.

Οι εργαζόμενοι στο εργοτάξιο του Ελληνικού ξεκίνησαν τη 48ωρη απεργία τους με 100% επιτυχία, νεκρώνοντας ουσιαστικά το εργοτάξιο. Σε κάθε κλάδο, η απεργία θα χτυπήσει τα αφεντικά εκεί που πονάνε, στην παραγωγή και τα κέρδη. Θα δώσει αυτοπεποίθηση και θα ανοίξει την όρεξη για τη συνέχεια. Η οργάνωση σε κάθε χώρο εργασίας, τα νέα σωματεία που ξεπηδάνε είναι βήματα μπροστά. Πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτά τα βήματα για να ανοίξουμε την προοπτική ότι ο έλεγχος αυτών των κλάδων θα φύγει από τα χέρια των funds και θα περάσει στα χέρια των εργατών. Παλεύουμε για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση που τους κάνει πλάτες, παλεύουμε για να κάνουμε την ανατροπή της αντικαπιταλιστική.

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Την Τετάρτη 24 Ιουνίου ο κλάδος μας κατεβάζει ρολά. Οι εργαζόμενοι σε καφέ, εστιατόρια, ξενοδοχεία και τουριστικά καταστήματα σε όλη τη χώρα προχωράμε σε 24ωρη πανελλαδική απεργία. Η συγκέντρωση της Ομοσπονδίας Επισιτισμού-Τουρισμού θα γίνει στο Υπουργείο Εργασίας στις 11πμ. Το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού συγκεντρώνεται στην Ένωση Ξενοδόχων (Σταδίου 24).

Βρισκόμαστε σε φουλ σεζόν για τους εργαζόμενους στην Αθήνα και τα νησιά. Η εντατικοποίηση έχει γίνει πλέον ο κανόνας με τους εργαζόμενους να δουλεύουν 12ωρα και 14ωρα κάτω από εξαντλητικές συνθήκες. Τα εργατικά ατυχήματα πολλαπλασιάζονται επειδή τα μέτρα ασφαλείας θεωρούνται κόστος για τα αφεντικά. Το "τουριστικό θαύμα", για το οποίο πανηγυρίζουν η κυβέρνηση και οι μεγαλοεργοδότες, χτίζεται πάνω στη δική μας εξάντληση. Μας λένε ότι σαν χώρα έχουμε οφέλη από τον τουρισμό την ίδια στιγμή που τα μεροκάματα παραμένουν πολύ χαμηλά για να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες μας.

Φέτος είναι μία χρονιά που η σεζόν στα νησιά δεν έχει πάει καθόλου καλά. Κόσμος ο οποίος χρειάζεται να δουλέψει δεν πηγαίνει επειδή οι συνθήκες εργασίας είναι άθλιες, όπως υπάρχουν και αναπληρωτές εκπαιδευτικοί οι οποίοι δεν κάνουν τα χαρτιά τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι μία απεργία που έρχεται ενώ οι Ισραηλινοί "τουρίστες"-στρατιώτες του IDF έρχονται να ξεκουραστούν από τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη και τις δολοφονίες μικρών παιδιών. Δεν είναι μόνο οι Ισραηλινοί τουρίστες όμως, είναι μάχη απέναντι και στα αφεντικά. Παρακολουθούμε την επέκταση του ισραηλινού real estate, με ξενοδοχεία να αγοράζονται από ισραηλινά κεφάλαια, ειδικά στο κέντρο της Αθήνας.

Είναι η ώρα να βγούμε και να διεκδικήσουμε απεργιακά αυξήσεις για να μπορεί να βγαίνει ο μήνας και συλλογικές συμβάσεις. Οι συλλογικές συμβάσεις είναι ο μόνος τρόπος να εξασφαλίσουμε πραγματικές αυξήσεις και ένσημα χωρίς να υπάρχει ο κίνδυνος από τα αφεντικά να ρίξουν τον μισθό ανάλογα με τις διαθέσεις τους. Δίνουμε μεγάλη μάχη μαζί με τους μετανάστες που δουλεύουν κατά χιλιάδες στον κλάδο, δεν ξεχνάμε τον συνάδελφό μας ντελιβερά Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ που δολοφονήθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Αγίου Παντελεήμονα.

Έυα Ντόκου, εργαζόμενη στον επισιτισμό

Εν όψει της απεργίας στις 24 του μήνα ο τοπικός πυρήνας ΣΕΚ Εξαρχείων οργανώνει μαζί με κάθε εξόρμηση στη λαϊκή Καλλιδρομίου, εξόρμηση στα μαγαζιά του επισιτισμού στα Εξαρχεία.

Στην εξόρμηση μοιράζαμε την προκήρυξη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και τα προηγούμενα δύο Σάββατα δίναμε μαζί την προκήρυξη της ΚΕΕΡΦΑ για το συλλαλητήριο για τα τρία χρόνια από το έγκλημα στην Πύλο. Ένα μεγάλο κομμάτι εργαζομένων στον επισιτισμό στη γειτονιά των Εξαρχείων συμμετέχει σε κάθε απεργία, είτε κλαδική, είτε πανεργατική με πολλά μαγαζιά να κλείνουν εντελώς. Οι εργαζόμενοι είναι θετικοί και οι ίδιοι μαγαζάτορες σε σχέση με άλλες περιοχές. Σε ένα μαγαζί που έχουμε επισκεφτεί πολλές φορές στο παρελθόν βρήκαμε προκηρύξεις που μοιράζαμε πάνω στο τραπέζι δίπλα από τα μενού του μαγαζιού. Στις συζητήσεις με τους εργαζόμενους άνοιγε έντονα το ζήτημα του πολέμου στο Ιράν και της γενοκτονίας στη Γάζα. Ο πυρήνας Εξαρχείων προχώρησε σε εξόρμηση και στο Ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ. Οι εργαζόμενοι που βρήκαμε μας ενημέρωσαν ότι έχουν ήδη φτιάξει πανό και θα βρίσκονται στην απεργιακή συγκέντρωση.

Ειρήνη Ζιάκα, μέλος τοπικού πυρήνα ΣΕΚ Εξαρχείων

Όλοι/ες μαζί στην απεργία

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ

Δυναμική αρχή του απεργιακού ξεσηκωμού στις 24 Ιούνη έκαναν οι εργαζόμενοι στο εργοτάξιο του Ελληνικού με 48ωρη απεργία στις 23 και 24 Ιούνη. Την Τρίτη 23 Ιούνη, η απεργιακή συγκέντρωση έγινε στην πύλη του «Riviera Tower» με βασικά αιτήματα την υπογραφή ΣΣΕ, αυξήσεις, μέτρα υγιεινής και ασφαλείας, χαρτιά στους μετανάστες.

Η απεργία ξεκίνησε με 100% επιτυχία και το εργοτάξιο να έχει νεκρώσει. Στη συγκέντρωση βρέθηκαν με πανό το Σωματείο εργαζομένων από το εργοτάξιο του Ελληνικού καθώς και κινησεις, συλλογικές και κάτοικοι της περιοχής.

«Είναι η πρώτη μέρα της απεργίας μας στο Ελληνικό», δήλωσε στην ΕΑ ο **Ράντι**, μετανάστης εργάτης στο εργοτάξιο. «Αντιπροσωπεία από το σωματείο κατάφερε να πάει να μιλήσει με την εργοδοσία και συγκεκριμένα με την Lamda Development που είναι υπεύθυνη για το εργοτάξιο στην πλευρά του πύργου Riviera. Τέθηκαν τα αιτήματα των εργαζομένων, οι λιγότερες ώρες εργασίας, να δουλεύουμε 5 μέρες την εβδομάδα, αυξήσεις στους μισθούς, ένσημα, χαρτιά στους μετανάστες που δουλεύουν στο έργο. Η απάντηση της Lamda ήταν να τα αρνηθεί όλα. Το ίδιο έκανε και έξι μήνες πριν σε ίδια συνάντηση».

Ο πρόεδρος του σωματείου ανακοίνωσε γενικές συνελεύσεις το επόμενο διάστημα. Αν δε δουλέψει μαζί με τους μετανάστες το σωματείο και δεν μας εκπροσωπήσει δεν πρόκειται να προχωρήσουν τα

23/6, Απεργιακή συγκέντρωση στο εργοτάξιο του Ελληνικού, πρώτη μέρα της 48ωρης απεργίας στο χώρο

πράγματα. Αν χάνει το σωματείο, τότε χάνουμε όλοι. Ελπίζουμε το σωματείο να συνεργαστεί παραπάνω μαζί μας. Συνεχίζουμε στην αυριανή απεργία στο Υπουργείο Εργασίας, θέλουμε να πιέσουμε την κυβέρνηση για νομιμοποίηση όλων των μετanasτών που δουλεύουμε στο Ελληνικό. Αν είμαστε άρατοι δεν μπορούμε να παλέψουμε για τα δικαιώματά μας και η αυριανή απεργία είναι βήμα για να το κάνουμε αυτό. Οργανωνόμαστε και θα πετύχουμε».

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ

Στις 24 Ιούνη, προγραμματίζεται κλαδική απεργία από το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών μαζί με όλους τους εργαζόμενους στις κατασκευές. Η απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 11πμ στην πλατεία Κάνιγγος.

Διεκδικούμε Συλλογική Σύμβαση για την κατοχύρωση ωραρίου, εργασιακών δικαιωμάτων και σημαντικών αυξήσεων στους μισθούς, κατοχύρωση ωραρίων, αδειών, επιδομάτων μεταπτυχιακών σπουδών, ανθρώπινων συνθηκών εργασίας, προστασία της μητρότητας. Όσο δε για τα εργοδοτικά εγκλήματα «ατυχήματα», εργοδότες και κράτος επιχειρούν να φορτώσουν την εργοδοτική ευθύνη στις πλάτες των μισθωτών μηχανικών-τεχνικών. Οι συνάδελφοι μηχανικοί και υπομηχανικοί ειδικότερα, συναισθάνονται προφανώς την ακραία αναξιοπρέπεια των αμοιβών πείνας του επιστημονικού δυναμικού στην Ελλάδα. Και έχουν κάθε λόγο να ενταχθούν στο κλαδικό ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ, μέσα από το οποίο μπορούν να κινητοποιούνται και να απεργούν.

Νίκος Σμπαρούνης, Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών

ΤΡΟΦΙΜΑ-ΠΟΤΑ

Στις 22 Ιούνη οι εργαζόμενοι στην ΔΕΛΤΑ Αττικής μετά από κάλεσμα του σωματείου μας προχωρήσαμε σε γενική συνέλευση σταματώντας την παραγωγή για τις ώρες που θα συνεδριάζαμε.

Η συνέλευση έγινε με μεγάλη συμμετοχή. Συζητήσαμε τα προβλήματα στη δουλειά εν όψει της απεργίας του κλάδου των Τροφίμων-Ποτών μαζί με τους εργαζόμενους σε επισιτισμό-τουρισμό και τους οικοδόμους. Η απεργία έρχεται για τον κλάδο μετά το έγκλημα στο εργοστάσιο Βιολάντα με τις 5 νεκρές εργάτριες. Απεργούμε διεκδικώντας μέτρα υγιεινής και ασφαλείας στην εργασία μας, για να μην ξανασυμβεί πουθενά κανένα τέτοιο έγκλημα.

Συζητήσαμε για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Πρόσφατα με το σωματείο καταφέραμε και υπογράψαμε Επιχειρησιακή Σύμβαση με αυξήσεις στους μισθούς, η οποία προέβλεπε και το ξεπάγωμα των τριετιών. Στη σύμβαση που υπογράψαμε είχαμε πετύχει την προσαύξηση στην αμοιβή από το 40% στο 60% αν κάποιος εργαζόταν για 6η μέρα. Καθώς και το να ρωτιέται ο εργαζόμενος για την εργασία του κατά την 6η μέρα. Επειδή η παραγωγή έχει αυξηθεί κατά πολύ προσπαθούν να βρουν τρόπους να το προσπεράσουν, αντί να προσλάβουν περισσότερο κόσμο. Βάζουν ρεπό μεσοβδόμαδα για να φέρνουν κόσμο να δουλεύει τα Σαββατοκύριακα.

Κάθε καλοκαίρι ο φόρτος εργασίας αυξάνεται, αλλά φέτος είναι χειρότερα. Πέρυσι για να μας «καλοπιάνουν» μας έδωσαν δω-

ροπιταγές 250 ευρώ, φέτος δεν έχει ούτε δωροπιταγές. Γι' αυτό κυρίαρχα απεργούμε για τις προσλήψεις προσωπικού. Στην παραγωγή προσπαθούν να καλύψουν τα κενά με ανθρώπους μετανάστες που δεν ξέρουμε σε ποιες συνθήκες εργάζονται, με τι καθεστώδες εργασίας. Είναι ανοιχτή μάχη να συνδεθούμε μαζί τους μαζί με το σωματείο.

Προσπαθούν να αυξήσουν την αξία της εταιρείας και να την κάνουν ελκυστική σε μεγαλύτερες εταιρείες-ενδιαφερόμενους αγοραστές από το εξωτερικό. Αυτό το κάνουν ξεζουμίζοντάς μας, παλεύοντας η εταιρεία να έχει τα λιγότερα δυνατά έξοδα και τα μεγαλύτερα δυνατά κέρδη. Εδώ και τρία χρόνια έχουμε φτιάξει σωματείο και πετυχαίνουμε νίκες. Καταφέραμε την Πρωτομαγιά που απεργήσαμε να πληρωθούμε το ημερομίσθιο και αυτό γιατί έβαλε πίεση το σωματείο. Στη συνέλευση ψηφίσαμε τη συνέχεια της απεργίας μας μετά τις 24 του μήνα για την Παρασκευή 26 Ιούνη με συγκέντρωση στην πύλη του εργοστασίου.

Μάριο, εργαζόμενος στη ΔΕΛΤΑ Αττικής

Ο τοπικός πυρήνας του ΣΕΚ στο Μαρούσι προχώρησε σε εξόρμηση στα εργοστάσια της Νίκας και της Pepsico για την απεργία στις 24 Ιούνη. Η ανταπόκριση για την απεργία ήταν μεγάλη και ήταν ελάχιστοι οι εργαζόμενοι που έμπαιναν στο εργοστάσιο χωρίς να πάρουν την προκήρυξη. Σε σχέση με τις προηγούμενες εξορμήσεις που κάναμε, οι εργαζόμενοι ήξεραν για την απεργία και ήταν πιο θετικοί στο να πάρουν τα υλικά μας.

Αλέξανδρος Παπαγεωργίου, μέλος τοπικού πυρήνα ΣΕΚ Αμαρουσίου

Οι φονιάδες στο Ναυτοδικείο Η Πύλος δεν μπαίνει στο αρχείο

Σε μεγάλο σταθμό του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος εξελίχθηκε η Παρασκευή 19 Ιούνη. Η ημέρα ξεκίνησε με την συγκέντρωση αλληλεγγύης στον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, η **Άντλα Σασάπι**, από το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, η **Ευγενία Κουινιάκη**, από την Ομάδα Νομικών που εκπροσωπεί τους επιζώντες του ναυαγίου στο Ναυτοδικείο, η **Αργύρη Ερωτοκρίτου**, γιατρός, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝ-ΓΕ, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, η **Βαλέρια Ξυδά**, από το Φοιτητικό Σύλλογο Μηχανολόγων Μηχανικών, ο **Μανώλης Σαρρής**, από την κίνηση "Αλληλεγγύη για όλους", ο **Τζο Βαλένθια**, από το ΚΑΣΑΡΠ - Ένωση Φιλιππινέζων Μεταναστών και ο **Αλέξης Μαρτζούκος**, από την Πρωτοβουλία Καλλιτεχνών και Ακτιβιστών "Δικαιοσύνη για την Πύλο".

Τα συλλαλητήρια, τα οποία κάλεσαν η **Επιτροπή Επιζώντων και Συγγενών Θυμάτων του Ναυαγίου της Πύλου**, η **Πακιστανική Κοινότητα** και η **ΚΕΕΡΦΑ**, στήριξαν παντού συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, κοινότητες προσφύγων και μεταναστών, φορείς, συλλογικότητες, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς.

Οι διαδηλωτές/ριες, ντόπιοι και μετανάστες/ριες, απαίτησαν να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο Πειραιά και να πάνε στην φυλακή οι δολοφόνοι των 650 προσφύγων της Πύλου, να μην ανακληθεί από τον Πλεύρη το άσυλο του Τζαβέντ Ασλάμ, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, έξω οι φασίστες από τις πόλεις και τις γειτονίες, να πέσει η ρατσιστική κυβέρνηση που τους στρώνει το δρόμο.

Μαζικό και οργισμένο ήταν το συλλαλητήριο στην Αθήνα. Από τις πιο δυνατές στιγμές ήταν όταν ο **Ζισάν Σερβέρ** μαζί με άλλους επιζώντες της Πύλου ανέβηκαν στην εξέδρα και κατήγγειλαν, για ακόμα μια φορά, τη βύθιση του αλιευτικού τους από το λιμενικό. Αλλά και όταν διαβάστηκε το συγκλονιστικό μήνυμα που έστειλαν οι οικογένειες των θυμάτων από το Πακιστάν που το ίδιο πρωί είχαν διαδηλώσει σε τρεις πόλεις της χώρας απαιτώντας δικαιοσύνη. Καθηλωτικός ήταν ο **Θωδωρής Ελευθεριάδης**, γιος της δολοφονημένης στα Τέμπη Μαρίας Εγούτ, όπως και ο διασώστης **Ιάσωνας Αποστολόπουλος**.

Το συλλαλητήριο ξεκίνησε στην Ομόνοια και ακολούθησε πορεία και συγκέντρωση στο Σύνταγμα. «Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες - Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου» έγραφε το μεγάλο πανό που άνοιγε τα μαζικά μπλοκ της ΚΕΕΡΦΑ, της Πακιστανικής Κοινότητας, μιας σειράς σωματείων και εργαζόμενων από νοσοκομεία, σχολεία, υπουργεία και άλλους χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο με την μεγάλη παλαιστινιακή σημαία, των φοιτητικών συλλόγων, των μεταναστευτικών κοινοτήτων, του ΣΕΚ, της Νέας Αριστεράς, της ΛΑΕ κ.α.

Ανάμεσα στους διαδηλωτές ξεχώριζαν οι μετανάστες/ριες από το Πακιστάν, την Αίγυπτο, τις Φιλιππίνες, τη Γουινέα και άλλες ασιατικές και αφρικανικές χώρες, οι μετανάστες σχολικές καθαρίστριες του δήμου Αθήνας με καταγωγή από την Αλβανία, οι Παλαιστίνιοι αγωνιστές με τις σημαίες και τις μαντίλες της αντίστασης. Αλλά και οι δικηγόροι των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου που δίνουν μαζί τους τη μάχη στο Ναυτοδικείο για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι.

Στο συλλαλητήριο χαιρέτησαν επίσης η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος

Νίκαιας-Ρέντη με την Ανταρσία στην Κοκκινιά, ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα, η **Άντλα Σασάπι**, από το Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, η **Ευγενία Κουινιάκη**, από την Ομάδα Νομικών που εκπροσωπεί τους επιζώντες του ναυαγίου στο Ναυτοδικείο, η **Αργύρη Ερωτοκρίτου**, γιατρός, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝ-ΓΕ, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, η **Βαλέρια Ξυδά**, από το Φοιτητικό Σύλλογο Μηχανολόγων Μηχανικών, ο **Μανώλης Σαρρής**, από την κίνηση "Αλληλεγγύη για όλους", ο **Τζο Βαλένθια**, από το ΚΑΣΑΡΠ - Ένωση Φιλιππινέζων Μεταναστών και ο **Αλέξης Μαρτζούκος**, από την Πρωτοβουλία Καλλιτεχνών και Ακτιβιστών "Δικαιοσύνη για την Πύλο".

Σύνορα ανοιχτά

Τα συτήματα αναδείκνυαν τη μάχη και τα αιτήματα του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος. «Στείλτε τους φονιάδες στο Ναυτοδικείο, το έγκλημα της Πύλου δεν μπαίνει στο αρχείο», «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη», «Σύνορα ανοιχτά για κάθε μετανάστη, απελάστε τώρα Πλεύρη-Μητροστάκη», «Κάτω τα χέρια απ' τον Τζαβέντ Ασλάμ», «Ρατσισμός, σεξισμός, πολεμοκαπηλεία, κάτω η Νέα Δημοκρατία», «Ούτε στην Αθήνα, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά» ήταν κάποια από αυτά.

Διαδηλώσεις έγιναν επίσης σε Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Ξάνθη, Κομοτηνή, Αλεξανδρούπολη, Χανιά, Ρέθυμνο, Βόλο, Πάτρα (δείτε σελίδες 12-13).

Το πρωί στο Υπουργείο Μετανάστευσης στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ, ο οποίος έδινε συμπληρωματική συνέντευξη ενάντια στην προκλητική απόφαση ανάκλησης του πολιτικού ασύλου του από τον Πλεύρη, βρέθηκαν δεκάδες αγωνιστές/ριες, μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας, εργαζόμενοι/ες, φοιτητές/ριες, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Β' Πειραιά, βουλευτές/ριες της Αριστεράς.

Χαιρετισμό έκαναν ο **Γιώργος Ψυχογιός**, βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, η **Σία Αναγνωστοπούλου**, βουλευτήρια Νέας Αριστεράς, η **Μαρία Καστελιώτη** από τον Φοιτητικό Σύλλογο Φιλοσοφικής, η Κατερίνα Θωίδου και ο Πέτρος Κωνσταντίνου. Ο Τζαβέντ Ασλάμ ευχαρίστησε όλους/ες για την παρουσία τους, τόνισε ότι όσο υπάρχει το κίνημα αλληλεγγύης αυτές οι επιθέσεις δεν τον φοβίζουν και δήλωσε αισιόδοξος ότι και αυτός ο αγώνας θα είναι νικηφόρος. Η απόφαση θα εκδοθεί το επόμενο διάστημα.

«Όρα για κλιμάκωση», αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ μετά τα συλλαλητήρια, καλώντας σε συνέχιση του αγώνα «σε τρία μέτωπα: κλιμάκωση για να γίνει δίκη στο Ναυτοδικείο ενάντια στη συγκάλυψη, αγώνας ενάντια στην ανάκληση του ασύλου του Τζαβέντ Ασλάμ, μάχη στις γειτονίες ενάντια στην επανεμφάνιση των φασιστών».

Λένα Βερδέ

Είμαι ένας από τους επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου. Περιμένω δικαιοσύνη, να τιμωρηθούν αυτοί που μας έπνιξαν.

Μπροστά στα μάτια μας το λιμενικό μάς έπνιξε. Και είναι απίστευτο ότι μέχρι τώρα δεν έχει γίνει δίκη. Ήμασαν εκατοντάδες άτομα. Όποιος έδωσε εντολές, οι λιμενικοί, αυτοί φταίνε. Από τα βόθρα της καρδιάς μου θέλω να σας ευχαριστήσω που είστε δίπλα μας. Θέλουμε να συνεχιστεί αυτή η φωνή για να έχουμε δικαιοσύνη.

Ζισάν Σερβέρ, επιζώντας ναυαγίου της Πύλου

Πέρασαν τρία χρόνια και οι δολοφόνοι δεν τιμωρήθηκαν ακόμη! Η δικαιοσύνη καθυστερεί... αλλά η φωνή μας δεν σιωπά!

Τρία χρόνια χωρίς τα παιδιά, τους γονείς, τους συζύγους μας. Στη Πύλο έγινε έγκλημα, όχι ατύχημα που μας άνοιξε μια πληγή στην καρδιά που δεν κλείνει.

Στις 14 Ιουνίου 2023, ακούσαμε για τελευταία φορά τις φωνές των αγαπημένων μας προσώπων και είδαμε τα πρόσωπά τους. Εκείνα τα λόγια τους ήταν γεμάτα ελπίδα και αγάπη, κουβαλούσαν το όνειρο μιας καλύτερης ζωής που χάθηκε άκαρδα.

Από τότε καμιά υπεύθυνη αρχή δεν μας απάντησε. Πού βρίσκονται τώρα; Περισσότεροι από 600 άνθρωποι -πατέρες και μητέρες, αδελφία και παιδιά, φίλοι και γείτονες- επιβίβαστη-

καν στο Αδριανα και δεν επέστρεψαν ποτέ. Δεν γνωρίζουμε πού βρίσκονται τα σώματά τους. Δεν ξέρουμε τι συνέβη τις τελευταίες στιγμές πριν από την τραγωδία. Καμία κυβέρνηση δεν δέει την αλήθεια.

Δεν ήταν ένα απλό ναυάγιο. Ήταν μια μαζική δολοφονία.

Το Ελληνικό Λιμενικό όχι μόνο δεν τους έσωσε, αλλά έδεσε το πλοίο και προσπάθησε να το ρυμουλκήσει στην Ιταλία, παρά τις κραυγές αγωνίας των επιβατών και την επικίνδυνη κατάσταση. Ως αποτέλεσμα το πλοίο βυθίστηκε μαζί με την ελπίδα και τη δικαιοσύνη.

Με ελπίδα μάθαμε ότι 21 αξιωματικοί του Λιμενικού παραπέμπονται για το έγκλημα σε βάρος των ανθρώπων μας. Θα αποδοθεί δικαιοσύνη; Θα σπάσει η αυσλία και η σιωπή;

Η ελπίδα μας ενισχύθηκε επίσης από την αλληλεγγύη που λάβαμε από τις οικογένειες των θυμάτων του εγκλήματος στα Τέμπη, οι οποίες στάθηκαν στο πλευρό μας. Μοιραζόμαστε τον ίδιο πόνο, και μαζί απαιτούμε δικαιοσύνη - ανεξάρτητα από το πόσο καιρό θα χρειαστεί.

Ακούμε ότι υπουργοί λένε να βουλιάζουν τις βάρκες των προσφύγων που προσπαθούν να ξεφύγουν από τις βόμβες, την φτώχεια και την καταστροφή στις πατρίδες τους. Πού είναι ο πολιτισμός τους; Κάθε ανθρώπινη ζωή έχει αξία. Οι ζωές των μεταναστών, τα παιδιά της Παλαιστίνης, οι άνθρωποι που πνίγηκαν στην Πύλο και τα Τέμπη -όλοι αξίζουν να ακουστούν, να ειπωθούν τα ονόματά τους, να αποδοθεί δικαιοσύνη.

Στις 19 Ιουνίου 2026, σας καλούμε να ενώσετε τη φωνή μας για δικαιοσύνη για άλλη μια φορά. Να πούμε τα ονόματά

τους και ελευθερίων, πάει περίπατο. Και η Πύλος είναι στην κορυφή αυτού του όνειδους που βιώνουν οι πρόσφυγες και οι μετανάστες κάθε μέρα.

Όμως μετά από ένα μεγάλο και επίμονο αγώνα των ίδιων των επιζώντων, των δικηγόρων και των αλληλεγγύων, το Ναυτοδικείο Πειραιά διέταξε ποινική δίωξη σε 21 στελέχη του λιμενικού. Όχι ένα, ούτε δύο, αλλά σε 21 λιμενικούς για βαριά κακουργήματα, ανάμεσά τους και δυο πρώην αρχηγού του ελληνικού σώματος. Αυτό αποδεικνύει ότι τα πάντα είναι εφικτά όταν υπάρχει κοινωνική κινητοποίηση. Τα πάντα είναι εφικτά όταν πα-

λέσουμε συλλογικά και οργανωμένα για το δίκαιο. Γιατί είναι μια μεγάλη νίκη αυτό που έγινε στο Ναυτοδικείο, επειδή το κράτος από το πρώτο λεπτό προσπαθεί να μαζώσει το έγκλημα της Πύλου όπως εκείνο των Τεμπών.

Από το πρώτο λεπτό εξαφάνισαν όλα τα κινητά των προσφύγων, εξαφάνισαν το υλικό από τις κάμερες του σκάφους, εξαφάνισαν τις κρίσιμες συνομιλίες με το θάλαμο επιχειρήσεων. Απέκρυψαν τα αίτια του ναυαγίου και συνέλαβαν εννιά αθώους με σκοπό να τους δικάσουν ως διακινητές, να τους φορτώσουν την ευθύνη του ναυαγι-

των και ελευθερίων, πάει περίπατο. Και η Πύλος είναι στην κορυφή αυτού του όνειδους που βιώνουν οι πρόσφυγες και οι μετανάστες κάθε μέρα.

Όμως μετά από ένα μεγάλο και επίμονο αγώνα των ίδιων των επιζώντων, των δικηγόρων και των αλληλεγγύων, το Ναυτοδικείο Πειραιά διέταξε ποινική δίωξη σε 21 στελέχη του λιμενικού. Όχι ένα, ούτε δύο, αλλά σε 21 λιμενικούς για βαριά κακουργήματα, ανάμεσά τους και δυο πρώην αρχηγού του ελληνικού σώματος. Αυτό αποδεικνύει ότι τα πάντα είναι εφικτά όταν υπάρχει κοινωνική κινητοποίηση. Τα πάντα είναι εφικτά όταν πα-

λέουμε συλλογικά και οργανωμένα για το δίκαιο. Γιατί είναι μια μεγάλη νίκη αυτό που έγινε στο Ναυτοδικείο, επειδή το κράτος από το πρώτο λεπτό προσπαθεί να μαζώσει το έγκλημα της Πύλου όπως εκείνο των Τεμπών.

Από το πρώτο λεπτό εξαφάνισαν όλα τα κινητά των προσφύγων, εξαφάνισαν το υλικό από τις κάμερες του σκάφους, εξαφάνισαν τις κρίσιμες συνομιλίες με το θάλαμο επιχειρήσεων. Απέκρυψαν τα αίτια του ναυαγίου και συνέλαβαν εννιά αθώους με σκοπό να τους δικάσουν ως διακινητές, να τους φορτώσουν την ευθύνη του ναυαγι-

τους! Μην τους ξεχνάτε. Μην ξεχνάτε τα ονόματά τους, την ηλικία τους, τα όνειρά τους. Σας τους στείλαμε γεμάτους ελπίδα - κρατήστε τους ζωντανούς με τη μνήμη και τη φωνή σας. Δεν ζητάμε δάκρυα - ζητάμε δικαιοσύνη. Δεν δεχόμαστε σιωπή - απαιτούμε υπευθυνότητα.

Δεν θα τους αφήσουμε να θαφτούν στη λήθη - θα ζήσουν στη μνήμη του κόσμου, μέχρι να τιμωρηθούν αυτοί που τους σκότωσαν.

Οικογένειες και επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου

ου και να αθώωσουν το ελληνικό λιμενικό. Αυτή η σκευωρία του κράτους απέτυχε, οπότε τώρα ο μοναδικός πιθανός ένοχος είναι αυτός που όλοι γνωρίζουμε από την αρχή ποιος είναι: οι ελληνικές αρχές.

Κλείνοντας, υπάρχει μία αντίφαση. Ναι το φρικιαστικό γεγονός της Πύλου θα συνέβαινε αργά ή γρήγορα λόγω της πολιτικής της Ελλάδας και της Ευρώπης. Αλλά δεν πρέπει να το αντιμετωπίσουμε ως μία συνέχεια αλλά ως μία τομή. Δεν μας αντιστοιχεί να λέμε "δεν είναι το πρώτο, δεν είναι το δεύτερο, θα ξανασυμβεί". Οφείλουμε να δράσουμε και να πούμε ότι είναι ένα γεγονός αδιανόητων διαστάσεων, ένα έγκλημα μοναδικό και απόλυτο που δεν πρέπει να ξανασυμβεί ποτέ.

Γιατί η Πύλος είναι το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα στη μεταπολεμική Ευρώπη εν καιρώ ειρήνης. Αλλά αυτό το έγκλημα δεν το τέλεσε η Χρυσή Αυγή, δεν το τέλεσε μια ναζιστική γκρούπα, αλλά το ίδιο το κράτος και η πολιτική του ηγεσία.

Συνεπώς ο αγώνας σήμερα είναι πολύ δύσκολος, γιατί δεν έχουμε να τα βάλουμε μόνο με τη Χρυσή Αυγή αλλά με όλη τη δομή και το μηχανισμό του βαθέως κράτους. Όπως όμως και η Χρυσή Αυγή κάποτε φάνταζε παντοδύναμη αλλά τελικά συντρίφτηκε από τις δυνάμεις του αντιφασιστικού κινήματος, έτσι θα συντρίφθούν και αυτοί οι κρατικοί και παρακρατικοί μηχανισμοί. Ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι τη δικαίωση κάθε θύματος κρατικής βίας. Η αλληλεγγύη θα νικήσει.

Ιάσωνας Αποστολόπουλος, διασώστης

19/6, Ο Θ. Ελευθεριάδης στο Σύνταγμα. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

Στέκομαι σήμερα εδώ κουβαλώντας το πένθος μου όχι ως βάρος αλλά ως σημαία. Έχασα τη μητέρα μου στα Τέμπη και από εκείνη την ημέρα έπαψα να είμαι ένας άνθρωπος που περιμένει δικαιοσύνη. Έγινα ένας άνθρωπος που τη διεκδικεί.

Μας λένε να περιμένουμε, μας λένε να εμπιστευτούμε τους θεσμούς. Αλλά πώς να εμπιστευτείς ένα σύστημα που υπολογίζει τη ζωή μας με όρους κέρδους. Το κράτος που αφήνει τις ράγες να γίνονται παγίδες θανάτου, που μετατρέπει τη θάλασσα σε έναν ομαδικό τάφο για τους πρόσφυγες, που σιωπά μπροστά στη γενοκτονία της Παλαιστίνης, είναι ένα κράτος, μια μηχανή που παράγει νεκρούς.

Στα Τέμπη η αλαζονεία τους έκαψε τους συγγενείς μας ζωντανούς. Στην Πύλο η υποκρισία τους έπνιξε την ελπίδα των κατατρεγμένων. Στην Παλαιστίνη ο ιμπεριαλισμός τους ισοπεδώνει το δικαίωμα ενός λαού να αναπνεύσει. Αλλά κοιτάξτε γύρω σας. Είμαστε εμείς, εμείς που αρνούμαστε να σκύψουμε το κεφάλι, εμείς που η αλληλεγγύη μας δεν έχει σύνορα και ταξικούς περιορισμούς.

Δεν ήρθα εδώ για να σας ζητήσω να λυπηθείτε. Ήρθα για να σας ζητήσω να θυμώσετε. Γιατί ο θυμός όταν μετατρέπεται σε οργάνωση γίνεται η μόνη δύναμη που μπορεί να γκρεμίσει το οικοδόμημα της ατιμωρησίας τους. Απαιτούμε πρώτων, να μπουν οι δολοφόνοι στη φυλακή. Όχι με τους δικούς τους όρους αλλά με τη δύναμη της δικής μας λαϊκής απαίτησης που δεν θα αφήσει καμία σκιά να κλύψει την αλήθεια.

Δεύτερον, ζητάμε σύνορα ανοιχτά. Γιατί η ανθρωπιά δεν έχει φράχτες. Η προσφυγιά είναι το τίμημα που πληρώνει η γη για την απληστία των λίγων. Τρία, την ανατροπή, όχι για να αλλάξουμε πρόσωπα στην εξουσία αλλά για να αλλάξουμε το ίδιο το σύστημα που θυσιάζει την ύπαρξή μας στο βωμό του κεφαλαίου.

Το πένθος μας είναι η αρχή της δικής τους πτώσης. Δεν θα ηρεμήσουμε, δεν θα συμβιβαστούμε, δεν θα ξεχάσουμε. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε μέχρι να γίνει ο κόσμος μας ένας τόπος όπου κάθε άνθρωπος, όπου κι αν βρισκόμαστε, θα μπορεί να ζει ελεύθερος χωρίς το φόβο του κράτους δολοφόνου. Όσο η εξουσία προσπαθεί να σκεπάσει τα εγκλήματα με τη σιωπή, εμείς να γινόμαστε τρικυμία. Γιατί η ελευθερία δεν έχει σύνορα και η δικαιοσύνη δεν μπαίνει σε ράγες που οδηγούν στο θάνατο.

Δικαιοσύνη για τα Τέμπη. Δικαιοσύνη για την Πύλο. Λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Θωδωρής Ελευθεριάδης, γιος της δολοφονημένης στα Τέμπη Μαρίας Εγούτ

Συντονισμένα πανελλαδικά συλλαλητήρια

«Μαχητική διαδήλωση πραγματοποιήθηκε στις 19 Ιουνίου στη Θεσσαλονίκη για τα τρία χρόνια από το έγκλημα στην Πύλο. Εκατοντάδες πήραν μέρος στην συγκέντρωση στο Άγαλμα Βενιζέλου και την πορεία που ακολούθησε», αναφέρει στην ανταπόκρισή της η ΚΕΕΡΦΑ της πόλης.

«Χαιρετισμούς απεύθυναν η Γιάννα Λαθήρα, πρόεδρος της Γ' ΕΛΜΕ, φοιτητικοί σύλλογοι, ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός, μέλος ΔΣ της ΕΝΙΘ, ο Ευκλείδης Μακρόγλου από την Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων Θεσσαλονίκης, η Δήμητρα Κομνιανού από την ΚΕΕΡΦΑ και εκπρόσωποι οργανώσεων της Αριστεράς. Επίσης, στην συγκέντρωση διαβάστηκε ο χαιρετισμός των οικογενειών και επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου.

Η πορεία κινήθηκε στο κέντρο της πόλης, με τα συνθήματα για δικαιοσύνη για την Πύλο, ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές κυβέρνησης-ΕΕ, ενάντια στην επίθεση στον Τζαβέντ Αολαμ, να ακούγονται ξανά και ξανά. Έξω από το προξενείο των ΗΠΑ η διαδήλωση παρέμεινε φωνάζοντας συνθήματα αντιπολεμικά και για λεύτερη Παλαιστίνη. Ο αγώνας για να ξεκινήσει η δίκη στο Ναυτοδικείο και να καταδικαστούν οι ένοχοι του εγκλήματος στην Πύλο συνεχίζεται!».

«Συγκέντρωση για τα τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου έγινε και στα Γιάννενα», μεταφέρει ο Ορέστης Παπαθανάσης. «Συμμετείχε κόσμος από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αναρχικοί, ανένταχτοι και μετανάστες από το Σουδάν. Φωνάξαμε συνθήματα όπως "Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη", "Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων", "Σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες", εκφράζοντας την οργή μας για τους πνιγμένους πρόσφυγες και μετανάστες και το μίσος μας για την κυβέρνηση που κάνει ανοιχτά πλάτες στην ακροδεξιά και στους φασίστες.

Στην ομιλία μας σαν ΚΕΕΡΦΑ συνδέσαμε τα φρικαλέα εγκλήματα του ρατσισμού και του φασισμού με την πάλη ενάντια στην Ευρώπη Φρούριο και την Ευρωπαϊκή Ένωση της ισλαμοφοβίας, των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών. Μιλήσαμε για το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και στο Ιράν και τονίσαμε πως η συνέχεια πρέπει να είναι απεργιακή για να σταματήσουμε τα ρατσιστικά εγκλήματα και να ενωθούν όλα τα ρυάκια της αντίστασης ενάντια στη συμμορία του Μητσοτάκη που τα δίνει όλα για πολεμικούς εξοπλισμούς. Αναφέραμε τέλος τις μάχες από τα Προσφυγικά και για να μη γίνει η ανάκληση ασύλου του Τζαβέντ Αολάμ».

19/6, Θεσσαλονίκη. Φωτό: ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης

«Έγινε σήμερα [19/6] το αντιρατσιστικό συλλαλητήριο, τρία χρόνια από το ναυάγιο της Πύλου, όπου κυβέρνηση, λιμενικό και FRONTEX έπνιξαν πάνω από 650 ανθρώπους (ανάμεσα τους πολλές γυναίκες και παιδιά), με σύνθημα να τιμωρηθούν οι ένοχοι για το έγκλημα στην Πύλο», ανέφερε σε ανάρτησή της η ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας.

«Στην συγκέντρωση στην πλατεία Γεωργίου, συμμετείχαν με πανό η ΚΕΕΡΦΑ, η "Κίνηση για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μεταναστών/τριών", οι φοιτητικοί σύλλογοι Φυσικού και Μαθηματικού, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ, η Παρέμβαση, το ΚΚΕ (μ-λ), η ΟΚΔΕ και η αναρχική πρωτοβουλία "Δυσήνιος ίππος". Ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Να πληρώσουν οι δολοφόνοι της Πύλου. Τέμπη Πύλος Χίος Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη. Άσυλο - χαρτιά για μετανάστες, προσφυγιά».

Συγκέντρωση με τη συμμετοχή της ΚΕΕΡΦΑ, του Φοιτητικού Συλλόγου Χωροταξίας και οργανώσεων της Αριστεράς έγινε και στον Βόλο. Με κεντρικό σύνθημα «Τέμπη-Πύλος-Μάγγοι-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη», οι μάχες συνδέονταν στέλνοντας δυνατό μήνυμα τόσο ενάντια στην δολοφονική κυβέρνηση όσο και ενάντια στους φασίστες που το τελευταίο διάστημα προσπαθούν να εμφανιστούν ξανά στην πόλη σε σχολεία και γειτονίες.

Χανιά - Ρέθυμνο

Διπλή κινητοποίηση, στις 19 και τις 20 Ιούνη, έγινε στα Χανιά και το Ρέθυμνο. Τα συλλαλητήρια για τα τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου την πρώτη μέρα ακολούθησαν νέες

μαζικές συγκεντρώσεις την επόμενη ενάντια στις θρασύδειλες επιθέσεις φασιστοειδών και την απειλή τους να εμφανιστούν στους δρόμους των δύο πόλεων. Η απόπειρά τους απέτυχε παταγωδώς.

Ήταν μια ακόμα αντιφασιστική νίκη. Όπως αναφέρουν σε κοινή ανακοίνωσή τους στις 20/6 οι ΚΕΕΡΦΑ Χανίων και Ρεθύμνου: «Τα Χανιά έδειξαν ότι είναι αντιφασιστικά και αντιρατσιστικά, να ακόμη μία φορά. Μετά τη χθεσινή μαζική και ενωτική διαδήλωση για τα τρία χρόνια από το έγκλημα στην Πύλο, το κίνημα μπλόκαρε την προσπάθεια των φασιστών να εμφανιστούν στην πόλη. Αντιφασιστικές συλλογικότητες και οργανώσεις της Αριστεράς μαζί με τα πανό τους, πραγματοποίησαν νέα μαζική συγκέντρωση από νωρίς το απόγευμα στην Αγορά, με μικροφωνική, μουσική, ανακοινώσεις και συνθήματα.

Ανάλογη ήταν η εικόνα και στο γειτονικό Ρέθυμνο, όπου αντιφασιστικές δυνάμεις κινητοποιήθηκαν μαζί, στέλνοντας το ίδιο ξεκάθαρο μήνυμα απέναντι στον ρατσισμό και την ακροδεξιά.

Οι φασίστες, που τα προηγούμενα βράδια έγραψαν εμετικά συνθήματα, βανδάλισαν τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Αριστεράς, έσκισαν αφίσες της ΚΕΕΡΦΑ και κόλλησαν αφίσια με ρατσιστικά μηνύματα, δεν τόλμησαν να εμφανιστούν στο καλεσμένο ξενοφοβικό συλλαλητήριο.

Συνεχίζουμε ενωτικά στους χώρους δουλειάς, στις σχολές και τα σχολεία, στις γειτονίες μας, για να μπλοκάρουμε τους φασίστες και να ανατρέψουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη που τους ανοίγει τον δρόμο με τον θεσμικό ρατσισμό, τις δολο-

φονικές πολιτικές στα σύνορα και τη συστηματική στοχοποίηση προσφύγων και μεταναστών. Ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι αγώνας για ανοιχτά σύνορα, ίσα δικαιώματα, αλληλεγγύη και δικαιοσύνη για όλους και όλες».

Στη διαδήλωση της πρώτης μέρας στα Χανιά είχαν δώσει το παρών η ΚΕΕΡΦΑ, τα σωματεία της εκπαίδευσης (ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ Χανίων σε κοινό μπλοκ), φοιτητές, καθώς και οργανώσεις και συλλογικότητες όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η Αντίσταση και Πάλη, η Κατάληψη Ρόζα Νέρα και το Κοινωνικό Στέκι - Στέκι Μεταναστών.

Αντίστοιχα στο Ρέθυμνο, όπου η διαδήλωση έγινε μετά από πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ και ήταν η πρώτη στην πόλη για το έγκλημα της Πύλου, πήραν μέρος φοιτητικοί σύλλογοι της πόλης, ο ΦΣ Εστών, το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Ρεθύμνου. «Είμαστε εδώ τρία χρόνια μετά το εγκληματικό ναυάγιο της Πύλου, που 650 άνθρωποι πνίγηκαν λόγω των εγκληματικών ενεργειών και δεν έχει γίνει ακόμα το Ναυτοδικείο», είπε στη συγκέντρωση η Βάσω Λίππα, χαιρετίζοντας εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ.

«Είμαστε εδώ ενωμένοι, όλοι μαζί, να φωνάξουμε ενάντια στον ρατσισμό, να διαδηλώσουμε ενάντια στη φασιστική απειλή. Σε δέκα πόλεις σε όλη την Ελλάδα γίνονται αυτή την ώρα συλλαλητήρια για να μπουν οι δολοφόνοι της Πύλου στη φυλακή και για σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά. Επιπλέον σε τρεις πόλεις στο Πακιστάν, διότι πολλοί από τους νεκρούς του ναυαγίου ήταν Πακιστανοί», συνέχισε, διαβάζοντας τον χαιρετισμό των συγγενών των θυμάτων.

«Δεν θα επιτρέψουμε να βγουν

από τις τρύπες τους οι φασίστες και οι ακροδεξιοί, ενθαρρυμένοι από τη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης που τους ανοίγει τον δρόμο», έκλεινε η ανακοίνωση των τοπικών ΚΕΕΡΦΑ. «Στην Κρήτη του Ολοκαυτώματος της Καντάνου και της Βιάννου, στην αντιφασιστική Κρήτη των κοινωνικών αγώνων και της δημοκρατίας, δεν έχουν θέση οι κάθε λογής ρατσιστές, ακροδεξιοί και φασίστες.

Διεκδικούμε να οδηγηθούν στη φυλακή οι υπεύθυνοι για το έγκλημα στην Πύλο, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, κάτω η κυβέρνηση που δολοφονεί -από τα Τέμπη και την Πύλο μέχρι τη Βιολάντα και την Παλαιστίνη- και το βρώμικο σύστημα που υπηρετεί».

Αλεξανδρούπολη - Κομοτηνή - Ξάνθη

Έντονη αντιφασιστική χροιά είχαν και οι κινητοποιήσεις στην Αλεξανδρούπολη, την Κομοτηνή και την Ξάνθη στις 19 Ιούνη. Η εμφάνιση φασιστικής ομάδας νεαρών στην Αλεξανδρούπολη με ναζιστικούς χαιρετισμούς, συνθήματα και τραμπουκισμούς σε βάρος πολιτών αλλά και κοινωνικών χώρων της πόλης όπως το Ανοιχτό Αναγνωστήριο έχει προκαλέσει οργή αλλά και διάθεση για μάχη σε όλη την περιοχή.

Στην Αλεξανδρούπολη την κινητοποίηση στήριξαν η ΚΕΕΡΦΑ, εκπαιδευτικοί των Παρεμβάσεων και μέλη του Ανοιχτού Αναγνωστηρίου. Στην Ξάνθη απόφαση συμμετοχής είχε πάρει η ΕΛΜΕ της πόλης. Ενώ στην Κομοτηνή ήταν η δεύτερη φορά που έγινε συγκέντρωση για την Πύλο.

«Και φέτος πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση για τα τρία χρόνια από το έγκλημα στην Πύλο αλλά και ενάντια σε φασιστικές ομάδες που έχουν εμφανιστεί στον Έβρο», μας έγραψε ο Θράσος Τζιβάρας για την Κομοτηνή. «Τις προηγούμενες μέρες έγινε μαζική αφισκοκολληση στην πόλη με τις αφίσες της ΚΕΕΡΦΑ που καλούσαν στην κινητοποίηση. Συμμετείχαν με πανό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΡΕΒΑΝΣ και το Ελευθεριακό Σχήμα Σχολών Κομοτηνής.

Έγιναν ανακοινώσεις και φωνάξαμε συνθήματα ξεκαθαρίζοντας ότι το έγκλημα στην Πύλο δεν θα ξεχαστεί, κατά των πολέμων, υπέρ της Παλαιστίνης. Πύλος - Τέμπη - Παλαιστίνη, ο αγώνας κατά του ρατσισμού, των πολέμων, της φτώχειας πηγαίνουν χέρι χέρι μέχρι την νίκη. Είμαστε σε διαρκή αγώνα και σε εγρήγορση για να μην επιτρέψουμε καμία φασιστική ομάδα να εμφανιστεί. Έλληνες, Τούρκοι, μετανάστες έχουμε κοινό εχθρό, το σύστημα που γεννάει πολέμους και φτώχεια στον πλανήτη».

Α.Β.

19/6, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

19/6, Ρέθυμνο. Φωτό: ΚΕΕΡΦΑ Ρεθύμνου

19/6, Αίγινα. Φωτό: Αίλινα Πετρούδα

19/6, Πάτρα. Φωτό: ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας

Θερμή υποδοχή στη συναυλία των ΚΝΕΕCΑΡ

Θερμή ήταν η υποδοχή της αντιπροσωπείας της ΚΕΕΡΦΑ και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στη συναυλία των ΚΝΕΕCΑΡ το Σάββατο 20 Ιούνη στη Μαλακάσα. Στη σκηνή ανέβηκαν η Ζαννέτα Λυσικάτου, γιατρός στον Ευαγγελισμό και μέλος του ΓΣ της ΠΟΕΔΗΝ και η Σοφία Γαρμπή, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Στην ομιλία της η Ζαννέτα Λυσικάτου κάλεσε για στήριξη της καμπάνιας για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου, για σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, για λευτεριά στην Παλαιστίνη, λέγοντας πως «είναι ώρα να βουλιάξουμε το σαπιοκάραβο της κυβέρνησης των δολοφόνων της Νέας Δημοκρατίας». Το σύνθημα Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη δόνησε την ατμόσφαιρα μαζί με το Λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Όπως αναφέρει η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο: «Οι βορειοϊρλανδοί ΚΝΕΕCΑΡ ήρθαν φέτος για δεύτερη φορά στην Ελλάδα. Είναι η μπάντα που έχει στο κέντρο της την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, την αντίσταση στην αποικιοκρατία και τον βρετανικό ιμπεριαλισμό. Για τη στάση τους το βρετανικό κράτος τους έσυρε στα δικαστήρια με τις κατηγορίες για τρομοκρατία να καταρρέουν πανηγυρικά. Σε όλες τους τις συναυλίες όπως και στη χθεσινή πρόβαλαν μηνύματα όπως: "Λευτεριά στην

Παλαιστίνη", "Το Ισραήλ διαπράττει γενοκτονία στον Παλαιστινιακό λαό".

Ο μαζικός αντιρατσιστικός αντιφασιστικός ξεσηκωμός στη Βόρεια Ιρλανδία και σε όλη τη Βρετανία ήταν η καλύτερη απάντηση στο ρατσιστικό πογκρόμ που εξαπέλυσαν φασιστικές συμμορίες στο Μπέλφαστ. Στην Αθήνα, η απάντηση δόθηκε στις 19 Ιούνη στη μεγάλη αντιρατσιστική διαδήλωση για τα τρία χρόνια από το έγκλημα στην Πύλο. Από τη Γάζα, το Μπέλφαστ μέχρι την Αθήνα έχουμε τη δύναμη να τους σταματήσουμε.

Ευχαριστούμε τους #Kneecap και τη διοργάνωση της συναυλίας για τον χαιρετισμό. Συνεχίζουμε για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Γάζας και της Πύλου, για σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, για ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη θάλασσα».

Είμαστε στο δρόμο για να πάνε στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου, να πάρουν αυτό που πρέπει. Είμαστε στο δρόμο για ελεύθερη Παλαιστίνη. Και εμείς θέλουμε να είμαστε στη δουλειά στο δήμο όχι με συμβάσεις έξι μήνες ή ένα χρόνο, αλλά μόνιμες. Προσωπικά είμαι και δουλεύω 30 χρόνια εδώ, τα παιδιά μου σπουδάσανε εδώ, ο γιος μου πήγε φαντάρος εδώ, έχουν ελληνική ταυτότητα αλλά εγώ ακόμα με βεβαιώσεις.

Λίντια Μπούζι,
σχολική καθαρίστρια δήμου Αθήνας

Το πρωί έγινε η συνέντευξη για τη διαδικασία ανάκλησης του καθεστώτος του Τζαβέντ Ασλάμ. Εμφανιστήκαμε στο Υπουργείο, απάντησε ο Τζαβέντ στις ερωτήσεις που του έθεσε η επιτροπή και ελπίζουμε ότι οι προθέσεις του υπουργού Πλεύρη να του ανακαλέσει ντε και καλά το άσυλο δεν θα περάσουν από αυτό το στάδιο. Σε κάθε περίπτωση, υπάρχουν και τα δικαστήρια. Φοβάμαι δηλαδή ότι ο υπουργός θα κάνει αίτηση ακύρωσης κατά θετικής απόφασης. Δεν πειράζει, το έχουμε ξαναζήσει. Τώρα είμαστε εδώ για την Πύλο και για το γεγονός ότι τελευταία έχουμε μεγάλη αύξηση ρατσιστικών επιθέσεων στην Αθήνα και παντού. Διαμαρτυρόμαστε και θέλουμε να φτάσει η Πύλος ως κορυφαία υπόθεση στο δικαστήριο με κατηγορούμενους όσους ευθύνονται για το θάνατο των εκατοντάδων ανθρώπων.

Βασίλης Παπαδόπουλος,
πρόεδρος Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες, συνήγορος Τζαβέντ Ασλάμ, μέλος της Ομάδας Νομικών που εκπροσωπεί τους επιζώντες της Πύλου στο Ναυτοδικείο

Σήμερα διαδηλώνουμε γιατί ο ρατσισμός έχει απλωθεί παντού και είναι απαραίτητο να απαντήσουμε όλοι οι δημόκράτες. Είναι μεγάλη η επίθεση και του κεφαλαίου και των φασιστών και πρέπει να αντιδράσουμε, δεν υπάρχει πια χρόνος. Θέλουν να διώξουν τον Τζαβέντ Ασλάμ που είναι 30 χρόνια στην Ελλάδα με κόρη φοιτήτρια σε ελληνικό πανεπιστήμιο, είναι απαράδεκτοι, είναι φασίστες αυτοί που κυβερνάνε. Πρέπει να είμαστε συνέχεια στο δρόμο μέχρι να τους διώξουμε. Είναι απίστευτο το έγκλημα της Πύλου, στη "δημοκρατική" Ευρώπη. Πρέπει να δικαστούν οι υπεύθυνοι, όλοι.

Θάλεια Καπλάνογλου, εργαζόμενη στο Υπουργείο Οικονομικών

Είναι δυνατόν να μην είμαστε στο δρόμο σήμερα; Τόσοι άνθρωποι πνίγηκαν. Όλοι είμαστε άνθρωποι, όλοι θέλουμε να ζήσουμε, ανεξάρτητα από τη χώρα που ζούμε. Πρέπει να υπάρξει δικαιοσύνη. Πρέπει να αποδεκατίσουμε την κυβέρνηση.

Κανέλα Χριστοδουλοπούλου,
εργαζόμενη στο εργοστάσιο Τσαμούρης ΑΕ

Είμαστε στο δρόμο γιατί 650 πρόσφυγες δολοφονήθηκαν στη θάλασσα επειδή δεν ήθελαν να τους επιτρέψουν να έρθουν εδώ. Εμείς είμαστε 38 και 40 χρόνια στη χώρα, σε πολλές διαδηλώσεις. Είμαστε επίσης μετανάστες και παλεύουμε για τα δικαιώματα των μεταναστών.

Γιολάντα, μέλος ΚΑΣΑΠΙ - Ένωση Φιλιππινέζων Μεταναστών

Έχουν περάσει τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου, λέμε όχι στη συγκάλυψη, περιμένουμε να δούμε τι θα κάνει η Δικαιοσύνη. Εμπιστευόμαστε τη Δικαιοσύνη αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε δει στο παρελθόν πράγματα που μας έχουν συγκλονίσει. Η πολιτική της Ευρώπης δείχνει ότι πάμε προς την αποτροπή, προς τις απελάσεις. Είναι πολύ αρνητικό, όμως δεν μας τρομάζει. Βγαίνουμε στους δρόμους, αντιδράμε. Αυτό κάνουμε ως Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών, ένα δίκτυο 44 αυτή τη στιγμή μεταναστευτικών και προσφυγικών οργανώσεων. Παλεύουμε για το δίκιο των μεταναστών, των προσφύγων και όλων γιατί παλεύουμε για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Και τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι για όλους.

Άντλα Σασότι, διευθύντρια Ελληνικού Φόρουμ Μεταναστών

ΚΕΝΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΕΩΝ

Απεργία στις 26 Ιούνη

Τα Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας βρίσκονται σε άμεσο κίνδυνο. Απεργιακή κινητοποίηση θα γίνει στις 26 Ιούνη- Παγκόσμια Ημέρα κατά των Ναρκωτικών. Στην απεργία καλούν το Σωματείο Εργαζομένων στα Κέντρα Πρόληψης και ο Σύλλογος Εργαζομένων στον ΕΟΠΑΕ. Η συγκέντρωση στην Αθήνα θα γίνει την Παρασκευή 26 Ιουνίου 2026, στις 11.00πμ στον ΕΟΠΑΕ και στις 12.00μμ στο Υπουργείο Υγείας. Συνέντευξη Τύπου θα γίνει στις 26 Ιούνη στις 11πμ στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

Για άλλη μια χρονιά και ενόψει του εορτασμού της Παγκόσμιας Ημέρας Κατά των Ναρκωτικών, οι εργαζόμενοι/-ες στα Κέντρα Πρόληψης εκφράζουν κραυγή αγωνίας για το μέλλον της πρόληψης των εξαρτήσεων. Με την ψήφιση του νόμου 5129/24 «Ολοκλήρωση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης», ιδρύθηκε ο Εθνικός Οργανισμός Πρόληψης και Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων (ΕΟΠΑΕ) ως καθολικός διάδοχος των υπάρχοντων φορέων, ο οποίος οφείλει να διασφαλίσει τη συνέχεια της Προγραμματικής Σύμβασής με τα Κέντρα Πρόληψης και μετά το 2027.

Το ετήσιο συνολικό κόστος λειτουργίας των Κέντρων Πρόληψης ανέρχεται στα 13 εκατ. και καταβάλλεται ισόποσα, από τα Υπουργεία Εσωτερικών μέσω ΚΑΠ και με ξεχωριστό κωδικό στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας μέσω ΕΟΠΑΕ. Συνεπώς το 100% της χρηματοδότησής τους γίνεται από το δημόσιο. Η τρέχουσα σύμβαση του Υπουργείου Υγείας, ΕΟΠΑΕ, Εσωτερικών, ΚΕΔΕ, ΕΕΤΑΑ για τα Κέντρα Πρόληψης, που προβλέπει συγκεκριμένες διαδικασίες λειτουργίας, χρηματοδότησης, δημόσιας λογοδοσίας και αξιολόγησης του έργου των Κέντρων Πρόληψης, λήγει το 2027.

Το τελευταίο διάστημα ωστόσο διατυπώνονται δημόσια και άτυπα σενάρια από την

Κυβέρνηση και το Υπουργείο Υγείας για την ολοκλήρωση της σύμβασής το 2027 και την μη ανανέωσή της, απειλώντας να γκρεμιστεί και το τελευταίο προπύργιο που έχει απομείνει στο χώρο των εξαρτήσεων. Εκτός από αυτή την στάση της κυβέρνησης και του Υπουργείου απέναντι στα Κέντρα Πρόληψης, ο ΕΟΠΑΕ έχει ξεκινήσει ήδη να συστήνει δικές του υπηρεσίες, τα «Τμήματα και Γραφεία πρόληψης και ενημέρωσης» με ΕΣΠΑ ή με μετακίνηση προσωπικού από άλλες υπηρεσίες, τη στιγμή που υπάρχει ήδη εδώ και 30 χρόνια ένα δίκτυο 75 Κέντρων Πρόληψης σε όλη την Ελλάδα, το οποίο ερωπτεύει και κάνει αντίστοιχη δουλειά με έμπειρο, εκπαιδευμένο προσωπικό και ουσιαστικές ρίζες στη τοπική κοινωνία.

Για ποιο λόγο η κυβέρνηση δεν θέλει να αξιοποιήσει τις 75 δομές, τους/τις εργαζόμε-

νους/-ες (περίπου 270 άτομα), τη γνώση, την εμπειρία και τη συνολική πρόταση για ψυχοκοινωνική πρόληψη στην κοινότητα και ήδη έχει βρει τη φόρμουλα αντικατάστασής τους με την ίδρυση νέων δομών με εργαζόμενους/-ες που δεν θα είναι με σύμβαση σταθερής διάρκειας (ώστε να εξασφαλιζέται η συνέχεια του επιστημονικού έργου), οι οποίες θα περιλαμβάνουν και πρόληψη και θεραπεία ταυτόχρονα; Για το σωματείο των εργαζομένων στα Κέντρα Πρόληψης ελάχιστη δέσμευση της Πολιτείας είναι η με βάση τον ισχύοντα νόμο νέα προγραμματική σύμβαση μεταξύ Υπουργείου Υγείας, Εσωτερικών, Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Ε.Ο.Π.Α.Ε.

Διεκδικούμε:

- Θεσμική αναγνώριση και ενίσχυση των Κέντρων Πρόληψης ως εγκκευμένων φορέων και βασικών πυλώνων της δημόσιας πολιτικής πρόληψης και προαγωγής της ψυχοκοινωνικής υγείας.

- Έγκαιρη έναρξη ουσιαστικού θεσμικού διαλόγου για τη νέα προγραμματική περίοδο μετά το 2027 και υπογραφή νέας Προγραμματικής Σύμβασης χωρίς κενό λειτουργίας.

- Θεσμική αναβάθμιση του πλαισίου λειτουργίας, πάγια, σταθερή κι αποκλειστική χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό και διασφάλιση της κοινοτικής φιλοσοφίας της πρόληψης.

- Διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας, νέες προσλήψεις για την κάλυψη των κενών και πλήρη εργασιακά δικαιώματα, όχι συμβάσεις έργου. Η υποστελέχωση είναι ένα μείζον ζήτημα, καθώς είναι 130 περίπου οι κενές θέσεις εργασίας, αφού δεν έχουν γίνει προσλήψεις από το 2010 και μετά.

Έφη Γεωργακοπούλου,

ψυχολόγος, εργαζόμενη στο Κέντρο Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας Π. Ε. Κιλκίς "Νηρέας"

Απεργία στον ΕΦΚΑ

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία προχώρησαν οι εργαζόμενοι στον ΕΦΚΑ την Τετάρτη 17 Ιούνη μετά από κάλεσμα της ΠΟΣΕ- ΕΦΚΑ. Η απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα έγινε στο Υπουργείο Εργασίας. Απεργιακές συγκεντρώσεις έγιναν στη Θεσσαλονίκη, στο Ηράκλειο Κρήτης, στη Λάρισα και τον Βόλο.

Με κεντρικό σύνθημα «Οι εργαζόμενοι στον ΕΦΚΑ δεν είμαστε ανάλωσιμοι», βασική διεκδίκηση της απεργίας ήταν οι προσλήψεις, η ασφάλεια στον χώρο εργασίας και οι αυξήσεις στους μισθούς. Στη συγκέντρωση έγιναν χαιρετισμοί εκπροσώπων Συλλόγων εργαζομένων, κομμάτων και πολιτικών φορέων. «Βασικό αίτημα της σημερινής πολύ πετυχημένης απεργιακής συγκέντρωσης είναι η έλλειψη στελεχιακού δυναμικού», δήλωσε στην ΕΑ ο Δημήτρης Ζήσιμος, πρόεδρος του Συλλόγου υπαλλήλων ΕΦΚΑ Αττικής. «Ο ΕΦΚΑ και τα πρώην ασφαλιστικά ταμεία έχουν να στελεχωθούν εδώ και πολλά χρόνια. Κάποιες

λιγοστές προσλήψεις που έγιναν τα τελευταία δύο χρόνια ήταν μία σταγόνα στον ωκεανό καθώς πολλοί υπάλληλοι συνταξιοδοτούνται και φεύγουν».

«Η σημερινή απεργία αποτελεί συνέχεια κινητοποιήσεων του προηγούμενου διαστήματος», δήλωσε στην ΕΑ ο Χρήστος Βαγενάς, μέλος ΔΣ Συλλόγου υπαλλήλων ΕΦΚΑ Αττικής. «Διεκδικούμε βελτίωση των συνθηκών εργασίας, να βελτιωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις, να προσλάβουν μόνιμο προσωπικό στον ΕΦΚΑ, να σταματήσει η εκχώρηση υπηρεσιών σε ιδιωτικές εταιρείες γιατί έτσι λειτουργεί τα τελευταία χρόνια αυτή η κυβέρνηση. Εκχωρεί υπηρεσίες σε ιδιωτικές εταιρείες που πληρώνονται αδρά δημόσιο χρήμα και προσφέρουν μέτριες έως κακές υπηρεσίες. Το τελευταίο και σημαντικότερο είναι η προστασία των εργαζομένων από τις επιθέσεις που δέχονται με αφορμή τη δολοφονική επίθεση στην τοπική διεύθυνση Κεραμεικού όπου πυροβολήθηκε συνάδελφος, όπως πυροβολήθηκαν και εργαζόμενοι στα Δικαστήρια στο Εφετείο Αθηνών. Τις επόμενες μέρες θα έχουμε συμβούλιο για να συζητήσουμε τη συνέχεια των κινητοποιήσεων». Τη συγκέντρωση ακολούθησε πορεία προς την έδρα της Διοίκησης του ΕΦΚΑ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Μπορούμε να πάρουμε αυξήσεις

Την Τρίτη 16 Ιούνη πραγματοποιήθηκε νέα συγκέντρωση δεκάδων συναδέλφων από το Υπ. Οικονομικών, το Υπ. Ανάπτυξης και άλλες υπηρεσίες, στα πλαίσια του αγώνα τους για τη διεκδίκηση της Προσωπικής Διαφοράς (ΠΔ) και τη μισθολογική εξομίσωσή τους με παλαιότερους συναδέλφους. Η κινητοποίηση έγινε σε ιδιαίτερο κλίμα, καθώς τις τελευταίες εβδομάδες η κυβέρνηση είχε κυκλοφορήσει αρχικά διάταξη που ικανοποιούσε το αίτημα για απόδοση της ΠΔ, ενώ στη συνέχεια την αντικατέστησε με νέα που θέσπιζε ένα επίδομα "εξομάλυνσης".

Καταρχάς η εξέλιξη αυτή είναι θετική, δεδομένου ότι για μήνες η κυβέρνηση κορόιδευε τους συναδέλφους, αρνούμενη να δεσμευτεί για οποιαδήποτε μορφή αύξησης. Ήταν οι αγώνες και η επιμονή των εργαζομένων που μέσα από συνεχείς κινητοποιήσεις και τη συγκρότηση συντονιστικής επιτροπής, μπόρεσαν να ανατρέψουν αυτή την κατάσταση.

Ωστόσο, το γεγονός ότι από αυτό τον αγώνα έλειψε το μεγαλύτερο συνδικάτο του Υπουργείου, η ΟΣΥΟ, εμπόδισε στην ακόμα μεγαλύτερη συσπείρωση δυνάμεων και έδωσε τη δυνατότητα στη ΝΔ να συμπεριλάβει περιορισμούς και στις δυο διατάξεις (πλαφόν στην ΠΔ στην πρώτη, μείωση του ύψους του επιδόματος στη δεύτερη). Απέναντι σε αυτό, οι νέοι συνάδελφοι αντιπρότειναν τον συνδυασμό των θετικών στοιχείων των δυο διατάξεων και δήλωσαν ότι θα συνεχίσουν την πίεση μέχρι και την οριστική ψήφιση του νόμου.

Η στάση της ΟΣΥΟ, με τη δικαιολογία ότι συμφωνούσε μόνο με το επίδομα και όχι με την Προσωπική Διαφορά, ζημίωσε και τη δική της διεκδίκηση. Επί μήνες δεν στήριζε τον αγώνα των νέων που ήταν το πιο δυναμικό στοιχείο, δέχτηκε εξαρχής τους περιορισμούς της κυβέρνησης, ενώ δεν κάλεσε καμία κινητοποίηση επιχειρηματολογώντας ότι "οι συνεννοήσεις με το Υπουργείο είναι πιο αποτελεσματικές από τις συγκεντρώσεις". Αν και την τελευταία εβδομάδα εξέδωσε μια ανακοίνωση βάζοντας κάποια πίεση στο Υπουργείο, η ειρωνεία είναι ότι οι συγκεντρώσεις ήταν που άνοιξαν τον δρόμο, έστω και για το επίδομα που δόθηκε.

Ως αντικαπιταλιστική Αριστερά είχαμε αναδείξει εξαρχής τη δυνατότητα για μεγαλύτερες αυξήσεις, ζητώντας από την Ομοσπονδία να μπει μπροστά στον αγώνα με προωθημένα αιτήματα και, στηριζόμενη στην ενεργητικότητα των νέων συναδέλφων, να συσπειρώσει και τον υπόλοιπο κλάδο. Αν και δεν υλοποιήθηκε αυτή η προοπτική μέχρι τέλους, σωματεία της ΟΣΥΟ κινήθηκαν σε αυτή την κατεύθυνση. Με αυτόν τον προσανατολισμό και την εμπειρία αυτού του αγώνα, θα συνεχίσουμε την προσπάθεια σε μελλοντικές διεκδικήσεις.

Νίκος Τουρνάς,

μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ με την Ανατρεπτική Συνεργασία για την Ανατροπή

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα - φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε - φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκροηστούμε μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Βαριά ανθυγιεινός Γεωργιάδης

Σε στάση εργασίας και συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Υγείας προχώρησαν οι υγειονομικοί την Τετάρτη 17 Ιούνη διεκδικώντας την ένταξη όλων στα ΒΑΕ χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Στάση εργασίας από τις 12 μέχρι τις 3 είχε κηρύξει η ΠΟΕΔΗΝ.

Στην απεργιακή συγκέντρωση συμμετείχαν με πανό τα σωματεία εργαζομένων στα νοσοκομεία Άγιος Σάββας, Γεννηματάς, Θριάσιο και Σισμανόγλειο, η Πανελλήνια Ένωση Τραυματιοφορέων και η ΣΕΤΙΕΕ. Στη διάρκεια της συγκέντρωσης αντιπροσωπεία της ΠΟΕΔΗΝ συναντήθηκε με τον υπουργό Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη.

Όπως ενημερώνει στην ανακοίνωση του το **Συντονιστικό Νοσοκομείων**: «Σήμερα 17 Ιούνη -για 3η φορά -προσπάθησε αντιπροσωπεία της ΠΟΕΔΗΝ με συγκέντρωση στο Υπουργείο Υγείας και με στάση εργασίας να πάρει απάντηση για την ένταξη μας στα ΒΑΕ. Η απάντηση του Άδωνη ήταν: "Είμαι θαυμαστής του Μιλέι, είναι ο αγαπημένος μου, θα βγω με το αλυσοπρίο κι εγώ ενόψει των εκλογών, άλλος ένας χρόνος ΝΔ θα βαρεθείτε να μας βλέπετε"...

17/6, Θεσσαλονίκη

Στο αίτημά μας για ένταξη στα ΒΑΕ είπε: "θα προτείνω όποιος θέλει να παίρνει σύνταξη στα 70 από τα νοσοκομεία" δηλαδή να συνεχίσουν να πεθαίνουν συναδέλφισσες και συνάδελφοι από τις άθλιες συνθήκες εργασίας μας, όπως η συναδέλφισσα στο Ναύπλιο και ενώ είναι γνωστά τα χρόνια προβλήματα υγείας που καταγράφονται στην πλειοψηφία του προσωπι-

κού. Μάλιστα ο άθλιος και γελοίος υπουργός έτρωγε ένα κράκερ όταν άρχισε να ουρλιάζει ότι "θα έπρεπε να λέτε και ευχαριστώ που ασχολούμαι" και έφυγε...

Από τη μεριά μας διεκδικούμε να ενταχθούν όλες, όλα στα ΒΑΕ, με χαμηλότερα όρια σύνταξης και υψηλότερες αποζημιώσεις και ριζική βελτίωση των συνθηκών εργασίας.

Δεν θα αφήσουμε την κυβέρνη-

ση να μας διασπάσει και τον ρατσιστή - Χάρο της Υγείας Άδωνι να δίνει τα πάντα στους εξοπλισμούς και στα νοσοκομεία τίποτα. Τον περιμένουν ο ίδιος δρόμος με τον Όρμπαν και οι διαδηλώσεις κόντρα στον Μιλέι.

ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΤΩΡΑ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΣΤΑ ΒΑΕ. ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ».

Σ.Γ.

Διδασκόμαστε από το 2015 -δεν ξεχνάμε

«Αυτό που χρειάζεται τώρα είναι ενότητα των δυνάμεων της Αριστεράς για την επόμενη μέρα. Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Ότι πρέπει να αφήσουμε πίσω το 2015. Όλοι έχουμε άποψη για το 2015, ποια ήταν τα λάθη ποια τα σωστά... Αυτά όλα πρέπει να τα αφήσουμε πίσω όμως, γιατί βρισκόμαστε σε μια οριακή συνθήκη για την Αριστερά. Αυτό που μας νοιάζει είναι να υπάρχει ισχυρή εκπροσώπηση της Αριστεράς την επόμενη μέρα στη Βουλή. Δεν υποτιμάω την ουσία της συζήτησης του 2015... αλλά να μη γίνει το 2015 ανασταλτικός παράγοντας για το τι θα κάνουμε σήμερα. Να συζητήσουμε για την Αριστερά του 2025, του 2035 και του 2045...».

Αυτά ανέφερε μεταξύ άλλων σε συνέντευξή του στο Open ο **Γαβριήλ Σακελλαρίδης** από τη Νέα Αριστερά ερωτηθείς για το ζήτημα των συνεργασιών.

Το ζήτημα της στάσης που κράτησε η Αριστερά το 2015 δεν είναι κάτι για να συζητάμε οι αριστεροί/ές τις κρύες νύχτες του χειμώνα. Η προεκλογική εκστρατεία του απονομιμοποιημένου, πνιγμένου στα εγκλήματα, τα σκάνδαλα, τη διαφθορά, Μητσοτάκη θα στηριχτεί και αυτή τη φορά στην κινδυνολογία της «πρώτης φοράς Αριστερά» που «θα έριχνε τη χώρα στα βράχια» με τις «ακραίες απαιτήσεις» για «σκίσιμο των μνημονίων».

Για να είναι πειστική η Αριστερά σήμερα πρέπει να απαντήσει καθαρά τι δεν πήγε καλά το 2015 και τι πρέπει να γίνει την επόμενη. Ήδη μπροστά μας έχουμε σε εξέλιξη μια πολυκρίση (με μια κρίση χρέους να αχνοφαίνεται ξανά στον ορίζοντα) του συστήματος που ήδη μεταφράζεται σε νέες επιθέσεις ενώ η μνημονιακή παρακολούθηση των δημοσιονομικών μέτρων και των ιδιωτικοποιήσεων, στην πραγματικότητα δεν τελείωσε ποτέ.

Αν μέχρι το 2015 θα μπορούσε κανείς να δικαιολογήσει την ύπαρξη αυταπατών περί συνεννόησης με τους «εταίρους» στο πλαίσιο μιας «σκληρής διαπραγματεύσεως», δέκα χρόνια μετά αυτό μοιάζει εντελώς απίθανο. Ξέρουμε καλά πια ότι κάθε απόπειρα θετικών μεταρρυθμίσεων, από την φορολόγηση των μερισμάτων και την κρατικοποίηση της ενέργειας μέχρι

το πάγωμα των εξοπλισμών του Rearm Europe και το μπλοκάρισμα της ρατσιστικής ΕΕ-Φρούριο, θα είναι αιτία νέου πολέμου με τους «θεσμούς» αλλά και με το ελληνικό κεφάλαιο που τρόμαξε από το μαζικό ξεσηκωμό του 2008-15.

Για παράδειγμα, η απάντηση που έδωσε ο Γαβριήλ Σακελλαρίδης στην ίδια συνέντευξη, ότι η κυβέρνηση το 2015 βρέθηκε στριμωγμένη ανάμεσα στα «άδεια ταμεία» και από τους εκβιασμούς της τρόικας δεν είναι ακριβής. Από τον Νοέμβριο του 2014 μέχρι τον Ιούλιο του 2015 είχαν φύγει 45 δις ευρώ από τις ελληνικές τράπεζες. Η επιβολή κάπιταλ κοντρόλς τον Γενάρη του 2015 θα εμπόδιζε τα αφεντικά να βγάλουν τα κεφάλαιά τους και θα στερούσε από την τρόικα, τον ένα μοχλό πίεσης. Η πρόταση που έβαζαν, και τότε, το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για κρατικοποίηση των τραπεζών, μονομερή διαγραφή του χρέους και ρήξη/έξοδο από την ΕΕ, κάτω από εργατικό έλεγχο, παραμένει επίκαιρη ως η μόνη ρεαλιστική διέξοδος απέναντι στους εκβιασμούς τρόικας-αφεντικών.

Το εργατικό κίνημα, η νεολαία και το 61% της πλειοψηφίας του ΟΧΙ θα μπορούσε να γίνει η κινητήρια δύναμη που θα φέρει σε πέρας το δύσκολο έργο παίρνοντας τον έλεγχο όχι μόνο των τραπεζών αλλά των κρίσιμων τομέων της παραγωγής. Οι καταλήψεις της ΕΡΤ, των υπουργείων, των εργοστασίων, οι δεκάδες γενικές απεργίες εκείνων των χρόνων, έδειχναν ότι οι συνθήκες ήταν απολύτως ώριμες.

Η διεθνοποίηση της κρίσης μέσα από την έξοδο από την ΕΕ και η μονομερή διαγραφή του χρέους θα μπορούσε να γίνει το εργαλείο απέναντι σε μια Ευρώπη που ήδη βυθιζόταν σε κρίση και συγκλονιζόταν από μεγαλειώδη κινήματα ώστε οι εκβιασμοί να της γυρίζουν μπουμεραγκ. Η οικονομική υπεροπλία των «θεσμών» θα αποδεικνυόταν λίγη μπροστά στην διεθνοποίηση της κρίσης από τα κάτω, όσο λίγη αποδείχτηκε η υπεροπλία των ΗΠΑ και του Ισραήλ απέναντι στο κλείσιμο των Στενών του Ορμούζ.

Η ενότητα όλων των δυνάμεων της Αριστεράς είναι αναγκαία πάνω στη δράση σε όλα τα ανοιχτά μέτωπα από τις απεργίες μέχρι τον πόλεμο, τον ρατσισμό, την ακροδεξιά απειλή. Είναι αναγκαία, όχι την επόμενη μέρα, αλλά σήμερα για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη, με τους καλύτερους δυνατούς όρους από τα κάτω. Η συζήτηση για τη στρατηγική δεν είναι ανασταλτικός παράγοντας, είναι ο μόνος τρόπος να μη χάσουμε την επόμενη φορά.

Γ.Π.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΥΨΕΛΗ

Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Οι ΗΠΑ μετά την Μινεσότα

Ομιλήτρια: Κατερίνα Μακαρώνα
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Το πλήθος και οι αστικές επαναστάσεις

Ομιλήτης: Σεραφεΐμ Ρίζος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Η Παρισινή Κομμούνια

Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΠΑΤΗΣΙΑ

Σινέ Ατενέ, 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Πώς λειτουργούν τα Σοβιέτ

Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Ο Παγκόσμιος Μάης του '68

Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Αντικαπιταλιστική απάντηση στην κρίση στέγης

Ομιλήτρια: Αντριάννα Μπίλλα

ΓΑΛΑΤΣΙ

Γραφεία Γ' ΕΛΜΕ Γκράβα
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Κλιματική κρίση. ΣΤΟΠ στις εξορύξεις, εργατικός έλεγχος στην πράσινη μετάβαση

Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδοϋλη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Για ποια Αριστερά παλεύουμε

Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπί
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

1936, η χρονιά των επαναστάσεων

Ομιλήτης: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίστασης κι απελευθέρωσης

Ομιλήτης: Μάριος Κυριακού
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Ισπανία 1936, η επανάσταση ενάντια στον φασισμό

Ομιλήτης: Λεωτέρης Μπάνος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Αντικαπιταλιστική απάντηση στην κρίση στέγης

Ομιλήτρια: Πέρσα Κατσανούλη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Λένιν: Κράτος, Επανάσταση και εργατική πρωτοπορία

Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Παγκόσμια οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο

Ομιλήτης: Βαγγέλης Τζόντζος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό

Ομιλήτρια: Μαρία Φωτεινού

ΚΑΛΙΘΕΑ

Καφέ ΖΑΤΟΠΕΚ, Π. Τσαλδάρη και Σιβιτανίδου, 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Μαρξ: Μισθός, τιμή, κέρδος

Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Ισπανία 1936, η επανάσταση ενάντια στον φασισμό

Ομιλήτρια: Εύη Μαχοβίτσακαγια
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό

Ομιλήτης: Κώστας Καραγιάννης

ΚΟΛΩΝΟΣ - ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό

Ομιλήτης: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

1936, η χρονιά των επαναστάσεων

Ομιλήτης: Αλέξανδρος Μαρτζούκος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Τεχνητή Νοημοσύνη: Μύθοι και πραγματικότητα

Ομιλήτης: Νίκος Σμπαρούνης

ΓΚΥΖΗ

καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Ο παγκόσμιος Μάης του '68

Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

1936, η χρονιά των επαναστάσεων

Ομιλήτρια: Κλεοπάτρα Καλωνιάτη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Τόνι Κλάφ, απάντηση στον Σταλισμό

Ομιλήτης: Ορέστης Ηλιάς

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Καφέ Τρίκυκλο 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα

Ομιλήτης: Κοσμάς Ραυτόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7/

Παγκόσμια οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο

Ομιλήτης: Θωμάς Κατσαρός
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Ιουλιανά 1965

Ομιλήτης: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Καφέ Μύρτιλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 25/6

1936: η χρονιά των επαναστάσεων

Ομιλήτης: Βασίλης Καλαμπόγιας
• ΠΕΜΠΤΗ 2/7

Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίστασης κι απελευθέρωσης

Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη
• ΠΕΜΠΤΗ 9/7

Αλληλεγγύη στην Κούβα

Ομιλήτης: Αντώνης Φώσκολος

ΘΗΣΕΙΟ

Συνεργατικό καφενείο Περιβολάκι, 8μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 25/6

Παντελής Πουλιόπουλος: Δημοκρατική ή σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα

Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη
• ΠΕΜΠΤΗ 2/7

Ιουλιανά 1965

Ομιλήτης: Αντώνης Σκαρπέλης
• ΠΕΜΠΤΗ 9/7

Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα

Ομιλήτης: Νεκτάριος Δαργάκης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,

Παγκόσμια οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο

Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Αθλητισμός: Βιομηχανία ή μαζικό δικαίωμα

Ομιλήτης: Γιάννης Μπαρούτσας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

«Προοδευτικό μέτωπο» ή Αντικαπιταλιστική Αριστερά?

Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ

Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Αντικαπιταλιστική απάντηση στην κρίση στέγης

Ομιλήτης: Γιώργος Παπαγγελής
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Ο Ένγκελς και το πέρασμα από τον πύθηκο στον Άνθρωπο

Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

«Προοδευτικό μέτωπο» ή Αντικαπιταλιστική Αριστερά?

Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Πλατεία Καρύλου, 8μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,

Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό

Ομιλήτης: Νικηφόρος Παπαδόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Ομιλήτης: Δημήτρης Δασκαλάκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

«Προοδευτικό μέτωπο» ή Αντικαπιταλιστική Αριστερά?

Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίστασης κι απελευθέρωσης

Ομιλήτριες: Αναστασία Πουλουτίδου, Λίλυ Αλτόμπαχ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

1936, η χρονιά των επαναστάσεων

Ομιλήτης: Ιάσωνας Παπαδάτος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

«Προοδευτικό μέτωπο» ή Αντικαπιταλιστική Αριστερά?

Ομιλήτης: Στέλιος Γιαννούλης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Sloth cafe, 8.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίστασης κι απελευθέρωσης

Ομιλήτρια: Νεφέλη Καρυώτη
• ΠΕΜΠΤΗ 2/7

Η αντικαπιταλιστική απάντηση στην κρίση στέγης

Ομιλήτρια: Φωτεινή Συμψυρή
• ΠΕΜΠΤΗ 9/6

Ελλάδα – Τουρκία - Κύπρος, εργάτες ενωμένοι ενάντια στον πόλεμο

Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Sweet Home, 7.30μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 25/6

Η πάλη ενάντια στον φασισμό στην Γερμανία το '30

Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος
• ΠΕΜΠΤΗ 2/7

Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίστασης κι απελευθέρωσης

Ομιλήτρια: Άντα Ομέρ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 9/6

Η αντικαπιταλιστική απάντηση στην κρίση στέγης

Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη

ΙΛΙΟΝ

Πλατεία Ιλίου καφέ Family 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Πώς συνεχίζουμε μετά την ήττα Τραμπ - Νετανιάχου στο Ιράν και την Δυτική Ασία

Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Ιουλιανά 1965

Ομιλήτης: Γιάννης Μανωλάτος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση

Ομιλήτης: Βασίλης Καταραχιάς

ΑΙΓΑΛΕΩ

Μέρες Ραδιοφώνου 6.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,

Πώς συνεχίζουμε μετά την ήττα Τραμπ - Νετανιάχου στο Ιράν και την Δυτική Ασία

Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση

Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Ιουλιανά 1965

Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Καφέ Κουλουράδες, πλ. Ηρώς, 7.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση

Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Ιουλιανά 1965

Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πλατεία Δημαρχείου, πέταλο, 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

1936, χρονιά εξεγέρσεων και επαναστάσεων

Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Διαρκής Επανάσταση

Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Ιουλιανά 1965

Ομιλήτης: Κώστας Πολυδώρος

ΜΑΡΟΥΣΙ

Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30 μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Τεχνητή Νοημοσύνη: Μύθοι και πραγματικότητα

Ομιλήτης: Πάνος Λουκιάσας

• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Πώς συνεχίζουμε μετά την ήττα Τραμπ - Νετανιάχου στο Ιράν και την Δυτική Ασία

Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

Ν. ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Νισύρου και Πάτμου, 6μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,

1936, η χρονιά των Επαναστάσεων

Ομιλήτης: Άγγελος Μιχαηλίδης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7,

Λένιν, Κράτος και Επανάσταση

Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,

Τι είναι το Ενιαίο Μέτωπο

Ομιλήτης: Γιάννης Θεοχάρης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7,

Τι είναι η Διαλεκτική

Ομιλήτρια: Γεωργία Πουλοπούλου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30 μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 25/6

Ρατσισμός, τι είναι και πώς παλεύεται

Ομιλήτης: Σταμάτης Χατζηδόμου
• ΠΕΜΠΤΗ 2/7

Λένιν: Τι να κάνουμε

Ομιλήτης: Τάσος Ευστρατίου

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Τρότσκι, η Διαρκής Επανάσταση

Ομιλήτρια: Δέσποινα Χατζηπαντωνίου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Γαλλία 1936

Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Η εργατική απάντηση στην κρίση στέγης

Ομιλήτρια: Τιάννα Ανδρέου

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίστασης κι απελευθέρωσης

Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Γαλλία 1936

Ομιλήτης: Σπύρος Παπακώστας
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Η πάλη ενάντια στην φασιστική απειλή

Ομιλήτρια: Φρόσω Μαργγέλου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Δημαρχείο Κεραταινίου, 7μμ
• ΠΕΜΠΤΗ 25/6

Τρότσκι, η Διαρκής Επανάσταση

Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
• ΠΕΜΠΤΗ 2/7

Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίστασης κι απελευθέρωσης

Ομιλήτρια: Ανύσια Τζονιού
• ΠΕΜΠΤΗ 9/7

Η εργατική απάντηση στην κρίση στέγης

Ομιλήτης: Τάσος Τζονιός

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Καφέ Πέτρος, 8.30μμ
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6

Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίστασης κι απελευθέρωσης

Ομιλήτρια: Χριστίνα Σαβρανάκη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7

Αλληλεγγύη στην Κούβα

Ομιλήτρια: Ιωάννα Κουμεντάκη
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

«Προοδευτικό μέτωπο» ή Αντικαπιταλιστική Αριστερά?

«Έλα γρήγορα Βγήκε σε απεργία κι άλλη εταιρεία.

Ντύνομαι βιαστικά. Αυτή τη φορά, η εταιρεία που κατέβασε ρολά είναι μια πολύ μικρή βιοτεχνία ειδών από καουτσούκ. Απασχολεί μόνο γυναίκες, σε μια ατμόσφαιρα που, μέχρι και την προηγούμενη μέρα, θα πρέπει να ήταν εντελώς ελεγχόμενη από το αφεντικό. Όμως, σήμερα το πρωί, το αφεντικό και η σύζυγός του, τρομαγμένοι, ταμπούρωθηκαν στο μικροσκοπικό τους γραφείο: οι εργάτριες με τις λευκές μπλούζες, ήρεμες, σίγουρες για τον εαυτό τους, κάνουν βόλτες στους διαδρόμους. Έχουν μοιράσει τα καθήκοντα: εκλογή αντιπροσωπείας, περιφρούρηση της απεργίας, έπαρση σημαίας στην είσοδο. Χωρίς μεταβατική περίοδο, χωρίς διαταγμούς, πέρασαν από τον παλιό τους ρόλο ως σκλάβες στο νέο τους ρόλο ως φορείς της λαϊκής κυριαρχίας. Κάτι στη ζωή τους, στην ψυχή τους, έχει αλλάξει για πάντα.

Οργανώσαμε οι ίδιοι τον ανεφοδιασμό των εργοστασίων που απεργούσαν, δανειστήκαμε χειράμαξες με τις οποίες συλλέξαμε από τους εμπόρους τροφίμων τις πιο ποικίλες δωρεές. Και όταν, μέσα σε γενική αγαλλίαση, η απεργία επιτέλους κερδίζεται, φορτώνουμε στα αμαξίδια μας τα τσουβάλια με τις πατάτες, τις προμήθειες που περίσσεψαν και ξεκινάμε σε πομπή, μέσα από τους δρόμους της μικρής πόλης, τραγουδώντας, φωνάζοντας και αστειευόμενοι, για να ανεφοδιάσουμε μια άλλη επιχείρηση όπου ο κόσμος είναι ακόμα στον αγώνα. Όταν φτάνουμε, μας υποδέχονται με γιορτή. Οι καταστηματαρχές και οι περαστικοί μας χαιρετούν και χειροκροτούν».

Η περιγραφή αυτή ανήκει στον **Ντανιέλ Γκερέν** που μαζί με άλλους επαναστάτες είχαν ριχτεί στην προσπάθεια να οργανώσουν το κύμα των απεργιών τον Ιούνιο του '36 στη Γαλλία. Συνολικά καταγράφηκαν εκατομμύρια απεργοί και πάνω από 12 χιλιάδες απεργίες σαν και την παραπάνω. Εκείνες περίπου τις μέρες, ο **Τρότσκι** από τη Νορβηγία όπου βρισκόταν εξόριστος προσπαθώντας να βοηθήσει στον προσανατολισμό των αγωνιστών, έγραφε ένα άρθρο με τον βαρύ τίτλο: "Η γαλλική επανάσταση έχει ξεκινήσει". Ο Τρότσκι είχε άμεση εμπειρία έχοντας ηγηθεί σε δυο επαναστάσεις στη ζωή του. Και μπορούσε να περιγράψει τα στοιχεία που συνθέτουν μια τέτοια στιγμή: "Δεν πρόκειται πλέον μόνο για κάποιες απεργίες. Είναι μία ενιαία απεργία. Βλέπουμε την ανοιχτή συγκέντρωση των καταπιεσμένων ενάντια στους καταπιεστές. Πρόκειται για κλασικό ξεκίνημα μιας επανάστασης. Ολόκληρες οι παλιές εμπειρίες της εργατικής τάξης, η ιστορία της καταπίεσής της, η εξαθλίωσή της, οι αγώνες της και οι ήττες της, ζωντανεύουν κάτω από την επίδραση των γεγονότων και υψώνονται στη συνείδηση του κάθε προλετάριου, ακόμη και του πιο καθυστερημένου, σπρώχνοντάς τον μαζί με τους άλλους. Ολόκληρη η τάξη έχει μπει σε κίνηση. Αυτή η κολοσσιαία μάζα δεν μπορεί να σταματήσει με τα λόγια. Ο αγώνας θα ολοκληρωθεί είτε με μια από τις μεγαλύτερες νίκες είτε με μια φρικιαστική ήττα".

Η έκρηξη των απεργιών είχε απελευθερωθεί από τη νίκη του **Λαϊκού Μετώπου** στις εκλογές της 3ης Μάη. Η συνεργασία του Σοσιαλιστικού Κόμματος, του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος (ΓΚΚ) και του κεντρικού Ριζοσπαστικού Κόμματος οδήγησε σε σχηματισμό αριστερής κυβέρνησης. Λίγους μήνες πιο πριν, όλοι μιλούσαν για τον κίνδυνο να κυριαρχήσει ο φασισμός στη Γαλλία. Το Φλεβάρη του 1934 οι ταραχές που οργάνωσε η ακροδεξιά, ανάμεσά τους φα-

14/6/1936, Απεργία των εργαζόμενων στα καφέ του Παρισιού. Φωτό: Alamy

90 χρόνια από τον Ιούνιο του 1936 στη Γαλλία

σίστες και αντισημίτες, άφησαν πίσω τους πάνω από 15 νεκρούς, ενώ παραλίγο να κάψουν το Κοινοβούλιο.

Δυο χρόνια αργότερα, ένας Εβραίος σοσιαλιστής, ο **Λεόν Μπλουμ** θα γινόταν πρωθυπουργός. Με το που έγιναν γνωστά τα αποτελέσματα των εκλογών, ανέβηκε στα ύψη η αυτοπεποίθηση και η οργάνωση της εργατικής τάξης. Στις 11 Μάη ξέσπασε η απεργία στο εργοστάσιο Μπρεγκέ στη Χάβρη, όπου 800 εργαζόμενοι έφτιαχναν υδροπλάνα για το στρατό. Οι εργάτες έκαναν απεργία απαιτώντας να επαναπροσληφθούν δυο συνάδελφοί τους που είχαν απολυθεί για τη συμμετοχή τους στην Πρωτομαγιά. Το καινούργιο στοιχείο όμως της απεργίας είναι ότι συνοδεύτηκε από κατάληψη του εργοστασίου. Μέσα σε δυο μέρες, η διοίκηση είχε υποχωρήσει, προχωρώντας μάλιστα σε κάτι εξίσου πρωτοφανές: πλήρωσε τα μεροκάματα των ημερών της απεργίας. Η νέα μέθοδος της "απεργίας με κατάληψη" απλώνεται γρήγορα σε ολόκληρη τη Γαλλία. Η απεργία δεν είναι μόνο αποχή από τη δουλειά, αλλά μετατρέπεται το εργοστάσιο από χώρο καθημερινού βασανιστηρίου, σε χώρο γιορτής και συλλογικής αυτοοργάνωσης. Η συνδικαλιστική συνομοσπονδία **CGT** μαζικοποιείται μέρα με τη μέρα, φτάνοντας τα 4 εκατομμύρια μέλη. Οι συνδικαλισμένοι μεταλλεργάτες ήταν 4% πριν από το 1936 και έφτασαν το 71% το 1937.

Όμως, η ίδια η κυβέρνηση του Μπλουμ έδινε στον εαυτό της το ακριβώς αντίθετο καθήκον από αυτό που εξέφραζε ο εργατικός ενθουσιασμός. Ο ίδιος ο Μπλουμ, μιλώντας μετά από λίγα χρόνια στη δίκη όπου τον κάθισαν οι συνεργάτες των Ναζί έλεγε πως "εκείνη τη στιγμή, στους κόλπους της αστικής τάξης, και ιδιαίτερα στον εργοδοτικό κόσμο, με θεωρούσαν, με περίμεναν, με προσδοκούσαν ως σωτήρα. Οι συνθήκες ήταν τόσο αγωνιώδεις, ήμασταν τόσο κοντά σε κάτι που έμοιαζε με εμφύλιο πόλεμο, που δεν ήλπιζαν πλέον παρά μόνο σε ένα είδος θεόσταλ-

της παρέμβασης. Δηλαδή την άνοδο στην εξουσία ενός ανθρώπου στον οποίο απέδιδαν επαρκή δύναμη πειθούς πάνω στην εργατική τάξη, ώστε να την κάνει να λοικικευτεί και να την πείσει να μην χρησιμοποιήσει τη δύναμή της".

Τις πρώτες μέρες μετά τις εκλογές ήταν η Αριστερά που πίεζε τον Μπλουμ να ορκιστεί γρήγορα για να μην αφήσει περιθώρια στην ακροδεξιά. Όσο οι απεργίες του Μάη φούντωναν και πηγαίναμε στον Ιούνιο, ήταν τα αφεντικά που ζητούσαν μια κυβέρνηση να βάλει τάξη. Ο Μπλουμ προσπάθησε να το κάνει με το καλημέρα. Με το που ορκίστηκε συγκάλυψε τις "διαπραγματεύσεις του Ματινιόν" ανάμεσα στη CGT και τις εργοδοτικές οργανώσεις. Η συμφωνία που προέκυψε περιλάμβανε μεγάλες νίκες για την εργατική τάξη: αναγνώριση των συνδικάτων και των συλλογικών συμβάσεων, αυξήσεις 7-15% σε όλους. Οι συμφωνίες περνάνε γρήγορα από το Κοινοβούλιο με δυο επιπλέον "δώρα" της κυβέρνησης: 40ωρη βδομαδιατική δουλειά αντί για 48 ώρες και δυο βδομάδες πληρωμένες διακοπές το χρόνο. Οι ιστορικοί λένε ότι πολλές εργατικές οικογένειες κατάφεραν για πρώτη φορά να δουν τη θάλασσα μετά από πολλές γενιές εκείνο το καλοκαίρι του 1936.

Γραμμή

Η κυβέρνηση Μπλουμ έστειλε την αστυνομία να κατάσχει την τροτσικιστική εφημερίδα που καλούσε σε συνέχιση των απεργιών μετά τις συμφωνίες. Όμως με τέτοια μέτρα δεν θα μπορούσε να έχει σταματήσει ένα κίνημα εκατομμυρίων. Ούτε απλά με τη λογική "Κερδίσατε αρκετά, γυρίστε στα σπίτια σας". Ήταν το οργανωμένο βάρος του ΓΚΚ που υλοποίησε τη γραμμή της υποχώρησης. Έχοντας στις γραμμές του αγωνιστές και αγωνίστριες που είχαν δώσει το αίμα τους για να χτίσουν τα συνδικάτα και τις απεργίες, ήταν η μόνη πολιτική δύναμη που μπορούσε να παίξει τέτοιο ρόλο. Όταν ο ηγέτης της αριστε-

ρής πτέρυγας του Σοσιαλιστικού Κόμματος έγραψε ένα εμπυχωτικό για τους αγώνες άρθρο με τίτλο "Όλα είναι δυνατά", ένα στέλεχος του ΓΚΚ ανέλαβε να απαντήσει με το "Όχι, δεν είναι όλα δυνατά". Ο **Μορίς Τορέζ**, γενικός γραμματέας του Κόμματος, ρίχτηκε να πείσει τα στελέχη του κόμματος ότι "Πρέπει να μάθουμε να κλείνουμε απεργίες όταν χρειάζεται".

Γιατί όμως χρειαζόταν να κλείσουν οι απεργίες; Η εξήγηση βρισκόταν στην σταλινική πολιτική που πλέον είχε μετατρέψει τα Κομμουνιστικά Κόμματα, παρά τις επαναστατικές τους καταβολές, σε ανοιχτά ρεφορμιστικά. Από το 1935 ο **Χίτλερ** έσπαγε ήδη στην πράξη τη Συνθήκη των Βερσαλλιών με την οποία είχε λήξει ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Για την καινούργια άρχουσα τάξη που είχε πάρει την εξουσία στη Ρωσία, με τον **Στάλιν**, οι αγώνες των εργατών της Ευρώπης ήταν χρήσιμοι μόνο όταν οδηγούσαν σε πολιτικές και διπλωματικές νίκες την ΕΣΣΔ. Ο Στάλιν χρειαζόταν συμφωνίες, διπλωματικές και στρατιωτικές, που του υποσχόταν η κυβέρνηση Μπλουμ ή και όποια άλλη κυβέρνηση θα προέκυπτε με την ίδια κοινοβουλευτική σύνθεση. Η ηγεσία του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος μετέτρεψε σε πολιτική της προτεραιότητα την σταθερότητα και τη σωτηρία της κυβέρνησης, όχι τη γενίκευση των αγώνων.

Γενικότερα, η σταλινική αντεπανάσταση είχε οδηγήσει σε ιδεολογική υποχώρηση τα κομμουνιστικά κόμματα που πλέον δεν έβλεπαν την κρίση του καπιταλισμού σαν διαδικασία που επιταχύνει το καθήκον της επανάστασης. Αντίθετα υιοθέτησαν τις αυταπάτες της σοσιαλδημοκρατίας που έβλεπε τον εαυτό της και τις κυβερνητικές της λύσεις σαν ανάχωμα στην κρίση και το φασισμό.

Όμως, η κρίση του καπιταλισμού έχει τη δική της λογική, δεν υποτάσσεται σε αποφάσεις κυβερνήσεων και νόμους. Ο μόνος δρόμος που μπορεί να σταματήσει την εξέλιξη αυτής της λογικής είναι η σύγκρουση με τον ίδιο τον καπιταλισμό. Η γενίκευση της εμπειρίας των καταλήψεων του '36 θα ήταν η μετατροπή τους σε όργανα εξουσίας των εργατών και πέταγμα των αφεντικών στο περιθώριο. Αντί γι' αυτό, ο πληθωρισμός και οι εκβιασμοί των αφεντικών για τη "χαμένη τους ανταγωνιστικότητα" άρχισε από το φθινόπωρο του '36 να τρώει στην πράξη της μισθολογικές κατακτήσεις των αγώνων. Η κυβέρνηση αποσταθεροποιήθηκε και έπεσε τελικά τον Ιούνιο του '37 όχι από τις "υπερβολές" των εργατών, αλλά από το τέρας της κρίσης που θέρεινε.

Η ίδια σταλινική πολιτική που οδήγησε την ισπανική επανάσταση στην ήττα και στην επικράτηση του **Φράνκο**, έφερε την ήττα και στη Γαλλία. Το Νοέμβρη του '38 χωρίς να έχουν μεσολαβήσει εκλογές, επέστρεψε στην πρωθυπουργία ο **Νταλαντιέ** του Ριζοσπαστικού Κόμματος. Το 40ωρο καταργήθηκε. Οι μπάτσος πήραν εντολή να σπάνε τις απεργίες και τις καταλήψεις. Στη Ρενό όταν χτυπούσαν τους εργάτες τούς φώναζαν "Άρπα μία για τον Μπλουμ και μία για τον Τορέζ". Το ίδιο κοινοβούλιο που είχε δώσει την πρωθυπουργία στον "κόκκινο" Μπλουμ, το 1940 έδινε την εξουσία στον στρατάρχη **Πετέν** που σε λίγο θα γινόταν μαριονέτα του Χίτλερ.

Η εργατική τάξη τον Ιούνιο του '36 είχε δείξει τις δυνατότητες όχι μόνο για έναν εναλλακτικό δρόμο αλλά για έναν εναλλακτικό κόσμο, χωρίς τη βαρβαρότητα του φασισμού και τα εκατομμύρια νεκρούς του Β΄ Παγκόσμιου Πόλεμου. Αλλά οι "ρεαλιστικές" πολιτικές του ρεφορμισμού αποδείχτηκαν η πιο επικίνδυνη αυταπάτη.

Νίκος Λούντος

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Από κρίση σε κρίση

Την Δευτέρα 23 Ιούνη ο Κιρ Στάρμερ αναγκάστηκε να παραιτηθεί από το αξίωμα του πρωθυπουργού του Ηνωμένου Βασιλείου μετά τη νίκη του Άντι Μπέρναμ στις συμπληρωματικές εκλογές του Μέικερφιλντ την περασμένη εβδομάδα. Ο αγώνας για την ηγεσία του Εργατικού Κόμματος θα ξεκινήσει στις 9 Ιουλίου, ώστε ο νέος ηγέτης να έχει αναλάβει τα καθήκοντά του μέχρι τον Σεπτέμβριο. Ο Μπέρναμ έχει δηλώσει ήδη ότι θα θέσει υποψηφιότητα.

Με ηχητική υπόκρουση την «Ωδή στη Χαρά» ο Στάρμερ απαρτίθησε μια σειρά από «επιτεύγματα» της πρωθυπουργίας του για να καταλήξει: «Κοιτάξετε τι έχουμε πετύχει σε μόλις δύο χρόνια» ενώ προσπαθούσε να συγκρατήσει τα δάκρυά του. Ισχυρίστηκε ότι η κυβέρνηση των Εργατικών σήμαινε «το τέλος της λιτότητας» και δικαιώματα για τους εργαζόμενους και τους ενοικιαστές.

Ωστόσο, οι πρώτες του ενέργειες ως πρωθυπουργού ήταν η διατήρηση του ανώτατου ορίου για το επίδομα δύο παιδιών -αφήνοντας πάνω από ένα εκατομμύριο παιδιά στη φτώχεια- και η κατάργηση του χειμερινού επιδόματος θέρμανσης για δέκα εκατομμύρια συνταξιούχους. Ο Νόμος για τα Δικαιώματα στην Απασχόληση αποδυναμώθηκε για να ικανοποιήσει τις μεγάλες επιχειρήσεις ενώ ο Νόμος για τα Δικαιώματα των Ενοικιαστών δεν αντιμετωπίζει το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι ενοικιαστές: τα εξωφρενικά υψηλά ενοίκια.

Τα πραγματικά «επιτεύγματα» που ανέφερε έκαναν τον κόσμο λιγότερο ασφαλή και τροφοδότησαν την ακροδεξιά και τον ρατσισμό. Ο Στάρμερ καυχήθηκε για «τη μεγαλύτερη αύξηση στις αμυντικές δαπάνες από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου», αλλά και τη «μείωση των εισόδων μεταναστών με σκάφη» και το «κλείσιμο των ξενοδοχείων ασύλου».

Ο διορισμός στην κυβέρνηση του Πίτερ Μάντελσον -φίλου του δισεκατομμυριούχου παιδεραστή Τζέφρι Έποσταϊν- δεν αναφέρθηκε στην ομιλία του. Ούτε η τοποθέτησή του ότι «το Ισραήλ έχει αυτό το δικαίωμα», όταν το σιωνιστικό κράτος διέκοψε την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και νερού στη Γάζα για να υποστηρίξει τη γενοκτονία. Δεν είπε κουβέντα για το ότι το Εργατικό Κόμμα ενέτεινε τον πόλεμο εναντίον των τρανς+ ατόμων.

Πώς απέτυχε ο Στάρμερ τόσο θεαματικά μέσα σε λιγότερο από δύο χρόνια;

Έξι πρωθυπουργοί σε μια δεκαετία

Ένας κύκλος κρίσεων διαπερνά το πολιτικό σύστημα. Από το 2007, το βρετανικό κράτος έχει πληγεί από την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, το Brexit, την Covid-19, απονομιμοποιημένο στη συνείδηση του κόσμου λόγω της υποστήριξής του προς το Ισραήλ. Έχουμε ήδη ζήσει μια δεκαετία με έξι πρωθυπουργούς -σε αντίθεση με τα 30 χρόνια πριν από την οικονομική κρίση του 2007, κατά τα οποία υπήρξαν μόνο τρεις.

Η αναταραχή έχει βαθιές ρίζες στην κρίση της δεκαετίας του 1970 όταν μια κρίση πτωτικής τάσης του ποσοστού κέρδους επανήλθε στον πλανήτη ακριβώς τη στιγμή που το βρετανικό κράτος τρέκλιζε καθώς είχε παρακάμψει ως παγκόσμια δύναμη.

Η απάντηση της βρετανικής άρχουσας τάξης ήταν ο νεοφιλελευθερισμός. Το χάσμα μεταξύ των Τόρις και των Εργατικών μειώθηκε ενώ αυξήθηκε το χάσμα ανάμεσα στους ψηφοφόρους και τα κόμματα. Η αίσθηση ότι οι άνθρω-

28/3, Λονδίνο. Φωτό: Guy Smallman

ποι δεν μπορούν να έχουν καμία επιρροή στις πολιτικές και οικονομικές αποφάσεις, όσο περιορισμένη κι αν ήταν αυτή στο παρελθόν, ενισχύθηκε.

Όταν ξέσπασε η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, οι άρχουσες τάξεις στράφηκαν στην λιτότητα και κλιμάκωσαν την πολιτική εξεύρεσης αποδιοπομπαίων τράγων στους μετανάστες. Νομιμοποίησαν τον ρατσισμό της ακροδεξιάς και της επέτρεψαν να παρουσιαστεί ως «αντικαταστροφική» δύναμη που «αντιμετωπίζει τις ελίτ».

Όμως, ούτε η νεοφιλελεύθερη ορθοδοξία επέζησε. Παρατηρούμε πλέον μια στροφή προς νέους τρόπους διαχείρισης και οργάνωσης του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος, οι οποίοι βασίζονται πολύ περισσότερο στην κρατική παρέμβαση. Έτσι, ο Στάρμερ και η υπουργός Οικονομικών Ρέιτσελ Ριβς μίλησαν για την πρόθεσή τους να ακολουθήσουν το μοντέλο της «Bidenomics». Πρόκειται για την πολιτική της προηγούμενης αμερικανικής κυβέρνησης υπό τον Τζο Μπάιντεν, η οποία χρησιμοποίησε την κρατική παρέμβαση στην οικονομία για να καταστήσει τον αμερικανικό καπιταλισμό πιο ανταγωνιστικό έναντι της Κίνας.

Η οικονομική ανάπτυξη στη Βρετανία παραμένει υποτονική την τελευταία δεκαετία. Η κυβέρνηση των Εργατικών για να τονώσει την ανάπτυξη θα μπορούσε να αυξήσει τις επενδύσεις μέσω της αύξησης των φόρων ή του δανεισμού. Όμως, δεν ήθελε να το κάνει αυτό, μήπως και δυσανεμίσει τους πλούσιους και τις χρηματοπιστωτικές αγορές. Έτσι, αντί αυτού προώθησε μια νέα δεύτερη φάση λιτότητας.

Κιρ Στάρμερ

Ακολούθησαν διαδοχικές προσπάθειες «επανεκκίνησης», και διαδοχικές στροφές προς τα δεξιά.

Ο Στάρμερ θα μείνει στην ιστορία ως ένας από τους πιο ανιαρούς και γκροτέσκους εκπροσώπους της κυρίαρχης ιδέας του Εργατικού Κόμματος ότι το κοινοβούλιο είναι πιο σημαντικό από τους αγώνες των εργαζομένων για την επίτευξη κοινωνικής αλλαγής -που απογοητεύει την εργατική τάξη.

Το Εργατικό Κόμμα κάθε φορά υπόσχεται ότι θα εκ-

φράσει τις ελπίδες της εργατικής τάξης για έναν καλύτερο κόσμο παίρνοντας τα ηνία του βρετανικού κράτους και κυβερνώντας βάσει του «εθνικού συμφέροντος». Το πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχει κοινό «εθνικό συμφέρον» μεταξύ τραπεζιτών, εργοδοτών, ιδιοκτητών ακινήτων και εργαζομένων. Κυβέρνηση με βάση το «εθνικό συμφέρον» σημαίνει κυβέρνηση εντός των ορίων που επιτρέπει η άρχουσα τάξη.

Όταν ο καπιταλισμός βρίσκεται σε άνηση, έχει πολύ μεγαλύτερη ικανότητα να επιτρέψει μεταρρυθμίσεις προς όφελος της εργατικής τάξης χωρίς να διαταράξει την κερδοφορία. Όμως σήμερα, ολόκληρο το σύστημα βρίσκεται σε κρίση, από την οικονομική στασιμότητα έως την κλιματική καταστροφή και την απειλή πολέμου.

Οι μεγάλες επιχειρήσεις, σήμερα, δεν είναι διατεθειμένες να επιτρέψουν μεταρρυθμίσεις και απαιτούν από το Εργατικό Κόμμα να αποδυναμώσει ακόμη και τις πιο ήπιες που θα μπορούσαν να θέσουν εμπόδια στην αποκόμιση κερδών. Ο Στάρμερ και η Ριβς δέχτηκαν πρόθυμα να συμμορφωθούν.

Υπάρχουν άφθονα χρήματα για την αναβάθμιση του βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης, αλλά αυτό απαιτεί αντιπαράθεση με τις μεγάλες επιχειρήσεις και ρήξη με την αγορά.

Θα είναι ο Γουίλ Μπέρναμ, που ετοιμάζεται να διεκδικήσει την ηγεσία, πιο πρόθυμος να αντιμετωπίσει τη δύναμη των πλουσίων; Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι όχι.

Πέρυσι είχε δηλώσει ότι το Εργατικό Κόμμα δεν πρέπει να εξαρτάται από τις αγορές ομολόγων. Τον τελευταίο χρόνο προσπάθησε να αποστασιοποιηθεί από αυτή τη δήλωση και να καθυσχύσει τις μεγάλες επιχειρήσεις. Ο Μπέρναμ δήλωσε στην εφημερίδα των εργοδοτών, τη Financial Times, ότι παρερμηνεύτηκε. Είπε: «Αυτό που είπα είναι ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα ακολουθήσαμε έναν τρόπο διαχείρισης της οικονομίας, όπου απλώς παραδώσαμε τον έλεγχο των θεμελιωδών κινητήριων δυνάμεων της οικονομίας».

«Δημοσιονομικοί κανόνες»

Κατέστησε σαφές ότι δεν έχει σχέδια να αλλάξει τους «δημοσιονομικούς κανόνες» που χρησιμοποιεί η υπουργός Οικονομικών Ρέιτσελ Ριβς για να δικαιολογήσει τη δεύτερη φάση λιτότητας του Εργατικού Κόμματος. Ο Μπέρναμ έχει προσλάβει τρεις κορυφαίους οικονομολόγους ως συμβούλους, σε μια προσπάθεια να καθυσχύσει τους εργοδότες και τους τραπεζίτες ότι διαθέτει «δημοσιονομική αξιοπιστία».

Ένας από αυτούς είναι ο πρώην επικεφαλής οικονομολόγος της Τράπεζας της Αγγλίας, Άντι Χάλντεϊν. Ο δεύτερος είναι ο Ρίτσαρντ Χιούζ, ο οποίος προήδρευσε του Γραφείου Προϋπολογιστικής Ευθύνης (OBR) -ενός φορέα που δημιουργήθηκε από τον υπουργό Οικονομικών των Τόρις, Τζορτζ Όσμπορν, για να επιβλέπει την εφαρμογή των μέτρων λιτότητας. Ο τρίτος είναι ο Τζιμ Ο'Νιλ, πρώην υπουργός των Τόρις και πρώην πρόεδρος της Goldman Sachs Asset Management.

Παρά την «ήπια αριστερή» στάση που επιδεικνύει, ο Μπέρναμ εκπροσωπεί την πολιτική του νεοφιλελεύθερου κέντρου, ακριβώς όπως και ο Στάρμερ.

Όχι μόνο έχει καταστήσει σαφές ότι δεν θα παρεκκλίνει από τους δημοσιονομικούς κανόνες που έχει θέσει το Εργατικό Κόμμα -πράγμα που σημαίνει περισσότερη λιτότητα. Αλλά έχει επίσης δηλώσει ξεκάθαρα ότι δεν θα υπάρξει ρήξη με τον ρατσισμό και τον αυταρχισμό του Εργατικού Κόμματος -το αντίθετο, μάλιστα.

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, υποστήριξε τα σχέδια της υπουργού Εσωτερικών Σαμπάνα Μαχμούντ για την καταστολή της μετανάστευσης. Ακολουθούσε την ίδια στρατηγική με τον Στάρμερ, προσπαθώντας να «υπερκεράσει» το Reform UK σε θέματα μετανάστευσης ενώ υποστήριξε τις τρανσφοβικές κατευθυντήριες οδηγίες της EHRC.

Αυτό σημαίνει ότι μια κυβέρνηση Μπέρναμ δεν θα αποτελέσει προπύργιο ενάντια στο «Reform UK» ή στο «Restore Britain», αντίθετα θα λειτουργήσει ως εκκολλαπτήριο της ακροδεξιάς και του φασισμού.

Ας πανηγυρίσουμε για την πτώση του Στάρμερ αλλά η αντικατάσταση ενός κεντρώου με έναν άλλο δεν θα φέρει την αλλαγή που χρειάζονται εκατομμύρια άνθρωποι της εργατικής τάξης. Ας χτίσουμε λοιπόν τους αγώνες από τα κάτω, τον αντιρατσισμό και την ταξική πάλη, για να την φέρουμε.

Τόμας Τενγκέλι Έβανς,
Socialist Worker

«**Ρ**ίξαμε με επιτυχία τα θεμέλια» δήλωσε ο Τζέι Ντι Βανς, ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ και επικεφαλής της αμερικανικής αποστολής που συναντήθηκε την περασμένη Κυριακή στο Μπύργκενστοκ της Ελβετίας με την ιρανική αντιπροσωπία.

Τα στενά του Ορμούζ άνοιξαν. Ακόμα και αν δεν υπάρξει κάποια νέα εμπλοκή θα χρειαστούν μήνες μέχρι να αποκατασταθεί πλήρως η ναυσιπλοΐα. Αλλά κάποια πλοία έχουν αρχίσει ήδη να περνάνε από τα στενά: «Τέσσερα δεξαμενόπλοια μεταφοράς υδρογονοποιημένου φυσικού αερίου από το Κατάρ διέσχισαν το πρωί της Δευτέρας τα στενά», γράφει η ανταπόκριση της Financial Times, «ο μεγαλύτερος αριθμός από την έναρξη της σύγκρουσης στις 28 Φεβρουαρίου... Το Σάββατο, το πλοίο μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων MSC Qingdao έφυγε από τον Κόλπο μέσω των στενών ... με τον αναμεταδότη του ενεργοποιημένο... Οι ανησυχίες για τυχόν ιρανικές επιθέσεις φαίνεται ότι έχουν μειωθεί σημαντικά».

Για τις ΗΠΑ, τον Τραμπ και τον Βανς το άνοιγμα των Στενών του Ορμούζ ήταν η πρώτη και πιο άμεση προτεραιότητα των ειρηνευτικών συνομιλιών με το Ιράν. Μέχρι το ξέσπασμα του πολέμου το 20% περίπου του παγκόσμιου πετρελαίου περνούσε από τα στενά. «Δεν ήθελα να παρακολουθήσω μια οικονομική καταστροφή...» δήλωσε ο ίδιος ο Τραμπ στην προσπάθειά του να εξηγήσει και να δικαιολογήσει την συμφωνία με το Ιράν. «Σε τέσσερις πάνω κάτω βδομάδες θα ξεμένουμε... τα παγκόσμια πετρελαϊκά αποθέματα θα εξαντλούνταν...». Τώρα αυτός ο κίνδυνος μοιάζει να απομακρύνεται. Και οι τιμές του πετρελαίου στις παγκόσμιες αγορές έχουν πάρει την κατιούσα.

Ο Τραμπ ξεκίνησε τον πόλεμο σε βάρος της Τεχεράνης πριν από τέσσερις περίπου μήνες με στόχο να πάψει το Ιράν να αποτελεί ισχυρή περιφερειακή δύναμη – οικονομικά, πολιτικά, διπλωματικά και στρατιωτικά. Το Ιράν είχε αποκτήσει σημαντική επιρροή πάνω στο γειτονικό του Ιράκ, μετά τον αποτυχημένο πόλεμο «κατά της τρομοκρατίας» του προέδρου Μπους του 2003. Η Τεχεράνη ήταν, μέχρι την αιφνιδιαστική ανατροπή του από τον Αχμέτ αλ Σααρά τον Δεκέμβριο του 2024, ένας από τους βασικούς συμμάχους του καθεστώτος του Μπασάρ αλ Άσαντ της Συρίας. Και, όπως είναι γνωστό, το Ιράν συνεχίζει μέχρι και σήμερα να είναι το βασικό στήριγμα της «σιιτικής παραστρατιωτικής» Χεζμπολάχ του Λιβάνου και των «ανταρτών» Χούθι της Υεμένης. Ο Τραμπ δήλωνε αποφασισμένος να δώσει ένα τέλος σε όλα αυτά. Και απειλούσε να «γυρίσει το Ιράν πίσω στο Μεσαίωνα» αν η ηγεσία του δεν αποδεχόταν όλες απαραίτητες τις αμερικανικές απαιτήσεις.

Ο Τραμπ απαιτούσε από το Ιράν να εγκαταλείψει ολοκληρωτικά το πυρηνικό του πρόγραμμα, να διακόψει κάθε προσπάθεια εμπλουτισμού ουρανίου –παρόλο που όλοι οι διεθνείς επιθεωρητές επιβεβαίωναν ότι το Ιράν ούτε έχει, ούτε είχε κάνει κάποια προσπάθεια να παρασκευάσει εμπλουτισμένο ουράνιο κατάλληλο για πολεμική χρήση. Και απαιτούσε ακόμα από την Τεχεράνη να παραδώσει «εδώ και τώρα» στις ΗΠΑ το ήδη εμπλουτισμένο του ουράνιο –παρόλο που είναι σχεδόν βέβαιο ότι βρίσκεται θαμμένο βαθιά κάτω από την γη κάτω από τα ερείπια των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ιράν που οι ΗΠΑ και το Ισραήλ βομβάρδισαν στη διάρκεια της πρώτης τους επίθεσης, του 12ήμερου πολέμου του περασμένου Δεκέμβρη.

Τραμπ και Νετανιάχου. Φωτό: Evan Vacci/AP

Ήττα Τραμπ, λύσσα Νετανιάχου

Το 2015, την περίοδο της προεδρίας Μπάρακ Ομπάμα στις ΗΠΑ, το Ιράν είχε υπογράψει συμφωνία με τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Βρετανία, Γαλλία) για τον περιορισμό και έλεγχο του πυρηνικού του προγράμματος. Οι ΗΠΑ απέσυραν την υπογραφή τους από τη συμφωνία το 2018, στη διάρκεια της πρώτης θητείας του Τραμπ στον Λευκό Οίκο και ο Μπάιντεν (ο πρώην αντιπρόεδρος του Ομπάμα) που τον διαδέχτηκε το 2021 «ξέχασε» να την αναβιώσει.

Διαπραγματεύσεις

Την Δευτέρα, ο Βανς ανακοίνωσε, στην προσπάθειά του να περιγράψει τις «επιτυχίες» των διαπραγματεύσεων, ότι το Ιράν συμφώνησε να επιτρέψει στους Επιθεωρητές της Διεθνούς Ατομικής Υπηρεσίας να επιστρέψουν. Ο εκπρόσωπος του ιρανικού υπουργείου Εξωτερικών διέψευσε, πάντως, ακόμα και αυτή την «ειδήση». Στη διάρκεια των 18ωρων διαπραγματεύσεων της Ελβετίας, είπε, δεν έγινε καμιά συζήτηση για το πυρηνικό πρόγραμμα.

Ο Τραμπ δεν απαιτούσε από το Ιράν να εγκαταλείψει μόνο τις πυρηνικές του φιλοδοξίες: απαιτούσε να εγκαταλείψει ολόκληρο το εξοπλιστικό του πρόγραμμα. Τώρα δηλώνει ότι έχει δικαίωμα να έχει ακόμα και βαλλιστικούς πυραύλους – πυραύλους που μπορούν να χτυπήσουν στόχους εκατοντάδες ή ακόμα και χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά. «Πρέπει να έχουν κάποιους πυραύλους γιατί και οι άλλοι έχουν. Πώς να αφήσω τη Σαουδική Αραβία να έχει πυραύλους και το Ιράν όχι;».

Οι ΗΠΑ δέσμευσαν από την αρχή του πολέμου όλα τα ιρανικά κεφάλαια που βρίσκονταν εκείνη τη στιγμή στις διεθνείς τράπεζες. «Τα ιρανικά μέσα ενημέρωσης και οι αναλυτές», γράφουν Τα Νέα, «εκτιμούν ότι το Ιράν διαθε-

τει παγωμένα περιουσιακά στοιχεία αξίας μεταξύ 124 και 167 δισεκατομμυρίων δολαρίων – περίπου το ένα τέταρτο του ετήσιου οικονομικού προϊόντος του πριν τον πόλεμο...». Οι ΗΠΑ συμφώνησαν τώρα να άρουν όλες τις δεσμεύσεις.

«Η ουσία αλλά και η φρασεολογία του μνημονίου, ενός σύντομου κειμένου δύο σελίδων και 14 σημείων, δημιουργεί τη βάσιμη υπόνοια ότι πρόκειται για κείμενο που γράφτηκε στην Τεχεράνη και εγκρίθηκε, με οριακές τροποποιήσεις, από την Ουάσιγκτον» γράφει ο Πέτρος Παπακωνσταντίνου στην Καθημερινή. «Το σημείο 1 αναφέρει τρεις φορές μέσα σε επτά γραμμές ότι οι εχθροπραξίες πρέπει να σταματήσουν αμέσως και στον Λίβανο... Το σημείο 4 λέει ότι η Αμερική θα άρει αμέσως τον ναυτικό αποκλεισμό και δεσμεύεται να απομακρύνει τις δυνάμεις της από τον περίγυρο της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν εντός 30 ημερών...».

Οι ΗΠΑ ηττήθηκαν «κατά κράτος» στον πόλεμο με το Ιράν. «Ο πόλεμος λήγει με την απόλυτη ήττα», γράφει η New York Times. «Με έναν ταπεινωτικό ξεπεσμό για τον ίδιο τον Τραμπ και τη χώρα». Οι ΗΠΑ ξεκίνησαν τον πόλεμο πιστεύοντας ότι θα ήταν ένας περίπατος – μια επανάληψη της στρατηγικής που ακολούθησαν στη Βενεζουέλα, όπου η απαγωγή του προέδρου Μαδούρο άνοιξε τον δρόμο για την συνεργασία με την «μετριοπαθή» αντιπρόεδρο του Ντέλσι Ροντρίγκες.

Ο λαός του Ιράν έχει ξεσηκωθεί πολλές φορές τα τελευταία χρόνια ενάντια στη φτώχεια και τη λιτότητα από τη μια και τις παράλογες απαγορεύσεις του «θεοκρατικού καθεστώτος» από την άλλη. Τον Γενάρη το καθεστώς εξαπέλυσε ένα τρομαχτικό κύμα καταστολής ενάντια σε μια εξέγερση που είχε ξεκινήσει «με μηδαιμική αφορμή» (από τους μικροεμπόρους της Τεχεράνης) στα τέλη του Δεκέμβρη. Ο ακριβής

αριθμός των νεκρών είναι άγνωστος –οι εκτιμήσεις κάνουν λόγο για πάνω από 3.000. Αλλά οι εκτιμήσεις του Τραμπ, που πίστευε ότι οι ξεσηκωμένοι Ιρανοί θα στήριζαν την αμερικανική επίθεση ενάντια στο «καθεστώς» αποδείχτηκαν τελείως λανθασμένες: ο κόσμος δεν «τσιμπήσε». Οι βόμβες των Μεγάλων Δυνάμεων δεν φέρνουν την απελευθέρωση. Ποτέ στην ιστορία δεν το έχουν κάνει.

Η ήττα είναι ακόμα πιο βαριά για τον μέχρι τώρα πιστό φίλο και σύμμαχο του Τραμπ, τον Μπένιαμιν Νετανιάχου. «Τέσσερις μόνο μήνες πριν», γράφει η Financial Times, «το όνειρο δεκαετιών του Νετανιάχου, η έναρξη ενός κοινού πολέμου ΗΠΑ-Ισραήλ ενάντια στο Ιράν έμοιαζε να γίνεται πραγματικότητα... Μόνο που αυτός ο πόλεμος, που το Ισραήλ ονόμαζε 'η τελική μάχη', δεν εξελίχθηκε ακριβώς όπως είχε φανταστεί...».

Προβοκάτσιες

Το Ισραήλ έκανε, μέχρι και την τελευταία στιγμή, ό,τι περνούσε από το χέρι του για να ακυρώσει τη συμφωνία και να συνεχιστεί ο πόλεμος. Οι διαπραγματεύσεις στην Ελβετία επρόκειτο να αρχίσουν την Παρασκευή –αλλά δεν άρχισαν γιατί η ιρανική αντιπροσωπία αρνήθηκε να εμφανιστεί λόγω του βομβαρδισμού, λίγες ώρες πριν, του Λιβάνου (για πολυλοστή φορά) από το Ισραήλ. Η ίδια η συνάντηση της Κυριακής παραλίγο να ακυρωθεί και αυτή γιατί, παρά τις αμερικανικές πιέσεις, το Ισραήλ χτύπησε ξανά τον Λίβανο μέσα στις επόμενες ώρες – αλλά αυτή τη φορά οι Ιρανοί αποφάσισαν να αγνοήσουν την προβοκάτσια (που ήταν έτσι και αλλιώς περιορισμένης κλίμακας).

Ο Νετανιάχου είχε γίνει ο «κολλητός» του Τραμπ στην δεύτερη θητεία του. Οι Financial Times μέτρησαν επτά συναντήσεις ανάμεσα στους δυο ηγέτες από τις 20 Ιανουαρίου 2025 μέχρι σήμερα. Αλλά τώρα οι σχέσεις τους έχουν ψυχρανθεί.

Στο ίδιο το Ισραήλ η ακροδεξιά (δηλαδή τα στελέχη της κυβέρνησης του Νετανιάχου) έχουν ξεσπαθώσει ενάντια στη συμφωνία. Στα γκάλοπ η δημοτικότητα του Τραμπ (στο Ισραήλ) έχει πέσει στα τάρταρα. Είναι τόσο μεγάλο το μίσος τους που ανάγκασε ακόμα και τον ίδιο τον Βανς να επιθεθεί φραστικά στην ακροδεξιά (και εμμέσως στον ίδιο τον Νετανιάχου): «Αν ήμουν στο υπουργικό συμβούλιο της Ισραηλινής κυβέρνησης, δεν θα επιτιθόμουν στον μοναδικό ισχυρό σύμμαχο που μου έχει απομείνει στον κόσμο». Και θα ήθελα να θυμίσω, συμπλήρωσε, ότι τα δυο τρίτα των αμυντικών όπλων που προστάτευαν το Ισραήλ «κατασκευάστηκαν από αμερικανικά χέρια και πληρώθηκαν από τα δολάρια των Αμερικανών φορολογουμένων».

Το Ισραήλ είναι το πιο «πιστό σκυλί» του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην Μέση Ανατολή. Οι ΗΠΑ δεν πρόκειται να σταματήσουν να το στηρίζουν –ό,τι και αν λέει τώρα ο Βανς ή ο Τραμπ. Αλλά δεν ισχύει το ίδιο ακριβώς για τον Νετανιάχου –που έχει να αντιμετωπίσει τις κάλπες τον Οκτώβρη και κινδυνεύει, αν χάσει τις εκλογές, να καταλήξει στη φυλακή (για σκάνδαλα όχι για τη γενοκτονία των Παλαιστινίων και τα εγκλήματα του πολέμου). Αλλά το βέβαιο είναι ότι η ήττα έχει διαταράξει τις σχέσεις ανάμεσα στις δυο χώρες. Και η αποτυχία βάζει, αναγκαστικά, όλα τα ζητήματα ξανά στο τραπέζι.

Να σπάσουμε τον “άξονα” με το Ισραήλ

Το Ισραήλ συνέχισε και την προηγούμενη εβδομάδα τις σποραδικές δολοφονικές επιθέσεις σε διάφορα σημεία στην Γάζα. Ανάμεσα στους δολοφονημένους ήταν ένας ακόμη 25χρονος οπλομηχανικός του ΑΙ Jazzeera, ο 12ος εργαζόμενος του συγκεκριμένου σταθμού που σκοτώνεται από ισραηλινή επίθεση στη Λωρίδα.

Ο Νετανιάχου δεν προχώρησε στη μεγάλη κλίμακα επιχείρηση που είχε ανακοινώσει πριν δύο εβδομάδες, αλλά λίγο-λίγο, ο ισραηλινός στρατός μετακινεί τη λεγόμενη «κίτρινη γραμμή» με στόχο την κατάληψη του 70% της Γάζας εν μέσω ανησυχιών του ισραηλινού στρατού, ότι -όπως δήλωσε στρατιωτικός αξιωματικός στην Τζερούσαλεμ Ποστ «η Χαμάς φέρεται να καθυστερεί, να οχυρώνεται στο πεδίο της μάχης, να στρατολογεί μέλη». «Οι κινήσεις αυτές έρχονται εν μέσω αναφορών των ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών που υποδεικνύουν την αυξανόμενη επιρροή και τις οργανωτικές δυνατότητες του κινήματος εντός της Λωρίδας, παρά τα χρόνια του παρατεταμένου πολέμου» ανέφερε το ΑΙ Jazzeera.

Το Ισραήλ, στριμωγμένο από την τροπή που παίρνουν τα πράγματα στο Ιράν και στον Λίβανο, επιδιώκει να εξασφαλίσει ό,τι παραπάνω μπορεί επί του πεδίου απέναντι στην Παλαιστινιακή Αντίσταση που απαιτεί από το λεγόμενο «Συμβούλιο Ειρήνης» το Ισραήλ να σταματήσει να παραβιάζει συστηματικά τους όρους της πρώτης φάσης της «εκεχειρίας» προκειμένου να προχωρήσει η δεύτερη.

Με την ίδια λογική κινείται το Ισραήλ και στη Δυτική Όχθη, όπου μέσα στην προηγούμενη εβδομάδα έπαιξαν πυρπολήσαν τζαμιά και ο στρατός συνέχισε να δολοφονεί Παλαιστίνιους, ανάμεσά τους και δύο εφήβους, που αφού τραυματίστηκαν αφέθηκαν να πεθάνουν από αιμορραγία, καθώς οι κατοχικές δυνάμεις εμπόδιζαν τα ασθενοφόρα να πλησιάσουν.

Οι επιθέσεις συνοδεύονται και από οικονομικό στραγγαλισμό, καθώς όπως σημειώνει ο Wisal Abu Alia από τη Ραμάλα «τα παλαιστινιακά δημόσια οικονομικά αντιμετωπίζουν μία από τις σοβαρότερες κρίσεις στην ιστορία τους, καθώς το Ισραήλ συνεχίζει να παρακρατεί τα παλαιστινιακά φορολογικά έσοδα, γνωστά ως “κεφάλαια εκκαθάρισης”, τα οποία αποτελούν την κύρια πηγή εσόδων της κυβέρνησης».

Σε αυτό το πλαίσιο, το Ισραήλ απαγόρευσε την είσοδο και απέλασε την ελληνική αντιπροσωπεία συνδικαλιστών-ριών από μια σειρά σωματεία (ΠΕΝΕΝ, ΣΕΦΚ, ΠΕΔΕΚ, Σύλλογος Εργαζομένων Εθνικής Τράπεζας, Σωματείο Εργαζομένων στο Αττικό, ΣΩΜΑΤΕΙΟ εργαζομένων ICAP OUTSOURCING SOLUTIONS) ενώ ήταν καλεσμένοι της Γενικής Ομοσπονδίας Εργατικών Συνδικάτων της Παλαιστίνης

Ο αρχηγός ΓΕΝ Κατάρας στο Ισραήλ

(PGFTU). Και μάλιστα μετά από ανάκριση και παρατεταμένη κράτηση στο Αεροδρόμιο του Τελ Αβίβ, όπως κατήγγειλαν οι συλληφθέντες. Την απέλαση κατήγγειλαν η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, σωματεία, συλλογικότητες και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τονίζοντας ότι «ούτε η βία του κράτους-τρομοκράτη, ούτε η συνεργεία της ελληνικής κυβέρνησης στις παράνομες και εγκληματικές πρακτικές τους μας πτοούν».

Μέσα σε αυτή τη συγκυρία -ενώ ακόμη και ο πρώην πρωθυπουργός του Ισραήλ **Εχούντ Ολμέρτ** υποστήριξε στη Haaretz ότι «διεξάγονται συστηματική εκστρατεία εθνοκάθαρσης και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας στη Δυτική Όχθη», η στρατιωτική συνεργασία Ελλάδας-Ισραήλ συνεχίζεται ξεδιάντροπα.

«Διδάγματα»;

Όπως ανακοίνωσε το ΓΕΝ, «ο αρχηγός του αντιναύαρχος ΠΝ **Δημήτριος Ελευθέριος Κατάρας** πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στο Ισραήλ από τις 15 έως και τις 17 Ιουνίου, μετά από πρόσκληση του ομολόγου του στο Ισραήλ όπου επισκέφθηκε τη ναυτική βάση της Χάιφα» και «ενημερώθηκε για τα διδάγματα που έχουν εξαχθεί από τις πρόσφατες επιχειρήσεις. Κατά τη διμερή συνάντησή τους ανταλλάξαν απόψεις επί θεμάτων αμοιβαίου ενδιαφέροντος...Οι δύο πλευρές επιβεβαίωσαν τη βούλησή τους να διευρύνουν τη συνεργασία τους στους τομείς των ναυτικών επιχειρήσεων, της καινοτομίας και των νέων τεχνολογιών».

Ο αρχηγός ΓΕΝ δεν συνάντησε ούτε για τους τύπος, κανένα Παλαιστίνιο εκπρόσωπο, αλλά επισκέφθηκε το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. Τις ίδιες μέρες αυτό κατήγγειλε με ανακοίνωσή του και με φωτογραφικό υλικό «ισραηλινή επιδρομή και αρπαγή γης από την εκκλησιαστική ιδιοκτησία στο Σιλβάμ» καθώς και ότι «κατά το 2024 κατεγράφησαν 111 ισραηλινάι επιθέσεις ή πράξεις βίας κατά χριστιανών, κληρικών μοναχών, πιστών και εκκλησιαστικών κοινοτήτων εκ των οποίων οι 35 εστόχευσαν ναούς, μονές και θρησκευτικά σύμβολα». Ανάμεσά τους και η επίθεση με 18 νεκρούς στον Ναό Αγίου Πορφυρίου το 2023.

Γ.Π.

ΓΑΛΛΙΑ

“Πατρίδα μας η Αλληλεγγύη”

“Πατρίδα μας η αλληλεγγύη” και “Περισσότερους Ντεμπελέ-λιγότερα συρματοπλέγματα”, φώναζαν για ώρες στο κέντρο του Παρισιού πάνω από 100.000 διαδηλωτές ξεκινώντας από τη γειτονιά του Μπαρμπές και αψηφώντας την ισχυρή αστυνομική παρουσία αλλά και τον ακραίο καύσωνα.

Ο **Ουσμάν Ντεμπελέ**, ποδοσφαιριστής της εθνικής Γαλλίας, μαλινσοεναγαλέζικης και μαυριτανικής καταγωγής και παντρεμένος με μουσουλμάνα σύζυγο, έχει βρεθεί πολλές φορές στο στόχαστρο άθλιων ρατσιστικών σχολίων του Τύπου και επιθέσεων της ακροδεξιάς. Πάνω απ’ όλα όμως έχει γίνει σύμβολο των δεκάδων χιλιάδων μεταναστών και προσφύγων βορειοαφρικανικής καταγωγής που παλεύουν για μια καλύτερη ζωή ενάντια στους φράχτες και τις ρατσιστικές πολιτικές των γαλλικών κυβερνήσεων εδώ και δεκαετίες.

Αυτοί ήταν που πλημμύρισαν το Παρίσι την Κυριακή 21 Ιούνη μαζί με τα συνδικάτα, οργανώσεις της Αριστεράς, χιλιάδες αντιρατσιστές και αντιρατσίστριες, αντιφασίστες και αντιφασίστριες. Όλοι μαζί ενάντια τόσο στο νέο ρατσιστικό Σύμφωνο “Μετανάστευσης και Ασύλου” όσο και στην άνοδο των φασιστών της Εθνικής Συσπειρώσης.

Όπως μας είπε ο **Ντενί Γκοντάρ**, συντονιστής της Πορείας Αλληλεγγύης που αποτελεί την καρδιά του αντιρατσιστικού κινήματος στη Γαλλία “ήταν μια μεγάλη επιτυχία για το κίνημα. Το αρχικό κάλεσμα για τη διαδήλωση έγινε από τον **Μπαλί Μπαγκαγιόκ**, τον νεοεκλεγμένο δήμαρχο του Σαν Ντενί. Η εκλογή πριν από τρεις μήνες ενός μαλινέζου υποψήφιου της Ανυπότακτης Γαλλίας στη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της περιοχής του Παρισιού, ήταν ένα πολύ δυνατό χτύπημα στον ρατσισμό και τους φασίστες. Είναι πολύ θετικό το ότι προχώρησε σε αυτό το κάλεσμα. Κάτω από την πίεση του κινήματος δήλωσε πρόσφατα πως

είναι υπέρ της νομιμοποίησης όλων των μεταναστών και ότι στηρίζει αυτούς (τους μετανάστες) που στα γήπεδα σφυρίζουν αποδοκιμάζοντας τη Μαρσεγιέζ, τον γαλλικό εθνικό ύμνο» εξοργίζοντας όλους τους εθνικιστές.

«Σε αυτό το κάλεσμα η Πορεία Αλληλεγγύης ανταποκρίθηκε αμέσως, δεν διστάσαμε επειδή υπήρχε ο κίνδυνος να μετατραπεί σε μια προεκλογική φέιστα της Ανυπότακτης Γαλλίας και του Μελανσόν», τόνισε ο Ντενί. «Αντίθετα οργανώσαμε όσο καλύτερα μπορούσαμε την παρουσία μας, και προσπαθήσαμε να δώσουμε τον τόνο με τα συνθήματά μας για ανοιχτά σύνορα και νομιμοποίηση όλων των μεταναστών. Ο ίδιος ο Μελανσόν κατέληξε να κουβαλάει μια πικέτα “Πατρίδα μας η αλληλεγγύη” παρά το ότι το κόμμα του φρόντισε άμεσα να αποστασιοποιηθεί από τις δηλώσεις Μπαγκαγιόκ και έτρεξε να σφιχταγκάλισσει την Τρικολόρ».

«Εμείς, μαζί με τις τοπικές οργανώσεις των “Χωρίς Χαρτιά” ξεκινήσαμε με προσυγκεντρώσεις από δεκάδες γειτονιές της πόλης για να φτάσουμε με χιλιάδες πικέτες και πανό στο Μπαρμπές. Την προηγούμενη μέρα είχαμε αποτίσει φόρο τιμής στους Τιραγιέρ της Σενεγάλης, τους Αφρικανούς αυτούς φαντάρους που σκοτώθηκαν στα ευρωπαϊκά μέτωπα στον δεύτερο παγκόσμιο. Φτάνοντας στο Μπαρμπές την Κυριακή ενωθήκαμε με το τεράστιο ποτάμι των διαδηλωτών. Η παρακαταθήκη αυτής της μαζικότατης διαδήλωσης που έγινε εν μέσω καύσωνα και ανήμερα της Γιορτής της Μουσικής είναι πολύ σημαντική. Είναι στο χέρι μας να δώσουμε τη μάχη ώστε όλος αυτός ο κόσμος να μην αναλωθεί στην προεκλογική εκστρατεία του Μελανσόν αλλά να χτίσουμε μαζί του ένα μαζικό αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα. Αυτό θα φράξει τον δρόμο στην Εθνική Συσπειρώση και όχι οι εκλογές».

«Ένα από τα κεντρικά συνθήματα του καλέσματος για τις 21 Ιούνη έλεγε “Χτύπημα Νοκ-Αουτ στον ρατσισμό”. Η γροθιά της περασμένης Κυριακής ήταν μαζικότατη και δυνατή. Ξέρουμε πως έχουμε τη δύναμη να στραμώξουμε τον αντίπαλο στη γωνία του ριγκ», μας είπε κλείνοντας ο Ντενί.

Δημήτρης Δασκαλάκης

